CELJSKI tednik

LETO XII. štev. 18
Celje, 10. maja 1963
GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OKRAJA CELJE
ODGOVORNI UREDNIK TONE MASLO
LIST IZDAJA IN TISKA ČASOPISNO PODJETJE »CELJSKI TISK«
CENA IZVODU 20 DIN

Pozdrav štafeti in dnevu mladosti

Še nekaj dni in začele se bodo glavne slovesnosti ob praznovanju dneva mladosti.

Letošnji praznik mladih ljudi ima posebno obeležje, saj ne velja samo počastiti rojstnega dne predsednika Tita, marveč je to tudi praznik spominov na dvajseti rojstni dan Republike, na drugo zasedanje AVNOJ-a v Jajcu in prav tako na obletnico Kočevskega zbora. In kot vse ostale manifestacije v tem obdobju, sodi tudi praznovanje dneva mladosti v okvir izredne politične razgibanosti, v okvir priprav na volitve v predstavniške organe, v katerih bo, saj če sodimo po kandidatih, imela tudi mladina večji delež kot doslej. Ta ugotovitev nalaga mlademu rodu precejšnjo obveznost, saj ne gre samo za priznanje, marveč veliko bolj za obveznosti, ki jih mladi ljudje sprejemajo kot bodoči odborniki občinskih in poslanci republiške ter zvezne skupščine. Gre torej za priznanje, združeno z odgovornostjo pred družbo, zlasti pa pred mladimi ljudmi. Gotovo je, da bodo mladi to zaupanje upravičili tako, kot so ga že neštetokrat doslej, v borbi ali pri gradnji nove domovine.

Tekače štafete mladosti bomo v celjskem okraju sprejemali in pozdravljali od 14. do 16. tega meseca. Skozi naš okraj se prepletajo poti zvezne in dveh republiških štafet. Medtem ko bo pot zvezne štafete vodila 15. maja od Vranskega preko Žalca, Celja, Stor, Šentjurja in Šmarja do Pečice, bo ena izmed republiških štafet krenila skozi kraje Zgornje Savinjske in Zadrečke doline, tja do Velenja, Šoštanja in Slemena že dan prej, to je 14. maja. Druga republiška štafeta pa bo šla skozi nekatere kraje brežiške ter šmarske občine. V vseh krajih, koder se bo ustavila štafeta mladosti, pripravljajo veličastne sprejeme, na katerih bodo govorili tudi mnogi mladi kandidati za bližnje volitve. Tako bo tudi v Celju, kjer bo tekače štafete mladosti pozdravila tov. Ivica Jeršičeva, kandidat pri volitvah za republiški zbor.

M. B.

V DRUGO OBDOBJE PREDVOLILNE AKTIVNOSTI

Prizadevanja petih let v presoji občanov

V tem času se politične organizacije v občinah pripravljajo na drugo etapo predvolilne dejavnosti. Politični aktivi v občinah so analizirali potek, uspehe in pomanjkljivosti v zadnjih treh tednih, ko so volivci na kandidacijskih zborih izbirali in potrjevali kandidate za odbornike in poslance. Nekateri aktivi, tako na primer v občini Videm-Krško, so zelo kritično ocenili svoje delo in uspehe. Pomanjkljivosti, ki so zmanjšale uspehe kandidacijskih zborov, so predvsem subjektivnega značaja.

Dejstvo, da zlasti na podeželju pozna pomlad terja naprezanje kmečkega prebivalstva in da so se poljska dela na široko odprla, je treba le polovično jemati kot opravičilo, kajti tem bolj bi se morale politične organizacije zavzeti in izbirati tak čas, ko bi ljudje lažje prišli.

Tudi oblike obveščanja niso povsod bile zadovoljive. Golo obveščanje z listki in prek šolskih otrok ne more zadostovati. Potrebno bi bilo več individualnega dela, več agitacije od človeka do človeka, več sodelovanja z društvi, od kulturnih do gasilcev.

Omeniti je treba tudi dejstvo, da so povsod tam, kjer je tudi razprava o novi ustavi bila uspešno izvedena, bili kandidacijski zbori dobro obiskani in plodni. Tam pa, kjer ljudje niso bili informirani in jim niso bila znana poglavitna načela nove ustave, tam, kjer je tudi nov sistem volitev bil neznan, tam so večji del izpadli kandidacijski zbori formalistično — ni bilo vsebinsko bogatega vzdušja.

Vse te pomanjkljivosti bo mogoče v sedanjem obdobju odpraviti, zlasti še, ker je predvolilna dejavnost le dobila svoj tok in ritem. Edina objektivna težava je menda res bila v tem, da je bilo od izida volitvenega zakona, od obelodanitve osnovnih napotkov do začetka akcije res malo časa.

Smo tik pred novimi zbori občanov, ki po svoji vlogi in pomenu niso nič manj važni od minulih. Nasprotno. Na teh zborih bodo občani presodili in ocenili delo ljudskih odborov, prizadevanja o komuni od leta 1957 naprej. Jasno je, da ni komune, ki bi ne mogla pokazati velikih uspehov, kjer bi gospodarstvo in družbeni razvoj ne naredila velikih korakov. Bilo pa je tudi pomanjkljivosti in teh bi se tudi ne smeli izogibati, ko bomo obravnavali to obdobje.

Politični aktiv v občini Videm-Krško si je konkretno takole zastavil to nalogo: Ker bi bili kandidacijski zbori predvsem posvečeni izbiri kandidatov in razpravi o najbistvenejših ustavnih spremembah, bodo bližnji zbori občanov posvečeni razpravi o razvoju komune za preteklo mandatno dobo dosedanjega ljudskega odbora. Vsebinsko se bodo zbori na terenih razlikovali od zborov v delovnih skupnostih. Bilo bi odveč, če bi po teh plateh obravnavali razvoj komune, saj bodo proizvajalci kot občani sodelovali tudi na terenu. V gospodarskih organizacijah bo razprava potekala predvsem v razvoju podjetja, o statutu, izvozu, integraciji in podobnem.

Razprave na teh zborih bodo vodili dosedanji odborniki in člani političnih aktivov, medtem ko bodo povsod sodelovali v razpravah tudi kandidati za novo občinsko skupščino.

Ko bodo na zborih občanov delovnim ljudem predočeni uspehi razvoja komune zadnjih petih let, bi bilo treba upoštevati tudi naslednje:

Napačno bi bilo, če bi se pri obravnavah omejevali zgolj na uspehe lastne komune, če bi ne videli in ne omenili uspehov sosednjih občine, republike in zveze. Zlasti pa bi to bilo nepravilno zato, ker dobro vemo, da se življenje prepleta neodvisno od teritorialno-političnih mej, da ljudje ene komune najdejo dohodek in sredstva za življenje tudi zaradi razvoja sosednjih občin in da so mnoge dejavnosti v korist občanov sleherne komune medobčinskega in še širšega značaja.

Izpopolniti bi bilo treba tudi vrzeli, ki so ponekod nastale po minulih zborih volivcev. V nekaterih krajih še vedno ni ljudem jasen nov volilni sistem. Ne vedo kako, kje, kdaj in kolikokrat bodo volili. Za to informiranost pa nam ne more zadostovati udeležba nad 10 % volivcev. Vztrajati moramo, da bodo s temi vprašanji seznanjeni vsi, ali pa vsaj večji del volilnih upravičencev.

Poleg zborov občanov pa so v bližnji bodočnosti pred nami tudi večji predvolilni zbori, na katerih bodo govorili najvidnejši kandidati za zvezno in republiško skupščino. Ti zbori bi morali biti prave manifestacije. V Krškem bodo na primer zbor povezali z dobrim kulturnim športnim sporedom in prav bi bilo, če bi isto pot ubrali tudi drugod.

Od množičnosti in vsebinske bogatosti druge etape predvolilne dejavnosti je zelo odvisen tudi rezultat najpomembnejših volitev po osvoboditvi.

Kr.

V naslednjih dneh bodo delovni ljudje na zborih občanov razpravljali o uspehih socialistične graditve in socialističnih odnosov za obdobje petih let — kakor dolgo je trajalo delo skupščin in ljudskih odborov četrtega sklica. Treba se je samo ozreti okoli sebe in povsod bomo videli obilo konkretnih rezultatov prizadevanj delovnih ljudi, samoupravnih organov in organov oblasti. V industriji, kmetijstvu in družbenih službah, povsod je bil dosežen mnogo večji napredek kot v enakih obdobjih preteklosti.

Veliko in z mnogo mladostnega zanosa je pri teh naporih sodelovala mladina — tako na svojih delovnih mestih kot na posebnih mladinskih delovnih akcijah. Stotisoči mladi ljudje so v petih letih zrasli v proizvajalce in upravljalce — hkrati pa v občane z volivno pravico. Mladi so dajali svoj delež, svoje mesto imajo tudi v vseh organih in imeli bodo svoja mesta kot odborniki v komunah in poslanci v skupščinah. Svojo zavest in pripadnost socializmu pa mladina izpričuje tudi s političnim udejstvovanjem. Zato naj ne bo zbora občanov v prihodnjosti, ki bi ga ne osveževale vrste mladih graditeljev socializma.

PRED VOLITVAMI

v velenjski občini

V dneh od 12. pa do 21. maja bodo v vseh delovnih kolektivih in vseh krajevnih odborih velenjske občine zbori občanov, ki jih bo sklicala Socialistična zveza. Na teh zborih bodo kritično razpravljali o dosedanjih uspehih in o ostalih komunalnih in proizvodnih problemih ter o statutih podjetij, ki jih bodo v kratkem delovni kolektivi sprejeli. Najdlje je pri tem kolektiv rudnika lignita Velenje, ki bo na zboru že razpravljal o celotnem osnutku statuta. Posebno obeležje pa bodo dobili ti zbori tudi zato, ker bodo na njih prisotni naši kandidati za občinsko, republiško in zvezno skupščino.

Začetek teh zborov bo v Šmartnem ob Paki, kjer bodo v nedeljo slavili svoj krajevni praznik. O pomenu praznika in o ogromnih žrtvah, ki so jih v narodnoosvobodilnem boju doprinesli Šmarčani, bo spregovoril kandidat za republiški zbor tovariš Franc Simonič — sekretar okrajnega komiteja ZKS Celje.

-že

AVSTRIJSKI KOMUNISTI V VELENJU

Preteklo nedeljo so obiskali Velenje člani založniškega in časopisnega podjetja »Warheit« iz Gradca. Večina članov tega kolektiva je včlanjena v vrste komunistične partije Avstrije. V Velenju so si ogledali površinske naprave na novem jašku v Prelogah, v kulturnem domu pa so imeli daljši razgovor s predstavniki rudnika lignita Velenja, o perspektivni rasti energo kombinata ter o vlogi delavskih samoupravnih organov.

OSEBNI DOHODEK naj bo odraz CENEJŠE PROIZVODNJE

NAŠI KANDIDATI

Dan za dnem se srečujeva, saj se poznava že izza mladih let. Tokrat pa je bilo srečanje uradno. Prestregel sem ga in ustavil:

»Dovoliš, zanima me tvoja osebna izkaznica?«

»Prav!« se je nasmehnil in mi postregel s podatki.

»Ernest Rahten, rojen 30. januarja 1929 v Škalah pri Velenju kot sin delavca. Zadostuje.«

»Za uvod vsekakor. Vendar pa bi bil rad še bolj radoveden. Zanima me, zakaj te dni odhajaš na obisk v Dachau?«

Tovariš Ernest Rahten - kandidat za zvezni zbor

»Brat je preživel trda leta v tem taborišču.«

»In kje si bil ti v tistem času?«

»Bil sem še otrok. Toda 1945. leta sem odšel kot šestnajstleten fant v partizane in bil v zaščitni četi štaba XIV. divizije. Kar prekmalu pa sem se moral spoznati z rano na nogi, ki sem jo skupil na Paškem Kozjaku.«

»Preskočiva obdobje na srednji tehnični šoli in se pogovoriva o vlogi sindikata. Kot vem, si lani prevzel predsedniško mesto sindikata rudnika lignita v Velenju. Zanima me, kako daleč ste v utrjevanju ekonomskih enot?«

»Sprva smo začeli uvajati enote bolj formalno kot ne, šele s spoznanjem, da so zgolj sredstvo za dosego cilja, pa je prišlo do prevrednotenja in vsebinske rasti ekonomskih enot. Prav temu pa smo tudi prilagodili delo sindikata. Nič več ne sklicujemo množičnih sestankov - to vlogo opravljajo preko zborov proizvajalcev posameznih enot in nedvomno je ta način mnogo boljši, kajti prav to nas je vodilo dalje. Pokazala se je potreba po ustanovitvi najmanjših enot - obračunskih enot, kar teče vzporedno z decentralizacijo upravljanja. Tu šele pride osebna odgovornost posameznika do veljave in s tem upravljanje samo. In prav tako bodo obračunske enote posameznih oddelkov ali čel v jami tiste, ki bodo omogočile šele pravilno zasledovanje dnevnih rezultatov in obenem bo prav možno izkoriščati doslej še neizkoriščene rezerve. Ta zvrst upravljanja vodi skrb nad slehernim dinarjem, kajti današnji sistem akorda in osebnih dohodkov še ne temelji na cenejši proizvodni toni, kar moramo doseči. Prav to pa je bistvo, kajti čim cenejša bo proizvodnja, tem nižja bo cena na tržišču, osebni dohodki pa bodo lahko ostali isti ali celo rasli. Vse naše sile so usmerjene k stabilizaciji cen in iskanju vseh rezerv.

»In kako si sprejel kandidaturo?«

»Presenetilo me je tolikšno zaupanje in dozdeva se mi, da ne bo prav lahko prevzeti to odgovornost nase.

PRVOMAJSKE PRIDOBITVE V NAZARJU

Nazarčani so letošnji praznik dela proslavili prav svečano. Po dolgem času se je končno izpolnila dolgoletna želja domačinov. Že na predvečer prvega maja je zagorela ulična razsvetljava. Ni pa to vse. Tudi novi, sodobni trgovski lokali so te dni slednjič dokončali in v njih bodo Nazarčani deležni prijetne in solidne postrežbe.

-jo

Pomembni uspehi slušateljev politične šole v Celju

Poročali smo že, da so slušatelji občinske politične šole v Celju v začetku januarja zaključili prvi del šolskega programa in da so od takrat v grupah (timih) delali samostojno pri izdelovanju nalog, ki imajo zelo veliko praktično vrednost. Vse te grupe, ki jih je nad 30, izdelujejo različne analize, v katerih obravnavajo številne specifične probleme v celjski občini, tako na področju gospodarstva, delavskega in družbenega upravljanja ter na področju političnega dela v organizacijah.

Oddelka za sindikalne in mladinske kadre sta že zaključila obravnavanje teh analitičnih nalog in to s precejšnjim uspehom. To pa seveda ne pomeni, da bi ostali oddelki bili v zaostanku zaradi neaktivnosti. To bi lahko trdili samo za nekaj redkih timov. Res je ravno nasprotno. Naloge, ki so jih prevzeli slušatelji ostalih treh oddelkov, zlasti pa gospodarskega, so tako zahtevne in široke, da so terjale od slušateljev ogromno dela pri zbiranju gradiva in pri razvrščanju ugotovitev v analitične naloge. Omenimo naj samo skupino, ki je obravnavala področje obrti v občini. Ta tim je porabil za nalogo okoli 600 efektivnih ur pri zbiranju gradiva in sestavljanju skupne naloge. Tudi drugi timi niso opravili nič manj težavne naloge.

Ta teden je začel z obravnavami nalog, ki jih zagovarja ves tim, oddelek za kadre iz gospodarstva. Obravnavali so že nalogo, ki se zelo podrobno in učinkovito loteva problema polkmečke delovne sile v Železarni Štore. Po mnenju navzočih vodilnih ljudi iz železarne, je skupina odkrila mnogo novih gledišč in problemov, ki jih bodo v tovarni zdaj po vzorcu analitične naloge slušateljev politične šole raziskovali in obravnavali tudi naprej. Tudi naloga o delitvi čistega in osebnega dohodka v »Metki« je že prestala svoj »ognjeni krst«. Na vrsti so skupine, ki so obdelovale problem izvoza v Emajlirki, problematiko obrti v občini in drugje.

V prihodnjih dneh bosta obravnavo timskih nalog začela tudi oddelka za kadre iz komunalne samouprave in Zveze komunistov.

Pripraviti je treba še to, da je uspešno zaključilo šolo tudi okoli 40 slušateljev šole, ki jo je organiziral občinski odbor SZDL.

C. K.

VREME

za čas od 9. do 19. maja

Vseskozi nestalno s pogostimi padavinami, ki bodo močnejše okrog 10. in 15. do 17. maja. Kratkotrajno izboljšanje je pričakovati okrog 9., 13. in 19. maja.

Eden za vse?

V dneh predvolilne aktivnosti smo dobili dopis, v katerem nam sporočajo za uspeh, da je od vsake hiše prišel po eden na zbor volivcev. Res je, da je ponekod to res uspeh, saj je tak »delegatski« sistem pripomogel k sklepčnosti zborov. Res je zadovoljivo, če pride vsaj eden iz družine. Toda pri vsem tem gre za drugačen problem, za prakso, ki ima lahko negativno ozadje.

V družinah so, vsaj predpostavljamo tako, odnosi v glavnem vsklajeni - enotni. Vendar obstajajo razlike, kakor so različni ljudje v družinskem, ponekod celo rodbinskem krogu. V vsaki družini so starejši, stari in mladi ljudje. Ljudje so različnih spolov in različne perspektive. Tudi dohodek si ustvarjajo na različnih krajih in panogah, zato si prav o vsem ne morejo biti popolnoma enotni.

In vendar si nekdo lasti, nekdo kar enostavno vzame pravico da razpravlja in odloča na nivoju zbora občanov v imenu vseh pod eno streho. Ali ne diši to preveč patriarhalno?

Razumljivejše je to, čeprav ne tudi pravilno, v kmečkih družinah. Tem manj pa je tako odločanje »eden za vse« sprejemljivo za družine, katerih »poglavarji« vsak dan poudarjajo svojo demokratičnost, enakost vseh družinskih članov. Pa tudi iz teh družin prihaja le »glava«, žena in odrasli otroci naj bodo doma. (Za njih - v praksi - ni politika).

Najbolj obsojanja vredno pa je, da celo odgovorni ljudje, komunisti, funkcionarji, radi »pozabijo« doma svoje soproge in odrasle otroke. Kakor znajo in hočejo starši pripraviti otroke na življenje, tako bi jih morali popeljati tudi na polje družbene dejavnosti in afirmacije.

Eden za vse - vsi za enega je socialno geslo velike vrednosti. Toda če je v vprašanju soodločanje, upravljanje, potem samo prva polovica tega gesla ne sme zadostovati. Prihajamo v čas, ko v nši družbi kujemo novo življenjsko geslo:

Vsi za vse — vsi o vsem!

c. k.

POGLED PO SVETU

TINE OREL

Mrki dialog med Moskvo in Washingtonom se nadaljuje, govori o razorožitvi se množe, a prav tako govori o potrebi po novi oborožitvi. Alergični ton dialoga se ne poleže, čeprav ne manjkajo psihološke osnove za pomirjenje, objektivni razlogi za stvaren razgovor o sožitju na zemlji.

V Ženevi ne speljejo voza iz globoke drage nezaupanja in neusmiljeno globokih kolesnic dosedanjih diplomatskih šablon, ujetih v ukaze prestiža in sovraštva. Kot intonacijo na približevanje nemškega »praznika nacionalne enotnosti« — zdaj bo že 10 let od 17. julija 1953 — je Carapkin ponovno govoril o »nevarnosti Zapadne Nemčije«, ameriški zastopnik pa mu je vrnil z očitkom, da je SZ prva začela z oboroževanjem Vzhodne Nemčije. Dialog je izzvenel prav tako kot pred 10 leti. Ni prav nobene volje, da bi se vojno stanje sredi Evrope spremenilo v mirno, normlano sosedstvo.

Zadnje čase se je Hruščev ponovno zavzel za pogodbo o nenapadanju med NATO in Varšavskim paktom, za rešitev nemškega problema in to na ta način, da bi bil z rešitvijo zadovoljen tudi nemški narod, za kompromisno rešitev, medtem ko se na priliko Ollenhauer zavzema za to, da bi bilo na Odri prav tako kot na Labi. Za Zapad je zatrdilo, da se bo enotnost delavskega gibanja okrepila, čeprav imajo posamezne partije, med njimi tudi Kitajska, svoje poglede. Hruščev je očital ZDA izsiljevalno politiko: Ko je SZ pristala na tri inspekcije, so ZDA povišale zahtevo na osem. Zato SZ premišlja o tem, da bi šla na stare pozicije. Enako izkušnjo da ima s Kubo. Kuba sicer ni več tako važna, ZDA so se, tako kaže, odrekle temu, da bi vezale svojo politiko na emigrantsko vlado, SZ pa je Fidela Castra ponovno priznala za svojega zaveznika. »Če si bodo imperialisti drznili motiti mir in ogrožati varnost socialističnih dežel, bodo zadeli na združeno moč SZ, Kitajske in vseh narodov, ki grade novo življenje«, je dejal Hruščev pred nekaj dnevi.

Na sovjetsko-kitajske odnose je vrgla svojo luč trgovinska pogodba, ki govori o dolgi listi trgovskega blaga. To je spričo pojemanja trgovskih odnosov med SZ in Kitajsko v zadnjih dveh letih pomembno. Kitajska je v zadnjih letih kljub težavam napredovala in lahko nastopa z več produkti. Moskvi je na tem, da spodbija kitajski očitek, da SZ zaradi ideoloških razlik diskriminira Kitajsko pri gospodarskih odnosih. TASS je lakonično javila: Kitajsko-sovjetska pogajanja v Moskvi so potekala v duhu prijateljstva in vzajemnega razumevanja.

Kennedy je na vse to odgovoril, da »čas hiti« in da je treba vse storiti za ohranitev miru. S Hruščevim pa sta se menda ujela samo v tem, da sta oba hvalila mirovno okrožnico rimskega papeža Janeza XXIII in ji pritrjevala. To pomeni, da je vendarle možna skupna govorica mimo svetovnonazorskih in razrednih pripadnosti o vrhovni dobrini človeštva, o miru. Žal ostane le pri lepi besedi, lepega mesta pa ni zanjo.

Anglija se je na priliko zelo zanašala na svojih 200 bombnikov — reaktivcev tipa Vulcan, Victor in Valiant, ki lahko ponesejo svoje rakete z atomskimi glavami do Rostova in čez Ural, a tako, da se raketa sama spusti 300 m pred ciljem. Sir Kenneth Cross, angleški maršal, pravi, da je samo nekaj takih letal dovolj za preplašitev sovražnika in da je njihova uporabna brzina tolikšna, da ji sovražnikove prisluškovalne naprave ne morejo blizu. Vsak bombnik ima na svojem krovu inženirja elektrotehnike, ki s svojimi aparati takoj ugotovi, če so ga zajeli sovražnikovi radarski žarki.

V Sredozemlju utegne priti do zapletov, če bi v Jordaniji prišlo do takih sprememb, ki bi omogočile unijo z ZAR. Izrael je v skrbeh in že poskuša dobiti ponovne garancije velesil za svoje meje, med drugim tudi garancijo SZ. Pritegovalna sila ZAR je gotovo upoštevanja vredna. Če bo prevelika, se bo na Bližnjem vzhodu list zgodovine energično obrnil.

Z VEČJO ZAVZETOSTJO IN KVALITETO

v zadnje priprave na volitve

Kandidacijski zbori volivcev so končani; niso pa končane priprave na volitve v predstavniške organe. V pripravah na volitve ni predaha, kvečjemu lahko trdimo, da se aktivnost stopnjuje in da prehajamo v obdobje, ki bo zahtevalo ne samo vestno, marveč tudi izredno kvalitetno politično delo. To zahtevo oziroma potrebo utemeljujejo izkušnje in nekatere pomanjkljivosti, ki so spremljale zbore volivcev. Sicer pa ne gre samo za izkušnje, ki so jih dali zbori volivcev, temveč za zahtevo, da v tem zadnjem obdobju do volitev razčistimo na zborih občanov nešteta vprašanja, ki so ostala delno ali povsem nepojasnjena v ustavni razpravi, da ocenimo uspehe v zadnjih petih letih in se seznanimo z nalogami, ki nas čakajo.

Tako se bodo do samih volitev vrstili nešteti sestanki občanov in članov delovnih skupnosti; med njimi bo tudi nekaj večjih zborovanj, na katerih bodo govorili najvidnejši predstavniki političnega življenja. Sestanke na terenih in v delovnih organizacijah bodo obiskovali še kandidati pri volitvah v nove skupščine predvsem zato, da bi se seznanili z vsemi najvažnejšimi vprašanji določenega območja ali gospodarskih organizacij, pa tudi zavoljo tega, da bi sodelovali v razpravi in pomagali reševati posamezne probleme.

Minuli zbori volivcev so opozorili, da bo treba z občani razčistiti še marsikatero vprašanje. Več kot doslej bo treba govoriti o vlogi in pomenu novih skupščin, o njihovi strukturi, o sistemu volitev in drugo. Četudi je bilo o vsem tem že veliko napisanega in povedanega, se zdi, da še vedno premalo. Prav zaradi tega tudi vprašanja, zakaj nekateri dvakrat, drugi trikrat na volitve itd.

V brežiški občini so z zbori volivcev končali zadnjo nedeljo v aprilu; vsega skupaj so jih imeli 81. Bili so dobro obiskani; uspeli pa so tudi po vsebini. Zanimivo je, da so pripravili zanje posebne sheme za ponazoritev poteka bližnjih volitev. Na zborih za občinsko skupščino so zabeležili 15.5 % udeležbo, na zborih volivcev v gospodarskih organizacijah pa 67.8 %. Slabša udeležba je bila v kmetijski skupini, kjer se je zborov udeležilo le 19 % volivcev. V občinskem merilu pa se je zborov udeležilo 41 % volivcev. V razpravi se je npr. v Cerkljah pojavila upravičena zahteva po ponovni vzpostavitvi zdravstvene službe. Kot vse kaže bodo ta problem rešili v kratkem. V Pišecah in drugod so govorili o cestah; skoraj na vseh zborih pa so razpravljali o osemenjevanju živine, kar daje slutiti, da s to službo nekaj ni v redu.

V celjski občini udeležba na zborih ni bila takšna, kot bi pričakovali. Medtem ko so na zborih za občinski zbor zabeležili 12.5 %, je znašal odstotek udeležbe na zborih članov delovnih organizacij 51.7 %. Na zborih volivcev v celjski občini so pogrešali več mladih ljudi: manjkali so celo tam, kjer je Socialistična zveza predlagala za kandidata mladinca. Zanimiva je ugotovitev, da znaša povprečna starost kandidatov za občinsko skupščino 33 let. Med njimi je 18 žena ter več kot 12 % mladincev oziroma mladink do 25. leta starosti.

Tudi v laški občini so dosegli zadovoljivo udeležbo na zborih volivcev. Značilno je, da so na njih veliko govorili tudi o vprašanjih krajevnih skupnosti.

V mozirski občini se ne morejo pohvaliti z visoko udeležbo na zborih volivcev na terenu; bolje so uspeli oni v delovnih organizacijah, kjer so imeli tudi do 80 odstotno udeležbo.

Kakor v nekaterih drugih območjih so tudi na zborih v sevniški občini med drugim kritizirali nekatere odbornike, ki se niso najbolj posrečeno zavzeli, da bi občinsko problematiko posredovali občanom. Razen tega so menili, da bi bilo prav, če bi jih novi poslanci češče obiskovali; vsekakor pa bolj pogosto kot dosedanji.

Hvaležna je ugotovitev, da je med kandidati za 58 odborniških mest v skupščini konjiške občine tudi 15 žena in večje število mladih ljudi. Če sodimo po kandidatih, bo sestava nove skupščine šentjurske občine bistveno drugačna, kot je bila struktura sedanjega ljudskega odbora. Zlasti bo v njej več mladih ljudi in žena, ki doslej v ljudskem odboru sploh niso bile zastopane.

V šmarski občini se lahko pohvalijo, da so dosegli izredno lepo udeležbo na zborih. To velja zlasti za teren, kjer se je zborov udeležilo v povprečju 17 % volivcev. Nekoliko drugačna pa je slika za delovne organizacije in predvsem v kmetijski skupini, kjer je bila udeležba več kot minimalna. Vse kaže, da se bo v novi skupščini povečalo ne samo število žena, ampak da bodo vanjo prišli tudi prvi mladinci. V dosedanjem ljudskem odboru namreč ni bilo niti enega odbornika do 25. leta starosti.

V velenjski občini so v celoti dosegli 54 odstotno udeležbo na zborih volivcev. Zlasti lep uspeh so zabeležili v Velenju, kjer se je na zboru zbralo kar šest sto občanov. Za 70 odborniških mest imajo 91 kandidatov, od teh pa le šest takih, ki so bili že doslej člani ljudskega odbora. Torej, velika rotacija! Med kandidati za odbornike je devet mladincev ter 25 žensk. Povprečna starost kandidatov pa znaša 34.2 leti.

Kakor šmarsko tako velja tudi krško občino pohvaliti glede udeležbe občanov na zborih volivcev. Vtem ko so na terenu dosegli 17 % udeležbo, je le-ta znašala v delovnih organizacijah nad 70 %. Značilno je, da imajo na eni volilni enoti za občinski zbor kar pet kandidatov. Izvolili bodo seve enega. Torej precejšnja izbira. Kot v celjski občini so tudi tu na zborih pogrešali mladino; morda pa je mladi rod manjkal zaradi tega, ker se je pred tem udeležil nekaterih sestankov, ki so bili namenjeni samo mladim volivcem.

V žalski občini so zelo dobro udeležbo na zborih dosegli v nekaterih kolektivih, kot npr. v tekstilni tovarni Prebold, slabša pa je bila v volilnih enotah kmetijskih proizvajalcev. Če pa sodimo po kandidatih za novo občinsko skupščino, je očitno, da bo precej drugačna od dosedanjega ljudskega odbora. V njej bo več mladine pa tudi žensk. Povprečna starost kandidatov znaša 34 let.

To so glavni obrisi minulih zborov volivcev. Med njimi je bilo veliko uspešnih, ki bi jih lahko postavili za zgled, pa tudi takih, ki so jih spremljale določene pomanjkljivosti bodisi v udeležbi, formalizmu in vsebini. Grajali bi lahko tudi tiste primere, kjer so npr. delavci zavračali kandidature svojih lastnih tovarišev, kjer so očitali mladim ljudem nesposobnost in slično. Ne glede na te primere pa lahko damo političnim aktivom vseh občin v okraju polno priznanje za doslej opravljeno delo. To ni bilo majhno; bilo je veliko in pomembno, toda ne zadnje. Do zaključka volitev je še veliko odgovornega dela. O tem govorijo tudi programi, ki so jih občinski pa tudi nekateri krajevni politični forumi že sprejeli in začeli izvajati.

M. B.

Komentar

Ne poznam ga

Čeprav takih pripomb, kot na primer — ne poznam ga in zakaj bi torej glasoval zanj — in podobno na minulih zborih volivcev ni bilo veliko, pa so vendarle že te, ki so padle v tej ali podobni obliki potrdile, da je bilo na nekaterih zborih volivcev premalo povedanega o kandidatih in da so se v vseh takih primerih bolj držali formalizma kot pa upoštevali želje in potrebe volivcev. Mnogi so bili celo presrečni, če se ni nihče oglasil in vprašal kaj več o kandidatu.

V nekaterih primerih so imeli ljudje prav, če so dejali, da predlaganega kandidata ne poznajo. Iz te ugotovitve lahko potegnemo dva zaključka. Prvi je vsekakor ta, da je nemogoče, da bi sleherni volivec poznal, morda celo osebno, predlaganega kandidata, za volitve v zvezno ali republiško skupščino. Bili so celo primeri, da niso poznali ljudi, za katere so se strinjali, da kandidirajo pri volitvah v občinsko skupščino. Takšnih primerov je bilo dosti zlasti tam, kjer eno volilno enoto sestavlja več gospodarskih ali drugih organizacij. Zato je izgovor, saj ga osebno ne poznam, povsem neutemeljen in brez življenjske osnove. Je že tako, da se na nekem območju, kjer živi več tisoč in morda več deset tisoč prebivalcev, vsi med seboj ne morejo poznati. Takšno je pač življenje in proti tej trditvi ni kaj oporekati.

Drugače pa je z drugim poznanstvom. Gre namreč za dejstvo, da človek lahko »pozna« človeka, pa čeprav mu še ni nikoli stisnil roke in nikoli z njim spregovoril besede. Lahko ga pozna po njegovem javnem družbenem ali političnem udejstvovanju; lahko ga pozna po funkciji, ki jo ima v tem ali onem organu upravljanja, v tej ali oni politični organizaciji in slično. Taka »poznanstva« so v našem življenju več kot običajna. In če je šlo na nekem zboru volivcev za premalo znanega kandidata, bi bila dolžnost tistega, ki ga je predlagal, da pove o njem vse, ne pa samo to, kje je zaposlen. In končno, v vseh teh primerih bi bilo prav, če bi se tudi volivci z večjo živahnostjo pozanimali za človeka, kateremu nameravajo na volitvah izkazati zaupanje; in to zelo veliko.

Zaradi tega ima pripomba — ne poznam ga — dve plati. Medtem ko bi eno lahko povsem pojasnili, na minulih zborih, pa bo možnosti za zadovoljitev druge še veliko. V mislih imamo bližnje zbore občanov v okviru krajevnih organizacij Socialistične zveze in pa tudi sestanke v delovnih organizacijah, kamor bodo te dni prihajali tudi kandidati za bližnje volitve, pa ne samo zavoljo tega, da bi se osebno seznanjali z volivci, marveč predvsem zaradi tega, da bi se seznanili s problemi in nalogami določenega območja ali delovne organizacije, da bi v v razpravi ali pomenku sodelovali pri razčiščevanju določenih vprašanj in da bi tako navezali prve stike z upravljalci oziroma člani Socialistične zveze, volivci sploh.

RAZGOVOR S KANDIDATOM

Nujen bo stalen stik z volivci

Člani delovnih kolektivov, ustanov, organizacij itd. v zahodnem predelu celjskega okraja so izbrali za kandidata pri volitvah v zvezni organizacijsko politični zbor tovariša **Milana Kavčiča**, mojstra iz tovarne emajlirane posode in hkrati predsednika delavskega sveta tega največjega celjskega kolektiva.

Tovariš Milan Kavčič pa je tudi predsednik skupščine komunalne skupnosti za socialno zavarovanje za občine Celje, Laško, Mozirje Šentjur, Šmarje in Slovenske Konjice. Zato smo naš razgovor z njim, s katerim bi ga naj predstavili volivcem, navezali na nekatere probleme socialnega zavarovanja.

— Povejte nam prosim, kako ste se vživeli kot predsednik skupščine komunalne skupnosti zavarovancev?

— Znano je, da je socialno zavarovanje pri nas eno najbolj naprednih, vendar to ne pomeni, da sem se kot predsednik skupščine komunalne skupnosti za socialno zavarovanje lahko vživel v probleme, ki se pojavljajo. S problemi samoupravljanja pri socialnem zavarovanju sem se začel pobliže seznanjati lansko jesen, ko sem bil izvoljen v skupščino in hkrati za njenega predsednika. In če bi zdaj govoril o problematiki, moram povedati, da me moti, ker prenekateri predpisi izhajajo z veljavnostjo za nazaj, kot na primer o plačevanju hranarine do 30 dni v gospodarskih organizacijah, o stopnji, ki je prepuščena gospodarskim organizacijam za plačevanje hranarine do 30 dni itd. Vendar moram povedati še to, da te stvari ne zamujajo pri nas, marveč da nastaja ta zamuda že v zveznem in republiškem merilu.

Skupščina socialnih zavarovancev, kateri predsedujem, je imela doslej štiri zelo pomembna zasedanja. Čeprav slavimo letos deseto obletnico samoupravljanja v socialnem zavarovanju, se mi zdi, da bo treba nekatere reči še izpopolniti. Tu mislim tako na konkretno izvrševanje sklepov skupščine in na posamezne zadolžitve, kot tudi na to, da bodo morali na zasedanjih v večji meri nastopati predstavniki odborov skupščine in poročati o delu, ki so ga opravili. Več truda bomo morali vložiti še v to, da bomo vsaj delno razumeli sistem financiranja. Nazadnje bi še rad povedal, da je naša skupščina že sprejela pravilnik o pravicah in dolžnostih zavarovancev pa tudi proračun za letošnje leto.

— Nekaj mesecev pred zaključkom lanskega leta je bilanca bivšega okrajnega zavoda za socialno zavarovanje izkazala še okoli 250 milijonov dinarjev primanjkljaja, ki se je do konca leta občutno zmanjšal, nazadnje pa tudi pokril. Ne glede na to nas zanima, kaj bi bilo treba napraviti, da bi se takšna slika ne ponovila v letošnjem letu?

— Izredno visok stalež bolnikov v prvi polovici lanskega leta je povzročil precejšnje primanjkljaje na skladih za zdravstveno zavarovanje. Novo izvoljeni organi družbenega upravljanja so s skrajnim naporom in tesnim sodelovanjem vseh družbeno političnih in oblastvenih organov ter kolektivov uspeli ta primanjkljaj občutno znižati. Ne glede na to je zaključni račun še izkazoval primanjkljaj v višini 8,883.110 dinarjev, ki pa je bil krit iz rezerve prejšnjih let.

Če bomo začeto akcijo vztrajno nadaljevali, če bodo vsi organi socialnega zavarovanja, gospodarske ter družbeno politične organizacije skrbele zlasti za to, da se bodo sredstva racionalno trošila, bomo tudi dohodke uravnovesili z izdatki. Pripomniti pa moram, da so povprečni dohodki aktivnega zavarovanca v našem okraju nekoliko nižji. Zaradi tega morajo organi družbenega upravljanja pri socialnem zavarovanjem stalno paziti na to, da sredstva, s katerimi upravljamo, trošimo racionalno, vendar tako, da naši bolni in ponesrečeni tovariši ne bodo v ničemer prikrajšani.

— Dovolite, da vam ob zaključku zastavim še eno vprašanje. Kako si zamišljate vlogo poslanca in kako jo mislite izvrševati?

— Vem, da odgovor na to vprašanje ne zanima samo vas, marveč tudi vse tiste volivce, ki so predlagali oziroma potrdili mojo kandidaturo. Priznati moram, da sem o vsem tem veliko razmišljal in prišel do takšnega zaključka: v času do volitev se bom skušal seznaniti s problemi, ki so značilni za volilni okoliš, v katerem kandidiram. Pri tem računam na pomoč vseh političnih organizacij, pa tudi ljudskih odborov občin, delovnih kolektivov itd. Razen tega bom v tem času obiskal več sestankov in tam skušal sodelovati pri reševanju vseh problemov, ki jih bomo pozneje morali obravnavati skupno v korist slehernega delovnega človeka in skupnosti. V kolikor bom izvoljen za poslanca, bo moral ta stik med volivci in menoj postati še bolj pristen, tesen in stalen. Naša skupna prizadevanja se bodo morala osredotočiti na krepitev decentralizacije v samoupravljanju in s tem na povečanje števila upravljalcev. In še to, v kolikor bom izvoljen za poslanca, se bom po svojih najboljših močeh zavzemal, da bom upravičil zaupanje.

-m

Razgovor s kandidatom

Planina ima vse pogoje

Proizvajalci v šentjurski občini so za kandidata pri volitvah v republiški gospodarski zbor izbrali tov. RIKA RIŽNERJA, tajnika oddelka za blagovni promet pri gospodarski zbornici v Celju, sicer pa tudi znanega turističnega delavca. In prav zaradi tega se je naš razgovor z njim sukal okoli nekaterih problemov turizma.

Kot je znano se območje šentjurske občine v letih po vojni ni uveljavilo v turističnem prometu. Ali so kakšni izgledi, da bi se to stanje v bližnji prihodnosti popravilo?

Drži, da se v turističnem prometu šentjurska občina doslej ni uveljavila. Pri vsem tem moram povedati, da je tudi gostinstvo slabo razvito. Pred vojno je bilo to stanje nekoliko drugačno, saj je imela zlasti Planina v času glavne turistične sezone od 80 do 100 gostov na dan.

In če bi zdaj odgovoril na drugi del vprašanja, je nadaljeval tov. Rižner, potem je očitno, da ima Planina vse pogoje, da vnovič postane znan, priljubljen in obiskan turistični kraj. V prizadevanjih za uspešno afirmacijo tega kraja sta občinski ljudski odbor in tamošnje turistično društvo že dosegla nekaj uspehov. Zdaj je v gradu urejen prav lep bife. V načrtu je, da bi nad njim uredili sobe za tujce; na razpolago pa naj bi bilo tudi nekaj kreditov za ureditev tujskih sob pri zasebnikih. Vsega tega letos ne bo mogoče urediti; so pa možnosti, da bi to napravili prihodnje ali naslednja leta. Tako bi Planina znova postala priljubljen turistični kraj, ki bi v znatni meri pripomogel k pospeševanju domačega in izletniškega turizma.

Ali bi kazalo v šentjurski občini turistično forsirati še kak drug kraj?

Po mojem ne. Če bi drobili sile in zlasti še sredstva, bi ne dosegli zaželenega uspeha. Zato se mi zdi, da bi bilo najbolj prav, če bi zaenkrat osredotočili vse sile in vsa razpoložljiva sredstva v Planino.

Kako je bilo s pripravami na letošnjo turistično sezono v celjskem okraju?

Prav gotovo so bile priprave na letošnjo sezono najboljše od vseh dosedanjih. Močna je bila in je še zlasti propagandna dejavnost in to predvsem po zaslugi Celjske turistične zveze. Izdanega in razposlanega je bilo veliko propagandnega materiala. Letos prvič pa so svoje prospekte izdali tudi nekateri hoteli, kot rogaški, nadalje Paka v Velenju ter oba celjska.

Razen tega je pravočasno stekel tudi nadzor nad ureditvijo in opremo gostinskih obratov v okraju. Ta nadzor bo trajal skozi vse leto.

Kako pa s kadri?

Posebnih problemov ni. Položaj je približno tak, kot je bil lani. Strežnega osebja je dovolj; kot običajno pa bo primanjkovalo visokokvalificiranih delavcev. Slednjih je namreč težko dobiti za sezonsko delo. Vsi pač iščejo stalno zaposlitev.

Katere bodo najvažnejše turistične investicije v letošnjem letu?

Ureditev penziona na Ljubnem (v Semovi hiši), ureditev tujskih sob v drugem nadstropju zadružnega doma v Gornjem gradu, začetek del pri obnovi hotela Evropa v Celju in seveda dela pri gradnji cest v Rogaško Slatino in proti Logarski dolini. Odprto pa je vprašanje Čateških toplic, kjer bi prav tako morali investirati znatna sredstva, vendar odločitve za to zaenkrat še ni.

Kateri je po vašem mnenju turistični problem številka ena v okraju?

Prav gotovo ceste. Vzporedno z reševanjem tega problema pa bi morali misliti na boljšo povezanost turističnih krajev in to zlasti z železnico in avtobusi.

Kaj pa objekti?

Tu ne bi kazalo imeti prevelikih apetitov, zlasti pa ne za gradnjo velikih in drugih objektov. Vsa sredstva bi morali dati v ureditve tistih, ki bi najprej začela vračati vloženi denar. Tu mislim zlasti na nekatere manjše objekte in pa na objekte, ki bi jih morali urediti zraven planinskega doma v Logarski dolini. Idejni načrti zanje so že izdelani. Tu gre predvsem za samopostrežno restavracijo, kjer bi lahko v eni uri postregli okoli pet sto gostom. Dela bi lahko opravili v treh etapah vendar tako, da bi vsak objekt, ki bi ga uredili v eni etapi, že začel služiti namenu. Vendar kot vse kaže, bo za to gradnjo težko najti investitorja.

M. B.

ŽIVAHNOST IN SPROŠČENI RAZGOVORI na zborih volivcev v žalski občini

V torek popoldne je bila v Žalcu seja občinskega aktiva za pripravo volitev, katere so se razen izbranih republiških in zveznih poslancev udeležili tudi predsedniki krajevnih odborov Socialistične zveze.

Na tem posvetovanju so analizirali zbore volivcev in pa začrtali priprave za zbore občanov, ki bodo na terenu od 12. do 20. maja, v delovnih organizacijah pa od 20. do 24. maja.

Opravljeni zbori volivcev v žalski občini so potekali zelo dobro, čeravno je bilo tudi nekaj pomanjkljivosti. Slabši so bili namreč zbori v krajih, kjer se krajevni štabi v pripravah niso dovolj zavzeli in kjer komunisti niso bili nosilci priprav, kjer je skratka bilo premalo odgovornosti za izvajanje zastavljenih nalog. V nekaterih primerih je bilo tudi nekaj zakasnitev pri obveščanju in podobno. Vendar pa te pomanjkljivosti niso bistveno vplivale, in sicer zlasti zavoljo izredne aktivnosti občinskega aktiva in velike živahnosti volivcev v obdobju pred volitvami.

Izredno zadovoljiva je bila udeležba na zborih volivcev v delovnih organizacijah, kjer se je zborov udeležilo preko 75 odstotkov zaposlenih. Če od tega odštejemo mladince, ki še nimajo volilne pravice, dobimo izrazito visok odstotek udeleženih volivcev na zborih v kolektivih. Na vasi je bila zaradi konic pri kmetijskih delih udeležba sicer nekoliko slabša, a so bili zbori večinoma bolj živahni. Največ so prevladovale razprave o novi ustavi, o kmetijski politiki, o občinskem statutu in o vlogi novih skupščinskih organov ter o njihovi strukturi.

Seveda na zborih volivcev niso izostale tudi konkretne obravnave krajevnih problemov in nekaterih občinskih perečih vprašanj. V gospodarskih organizacijah pa so proizvajalci predvsem obravnavali dosežene uspehe v preteklih petih letih ter perspektivnost razvoja posameznih industrijskih objektov in drugih delovnih organizacij. -i

Izbrali so kandidate

Pred dnevi so se v slavnostno okrašeni veliki dvorani prosvetnega doma v Storah zbrali člani delovnega kolektiva železarne. Pogovorili so se o splošnih pripravah na bližnje volitve v občinski, republiški in zvezni zbor, se seznanili z značilnostmi nove ustave, pregledali njihove dosedanje uspehe, razpravljali o dejavnosti Občinskega ljudskega odbora v pretekli mandatni dobi in izbrali kandidate za predstavniška telesa. Govorili so zastopniki sindikalne organizacije ter organov upravljanja, ki so obrazložili predloge posameznih kandidatov. Po poročilu dosedanjega odbornika tov. **Ivana Žmaharja** so navzoči z velikim odobravanjem izbrali za svoje kandidate v občinski zbor tov. **Jožeta Kragelja,** mladega kvalificiranega delavca iz mehanične delavnice, **Ivana Rozmana** iz elektro plavža in **Antona Suharja** iz komercialnega oddelka. V republiški zbor so izbrali **Emo Kruhar** iz Tovarne perila v Celju in tov. **Staneta Divjaka,** sekretarja občinskega komiteja Zveze komunistov v Celju. V zvezni zbor pa so predlagali tov. **Viktorja Opako,** metalurškega tehnika in šefa priprave dela Železarne Store in tov. **Milana Kavčiča** iz Tovarne emajlirane posode v Celju. Dvorana, kjer je bilo zborovanje, je bila napolnjena do zadnjega kotička kot še nikoli doslej, zato tudi ni bila v stanju, da sprejme vse, ki so želeli prisostvovati temu pomembnemu zborovanju.

J. M.

Temeljite priprave na zbore občanov

V žalski občini so se že pripravili na zbore občanov, ki bodo v naslednjih dneh v posameznih krajih in tudi v delovnih organizacijah. Sodijo, da bodo domala vse zbore občanov obiskali razen kandidatov za občinsko skupščino tudi kandidati za republiška in zvezna predstavniška telesa.

Na zborih občanov bodo zlasti podrobno govorili o gospodarskem razvoju savinjskega območja v obdobju zadnjih petih let. To obdobje je namreč za osrednjo savinjsko dolino najbolj značilno. Domala vse tovarne so obnovljene, vrednost proizvodnje industrije se je v tem času sunkovito dvigala in dosegla na primer na Polzeli in v Preboldu domala neverjetne vzpone. Razen popolnoma obnovljenih tovarn pa so v tem času na tem območju zrasle nove tovarne (livarna in Agroservis), a tudi sicer so v tem času zabeležili znaten napredek.

Izrazit je ta v kmetijstvu. Savinjska kmetijska zadruga se je v tem obdobju uveljavila kot ena najmočnejših kmetijskih zadrug v Sloveniji, istočasno pa so zabeležili tudi izreden napredek v razvoju družbenega sektorja po ustanovitvi Agrokombinata. Značilno za razvoj socialističnega sektorja v Savinjski dolini je predvsem načrtnost razvoja, postopnost, ki ustreza možnostim in pa težnja za uveljavljanje ekonomičnosti v vseh panogah kmetijstva.

Ko govorimo o napredku, ki ga je zadnja leta zabeležila Savinjska dolina, ne smemo prezreti izrednih naporov, ki so ga v tem času vložili, da bi uspešno razširili omrežje zdravstvenih ustanov. Tako je to območje postalo polagoma eno izmed onih, kjer je zdravstvena služba najbolj razširjena in ki razpolaga z ustreznimi kapacitetami. Res je sicer, da bo potrebno zgraditi še zdravstveni dom v Žalcu in urediti nekatere specializirane ambulante.

Na zborih občanov bodo podrobno govorili tudi o perspektivnem razvoju komune za obdobje naslednjih sedmih let in o potrebah, ki jih je potrebno uvrstiti med prioritetne naloge. Sodijo, da bodo plodne obravnave na zborih občanov osnova za temeljito pripravo sedemletnega načrta o perspektivnem razvoju žalske občine.

Predstavniki občinskega aktiva za pripravo volitev in posebej oni, ki so zadolženi za organizacijo zborov občanov, so nas še posebej opozorili na razprave o nadaljnjem razširjanju Agrokombinata, ki bodo v kmetijskih okoliših konkretne. M.

NAŠ OBISK V ALPOSU

Od cevi do pohištva

Spominjam se še prvega obiska v Alposu. Bilo je pred petimi leti. Tedaj je ta mala bivša tovarna poljedelskih strojev v Šentjurju začela spreminjati svojo proizvodnjo. Spričo posebnih pogojev na trgu tedanji, dejansko obrtni obrat ni imel pogojev, da bi se enakovredno meril z novimi velikimi tovarnami poljedelskih strojev in opreme, ki so zrasle širom po domovini. Odločili so se za izdelke iz aluminija — kovine, ki polagoma, a vztrajno osvaja trg.

Tedaj je kolektiv Alposa delal v nemogočih delovnih pogojih. Obrati so bili razstreseni v posameznih poslopjih po vsem Šentjurju. Domala ves dan smo porabili, da smo si ogledali vseh pet obratov. Razumljivo je, da je spričo tega bila proizvodnost dokaj nizka, stroški proizvodnje pa izrazito visoki. Razen tega jim je preglavice delal tudi nenehen prevoz polizdelkov od delavnice do delavnice.

Toda to je bila le ena plat težav in nadlog, ki so jih tedaj morali prestati. Za primer vzemimo samo oddelek, kjer se aluminijasti deli polirajo. Tedaj je bil ta odddelek v provizornih in vtesnjenih prostorih. V zraku je visel črn — prašni oblak, delavci pa so bili tudi popolnoma črni. Ustrezne ventilacije tam ni bilo možno namestiti, a tudi svetlobe ni bilo dovolj. Zdelo se mi je, kot bi se znašli v rudniškem jašku. Zares so bili to kritični časi in mnogokrat je že kazalo, da bodo zaradi neustreznih prostorov morali obrat zapreti. Podobno pa je bilo tudi v ostalih obratih — mizarstvo se je stiskalo v malih prostorih, montaža je bila na drugem koncu kraja in podobno.

POGUMNA ODLOČITEV

V taki situaciji je bil kolektiv pred odločitvijo, da gradi novo poslopje. Odločili so se zanj, čeravno je bila to pogumna odločitev. Odločitev je bila še toliko pomembnejša, ker je kolektiv kljub tem pogojem začel zbirati sredstva za novogradnjo. Potrebni so bili novi načrti, sistematično načrtovanje novogradnje in podobno.

Kmalu so buldozerji zaorali ledino vzhodno od naselja in takoj so nastopili tudi zidarji. Kolektiv je uspel uresničiti vsaj prvi del svoje zamisli v zelo kratkem času. Na tem prostoru je kmalu zrasla prva velika hala Alposa. S tem je bilo delo v veliki meri olajšano, toda s tem tovarna še ni mogla prosto zadihati. Kajti kakor hitro so sprostili delovni postopek, so lahko znižali proizvodne stroške, posvetili so se lahko kvalitetnim izdelkom — s tem pa so močno prodrli na trg. Tako je polagoma že tudi nova hala postala ozko grlo proizvodnje, kar pa je bilo še bolj občutljivo, ker je tu bil dejansko osrednji in najbistvenejši del proizvodnega postopka. Proizvodnja, ki je sunkovito rasla, je namreč dobesedno zamašila vse prostore — tudi komunikacijske. Rešitev je bila v nadaljnji gradnji in realizaciji druge faze izgradnje proizvodnih prostorov.

Ta del prizadevanja kolektiva je bil enako pomemben kot začetek, kajti gradili so v obdobju, ko je bilo zastran investicij najbolj težavno — toda kljub temu so uspeli in danes je v Šentjurju dograjena nova tovarna. Skladišče, pravijo, še moramo urediti pa bo tovarna funkcionalno urejena.

Današnji sprehod skozi tovarno mi je pokazal, da lahko kolektiv s prizadevanjem in s pomočjo ter razumevanjem občine veliko doseže in uresniči svoje načrte, čeravno so navidez zanj preveliki. Toda volja in odločnost, delavnost in pridnost so poroki za napredek.

To je tisto kar najbolj pade v oči v Alposu, kajti danes ni več sprehajanja skozi naselje od obrata do obrata. Ob zadnjem obisku so mi pokazali sodobno tovarno z urejenim delovnim postopkom, ki tudi v celoti ustrezajo tehničnim in sanitarnim predpisom. In tega so si proizvajalci iz Alposa tudi želeli. Napredek jim je bil ves čas vodilo.

Mile Iršič

Zgoraj obe novi proizvodni hali v Šentjurju, spodaj delavec pri rezanju aluminija

Društvo knjigovodij v Celju se lepo uveljavlja

Od 1.900 članov je prišlo na občni zbor 400 knjigovodij

V Celju se bržkone še nikoli ni hkrati zbralo toliko knjigovodij kot na zadnjem občnem zboru društva knjigovodij. Dvorana v Narodnem domu je bila do kraja polna, saj je prišlo več kot 400 članov. Zboru so prisostvovali tudi številni predstavniki sorodnih društev iz drugih okrajev, predsednik in tajnik republiškega združenja knjigovodij **Borut Gorazd** in **France Por** ter predstavniki lokalnih forumov.

Društvo knjigovodij je — kakor smo slišali iz poročila predsednika **Miroslava Beleta** — zajelo v organizacijo že okrog 1.900 članov, kar predstavlja več kot štiri petine vseh knjigovodij v okraju. Društvo obstaja sedaj že šest let.

Knjigovodje in gostje na občnem zboru

V dosedanjem delu je posvetilo največ pozornosti strokovni vzgoji kadrov. V sodelovanju z delavsko univerzo so v teh letih organizirali vrsto tečajev, v katerih je izpopolnilo svoje znanje preko 1.000 knjigovodij. Tečaje so imeli v več stopnjah. Razen tega je društvo občasno organiziralo številna predavanja o aktualni problematiki in še posebno seminarje za določene naloge. Na ta način je društvo odigralo pomembno vlogo in nudilo pomoč gospodarskim organizacijam, saj so bili knjigovodje spričo pogostih sprememb in dopolnitev predpisov pred odgovornimi in težkimi nalogami.

Toda ne le strokovna plat, skrb društva je tudi moralni lik knjigovodje, saj je vloga knjigovodje v socialistični družbi, zlasti še v sistemu samoupravljanja odgovornejša. Ni vseeno kakše podatke in analize daje knjigovodstvo organom upravljanja in kako jih podaja, da jih lahko razume sleherni proizvajalec.

Poseben problem v naših knjigovodstvih je pomanjkljiva mehanizacija, ki ne sledi splošnemu gospodarskemu razvoju. V Celju se sicer pripravljajo, da bi organizirali center z elektronskimi stroji za potrebe železarne, cinkarne in »Emajlirke«, vendar stvar ne gre tako hitro kot bi želeli, ker so potrebne prej še organizacijske in kadrovske priprave, pa tudi precejšnja devizna sredstva.

Lani so v okviru društva organizirali podružnice, da bi se tako prilagodili komunalnemu sistemu. Namen teh podružnic je, da sodelujejo z vodstvi komun. Društvo je doslej pomagalo komunam pri izbiri strokovnega kadra za odgovorna mesta. Vsako leto izda društvo tudi posebno brošuro, v katerih poleg društvene problematike obravnavajo tudi strokovno problematiko.

Na občnem zboru so imeli dve strokovni predavanji. Dr. **Peter Pavlič** je govoril o vlogi knjigovodje v ekonomiki podjetja, **Bogdan Hochmüller** pa o mehanizaciji v knjigovodstvih. Dosedanjemu predsedniku Miroslavu Beletu, ki odhaja na novo službeno mesto v Ljubljano, so izrekli posebno priznanje za požrtvovalno delo in ga izbrali za častnega člana.

jv.

DELO V SEDMIH KOMISIJAH

Na sestanku sindikalne podružnice Železarne v Storah so sklenili, da bo pri njihovem izvršnem odboru delovalo sedem komisij, štirje odbori in dva poverjeništva. Ustanovili so komisije in odbore za gospodarstvo in samoupravljanje, organizacijsko-kadrovska vprašanja in koordinacijo dela, higiensko tehnično varstvo pri delu, rekreacijo, izlete in letovanja, izobraževanje in kulturno prosvetno delo, družbeno uveljavljanje žena, komisijo za prošnje, pritožbe in finančna vprašanja, odbor za pogrebe članov kolektiva in njihovih upokojencev, odbor za Rdeči križ in krvodajalske akcije, upravni odbor počitniškega doma na Rabu in odbor Vzajemnega društva ter poverjeništvo za Delavsko Enotnost in Prešernovo družbo.

Za 72 odbornikov 87 kandidatov v Žalcu

V žalski občini so volivci že izbrali kandidate za bodočo občinsko skupščino. V petnajstih primerih so določili tudi po dva kandidata. Za kandidate so izbrali naslednje tovarišice in tovariše:

Erni Ramšaka, Janeza Lenasija, Franca Oblaka, Alojzijo Jelen, Valerijo Gnus, Jožeta Piliha, Riharda Slokana, Marijo Štor, Jojo Pinter, Rafka Funkla, Franca Ograjnerja, Petra Kranjca, Justo Florjanc, Karla Korena, Jožeta Korberja, Majdo Leskovšek, Ivana Vinkšla, Franca Matka, inž. Vida Korberja, ing. Zvoneta Pelikana, Karla Florjana in Natka Norbija (Vransko, Ivana Marovta in Jožeta Veselaka (Braslovče), Jako Podlunška in Ivana Hojnika (Šempeter), Franca Potočnika in Jožeta Povšeta (Prebold), Janka Vizoviška in Ivana Kosana (Gotovlje), Jožeta Irmančnika in Stanka Žagarja (Petrovče), Alojza Selana, Tončko Ostruh, Marijo Jelen, dr. Vero Petkovič in Nika Tratnika (Zdravstveni dom Žalec), Ljubo Herodež, Vilmo Šega, Ivana Pečnika, Vlada Goriška, Jožico Dimec, Toneta Delaka, inž. Zakonjška, Edija Omladiča, Vilija Ramšaka, Ivana Razdevška, Vinka Pančurja in Stanka Plesnika (Vinska Gora), Franca Špegliča, Magdo Jarh, Antona Sitarja, Konrada Lipovška, Albina Šanca, Karla Vitanca, Julčko Cokan, Ivana Pospeha, Karla Podvršnika, ing. Franca Žnidaršiča, Franca Četino in Franca Cokana (v Rojeh), Anico Trpino, Antona Janca, Antona Hermana in Alojza Zmrlaka (Gornja vas), Marjana Golavška in Franca Habjana (Šešče), Karla Herodeža, Ivana Stroženja, Veljka Repiča, Jakoba Likupa, Franca Drobeža, Rafaela Umbrehta, Franca Ferlinca, Slavo Marolt, Ferda Kolška, Milana Lesjaka, Alojza Lilijo in Vinka Lekšeta (Loke), Franca Pečovnika in Franca Jurharja (Ločica), inž. Jožeta Deželaka in Karla Goropevška.

V primerih, kjer so volivci izbrali po dva kandidata, smo jih navedli skupaj in zraven označili v katerem kraju kandirata. -le

RADO JONAK

Ortopedija, prvi pogoj za delo pri rehabilitaciji invalidov

Tovariša Rada Jonaka, ki so ga volivci iz Celja in zahodnih območij celjskega okraja izbrali za svojega kandidata za poslanca v zdravstveno socialni zbor zvezne skupščine, sem srečal po zasedanju upravnega odbora Zavoda za rehabilitacijo invalidov, ki ga že leta uspešno vodi. Razpravljali so o novih predpisih in pravilniku o izdelavi protez in ortopedskih pripomočkov. Zato sem mu vprašanje zastavil prav s tega področja. Takole je odgovoril:

Izdelava ortopedskih pripomočkov je sestavni del rehabilitacije invalidov. Kajti usposabljanje invalidov velikokrat zahteva predvsem primerne proteze in ortopedske pripomočke, ki vsaj deloma omogočijo invalidu vrnitev v normalno delovno okolje. Zaradi tega je ta dejavnost tudi eden najvažnejših in najmočnejših činiteljev rehabilitacije.

Priznati pa moramo, da je izdelava ortopedskih pripomočkov zaenkrat kljub svoji izredni pomembnosti eden najmanj razvitih elementov v kompleksu rehabilitacije invalidov, in sicer kljub temu, da je časovno najstarejši del rehabilitacije. Kaže, da v hitrem tehničnem napredku nismo posvečali ortopedski protetiki v razvojnem smislu dovolj pozornosti. Vendar je potrebno pripomniti, da so na to v veliki meri vplivali objektivni pogoji.

Vojne grozote so razen ostalih hudih posledic dale tudi veliko število invalidov. Razumljivo je, da so ortopedske delavnice morale invalidom dati najnujnejše ortopedske pripomočke. Pomanjkanje kapacitet in strokovnega kadra pa je to delo silno oviralo. S temi težavami se še sedaj borimo, vendar v zadnjem času lahko posvečamo kvaliteti vse večjo pozornost.

Druga slabost, ki zavira nemoten razvoj ortopedske protetike, je velika razdrobljenost ortopedskih delavnic, ki med seboj niso povezane. Tako kljub prizadevanju mnogih proizvajalcev še vedno nimamo ustreznih standardov za izdelke in materiale.

V zadnjem obdobju pa smo v našem zavodu uspeli vprašanje strokovnosti kadrov rešiti s priučevanjem nekaterih invalidov za posamezne faze dela v ortopedski delavnici, kar je sprostilo visokokvalificirane strokovnjake za posebna dela.

Tovariš Jonak je na koncu dodal, da bo nov pravilnik o izdelavi ortopedskih pripomočkov veliko pomagal, saj predvsem teži za tem, da zaščiti zavarovance invalide pred nekakvalitetnimi izdelki in jim zagotavlja pravočasno dobavo potrebnih pripomočkov. To pa je vsekakor precejšen napredek. M.

IZLET V KRANJ

Na povabilo kranjskih pionirjev so zadnje dni preteklega meseca odpotovali na obisk v Kranj pionirji z druge osnovne šole v Celju. O tem obisku smo prejeli naslednje pismo:

Dne 25. aprila smo šli na težko pričakovani izlet v Kranj. Kakor vseh izletov, smo se tudi tega zelo veselili.

Peljali smo se najprej v Ljubljano, kjer smo prestopili na gorenjski vlak. Ko smo se bližali Kranju, smo postali malo zaskrbljeni. To namreč ni bil navaden izlet, ko se zjutraj odpelješ od doma in se zvečer vrneš nazaj. Bil je to prijateljski obisk našim vrstnikom v Kranju. Zato smo bili vznemirjeni, kdo nas bo čakal na postaji in h komu bo kdo dodeljen na stanovanje. Ko se je vlak ustavil, je vznemirjenje minilo, saj smo na postaji zagledali prijazne obraze in slišali prisrčno dobrodošlico.

Prvi dan bivanja v Kranju smo se z avtobusom odpeljali na izlet po prelepi Gorenjski. Šli smo v Begunje. Pretresel nas je pogled na prostore, kjer so nečloveško mučili naše ljudi. Malokdo se je iz tega zapora vrnil; zato je tam veliko grobov. Od tam smo se odpravili v rojstni kraj našega največjega pesnika Franceta Prešerna. Ogledali smo si njegovo rojstno hišo, v kateri je sedaj muzej. Ko smo stali pri cerkvi sv. Marka in poslušali recitacijo Prešernove pesmi »O Vrba«, smo laže razumeli njegovo ljubezen do rojstnega kraja. Bled, ki smo si ga nato ogledali, je ena največjih lepot Gorenjske in biser Slovenije. S starega gradu smo imeli prelep razgled na mesto in jezero. Za zaključek prvega dne bivanja med njimi, smo bili povabljeni na njihovo šolo, kjer so nas pogostili in prijetno presenetili s kratkim sporedom in lepim darilom.

Drugi dan smo obiskali tovarno »Iskra«. Šli smo skozi dva obrata. Najbolj všeč nam je bil oddelek, kjer delajo telefone. V najlepšem spominu nam je ostal film, ki smo ga videli v tej tovarni. Zatem smo šli na Šmarjetno goro, od koder smo se vrnili na domove naših gostiteljev.

Vse prehitro je minil prijeten obisk in prišel je čas slovesa. Človek bi ne mogel verjeti, da smo v tako kratkem času postali res dobri prijatelji. Ko smo se poslavljali, s je marsikomu orosilo oko. Tolažila nas je misel, da se bomo v Celju kmalu zopet videli in naše prijateljstvo še trdneje sklenili.

Mojca Gorenjak
in Vesna Cegnar,

Koncert pevskega zbora »France Prešeren« iz Celja je bil

PRIJETNO DOŽIVETJE

Ceprav je od zadnjega koncerta mešanega pevskega zbora »France Prešeren« iz Celja — koncert je bil 17. aprila v Narodnem domu — preteklo že nekaj časa, je vendarle prav, da ta dogodek zabeležimo.

Predvsem je treba pohvaliti mladega dirigenta Eda Goršiča, ki mu je uspelo v času, ko se mešani zbori borijo predvsem s kadrovskimi težavami, zadržati okoli sebe kar čedno število pevcev, med njimi tudi precej mladih ljudi. Program, ki so ga za koncert pravili, je bil skrbno izbran in dokaj zahteven. Od Gallusa pa tja do modernejših komponistov in seveda tudi narodnih pesmi je zbor uspešno premagoval tako intonančne kot ritmične težave posameznih kompozicij. Posebno dobro, vsaj za amaterske pojme je zbor zapel Gallusov »Pater noster«, kjer je dokazal, da je sposoben poseči v glasbeno preteklost in z vso uspešnostjo izvesti zahtevne, a lepe stvaritve starih mojstrov, kar je lahko vsakemu zboru v ponos.

Tudi ostale kompozicije so izvedli z zavidljivo muzikalno zanesenostjo in vitalnostjo. Mlademu dirigentu bi zamerili le nekaj površnosti pri izgovorjavi ter tu in tam intonaciji.

Prav je, da zboru »Franceta Prešerna« in mlademu dirigentu k lepemu uspehu čestitamo in jim zaželimo plodno delo tudi v naslednjem razdobju.

Nova stanovanja

Kljub temu, da ima delovni kolektiv Železarne v Štorah 417 enosobnih, dvosobnih in trosobnih stanovanj ter 60 samskih sob, to število še zdaleč ne zadošča za kritje potreb in želja zaposlenih članov kolektiva. Komisija za razdeljevanje stanovanj pri delavskem svetu podjetja ima namreč kar 125 prošenj za nova stanovanja in 83 za zamenjavo stanovanj. Med prosilci je precejšnje število takih, ki živijo v zelo neprimernih in nezdravih stanovanjih. Čeprav si je delavski svet podjetja prizadeval, da tekoče rešuje to problematiko, je stanovanjska izgradnja v Štorah v zadnjih letih naletela na precejšne težave. Le-te so nastopile predvsem pri lokaciji in pomanjkanju sredstev. V zaključnem računu podjetja za leto 1962 pa so ugotovili, da so perspektive za leto 1963-64 mnogo boljše. Tako bodo že letošnjo jesen dobili 60 novih stanovanj v Celju in 7 v Šentjurju. Z najmanj istim tempom želijo nadaljevati z gradnjo stanovanj tudi v naslednjih letih.

NOV UPRAVNI ODBOR ŽELEZARNE

Te dni je potekla mandatna doba dosedanjemu upravnemu odboru Železarne v Štorah, ki ga je zelo uspešno vodil tov. FRANC KAVKA. Člani delavskega sveta podjetja podjetja so na svojem zadnjem rednem zasedanju na svečan način in s tajnimi volitvami izvolili nov osem članski upravni odbor, v katerega so ponovno izbrali tudi dosedanjega predsednika. Na predlog sindikalne organizacije in političnega aktiva so bili soglasno izvoljeni naslednji člani kolektiva: Ramšak Marjan iz elektro plavža, ing. Dušan Burnik iz uprave osnovnih sredstev, Franc Kavka iz laboratorija, Tomo Šalič iz mehanične delavnice, Ivan Judež iz livarne sive litine, Franc Ocvirk iz valjarne, Boris Malec iz jeklarne in Aleksander Skale iz kurilnice. Med novoizvoljenimi člani sta kar dva mladinca, pa tudi pri ostalih ni povprečna starost večja kot trideset let.

J. M.

13. MAJ
PRAZNIK ORGANOV NOTRANJIH ZADEV

Leta 1944, 13. maja je bil izdan akt o formiranju organov notranjih zadev. V počastitev tega dne je vsako leto veliko prireditev: športnih tekmovanj in srečanj, sprejemov, akademij itd. Letos bo torej ta praznik že devetnajsti po vrsti in v Celju ga bodo slovesno proslavili. Med drugim so pripravili vrsto tekmovanj v kegljanju, streljanju in odbojki med organi notranjih zadev, pravosodnimi ustanovami in celjsko garnizijo.

Grenki prazniki

VAŠE VRSTICE

Tovariš urednik!

Stanujem v Zagradu, številka 110 pri privatnem stanodajalcu O. M. Že šestnajst let stanujem tam, toda kaj takega, kar sem moral doživeti letošnjega drugega maja, nisem nikoli pričakoval.

Na ta dan sem dobil obisk — dva zakonca in njunega otroka. Dan je bil lep in sončen. Postavil sem mizico in stole na dvorišče in tam smo skupaj z gosti malicali na svežem zraku. Se predno je minila ura, nas je presenetila gospodinja, ki nas je obsula z najbolj težkimi očitki. Dejala je, da na dvorišču nimamo kaj iskati, da plačujem samo za stanovanje in ne za dvorišče, da naj gremo takoj proč in podobno. Razburil sem se, toda umaknili smo se vendarle. Odšel sem v svoje stanovanje — ena sama sobica je to in še ta ima betonirana tla — in tja popeljal svoje goste. Kmalu za nami je prišla v moje stanovanje tudi gospodinja in nam razlila po tleh okrog tri litre umazane vode. Prišla je še drugič in zlila vedro vode po veži. Da je to naša kultura, je dejala.

Jaz pa se vprašujem, kje je kultura naše gospodinje. Zaposlen sem kot rudar v trboveljskem rudniku in sem menda več kot potreben svežega zraka. Kaj pravite?

Franc Petek,
Zagrad 110,
Celje

GIBANJE PREBIVALSTVA

V času od 22. 4. do 4. 5. 1963 je bilo rojenih 35 dečkov in 40 deklic.

POROČILI SO SE:

NELEC Stanislav, str. ključavničar in Savka SAMARDŽIJA, vrtnarica, oba iz Celja. RECNIK Franc, Pavel, ključavničar in Erika LUBEJ, materialni knjigovodja, oba iz Celja. Milan RUDNIK, komercialni referent in Ksenija, Marija SUŠIN, komercialni referent, oba iz Celja. GREIN Silvin, Franjo, študent arhitekture iz Ljubljane in Zofija OSOJNIK, absolvent ekonomije iz Rog. Slatine. ZALOŽNIK Franc, delavec iz Lipe pri Frankolovem in Neža ŠKOFLEK, kmetovalka iz Lindeka. GOLOGRANC Ivan, inštruktor avtošole iz Štor in Matilda HRVATIČ, poljedelka iz Slanc nad Štorami. ŽUPANC Vid, livar iz Ogorevca in Terezija GAJŠEK, poljedelka iz Bukovžlaka. ing. RAZNOŽNIK Vilibard, Drago, ing kemije in Milena OZEBEK, kemijski tehnik, oba iz Celja. Jožef VIDENŠEK, delavec in Marija RUPIČ, delavka, oba iz Celja. BREZOVŠEK Stanislav, delavec in Marija, Justina ŽNIDAR, gosp. pom., oba iz Celja. TANŠEK Viljem, Franc, glasbenik in POMPE dr. Marija, Ana, zdravnica, oba iz Celja. DECMAN Silvester, strojni tehnik in Lidija, Zora ZOBEC, tekstilni tehnik, oba iz Celja. KELHAR Franjo, mizarski pomočnik in Marija FEDERNSBERG, materialni knjigovodja, oba iz Celja. ŠALIČ Tomo, ključavničar in Marija DREO, administratorka, ob iz Štor. PRATNEKER Herman, brusač in Karolina REGULA, delavka, oba iz Celja. ROGL Florjan, Cvetko, vodovodni inštalater iz Pongraca in Danijela ROTER, strojepiska iz Dobriše vasi. POTEKO Jožef, elektrotehnik iz Vojnika in Rozalija DRAŽ, knjigovodja iz Trnovelj pri Celju.

ČAKS Avguštin, delavec iz Celja in KRAGOLNIK Marija, gospodinja iz Košnice. GREGORN Alojz, delavec iz Celja in JAZBINŠEK Marija, dijakinja iz Planine pri Sevnici. MIKLAVČIČ Teodor, delavec iz Novega mesta in KUGLER Terezija, delavka iz Šmartnega v Rožni dolini. ŽERJAL Marjan, uslužbenec iz Celja in ARTNAK Ana, trgovska pomočnica iz Celja. DOLENC Franc, delavec in TURK Verona, delavka, oba iz Celja. ŽERDONER Bogomir, bolničar iz Celja in TEŠKO Ana, pisarniška uslužbenka iz Zagorja ob Savi. BELEJ Ivan, delavec iz Arclina in ARLIČ Alojzija, delavka iz Trnovelj. KRUMPAK Ivan, delavec iz Zagrada in FURMAN Justina, delavka iz Celja. STANIČ Franc, trgovski pomočnik in KORŽE Ana, upokojenka, oba iz Celja. HERNAUS Anton, delavec iz Loke pri Žusmu in JOŠT Marija, delavka iz Prožinske vasi. SENČAR Marjan, trgovski pomočnik in HORVATIČ Milena, uslužbenka, oba iz Celja. GABROVEC Ignac, delavec in LESNIK Nada, delavka, oba iz Maribora.

UMRLI SO:

Jožefa MAROVT, gospodinja iz Ljubnega ob Savinji, stara 61 let. Marija KOS, gospodinja iz Celja, stara 60 let. Mrija VODISEK, kmetovalka iz Vodruž, stara 76 let. Jakob KRAJNC, upokojenec iz Celja, star 80 let. Marija SKOK, gospodinja iz Vitanja, stara 66 let. Ivan ŽUPAN, kmetovalec iz Podsrede, star 66 let. Karl VAILGUNI, posestnik iz Ločen dol, star 51 let.

STRNAD Jožefa, gospodinja iz Kompol, stara 45 let. OČKO Simon, uslužbenec iz Celja, star 65 let. COKLIČ Jakob, delavec iz Celja, star 69 let. SKET Franc, kmetovalec iz Rogatca, star 60 let.

KRONIKA NESREČ

Jožetu Videnšku iz Klanca pri Dobrni je padel na nogo hlod in mu jo zlomil. V Krnici pri Lučah se je zvrnil voz na Alojzijo Kaker. Pri tem si je Alojzija Kaker zlomila nogo. Pri prometni nesreči v Aškerčevi ulici si je poškodovala glavo in nogo Cilka Seško. Elizabeta Žnidar iz Celja si je pri padcu poškodovala nogo. Šestletna Irena Lorger iz Brega je padla in si poškodovala roko. Pri padcu s kolesom si je poškodoval glavo Adolf Klos iz Hudinje. S kolesom sta padla Franc Stropnik iz Lepe njive pri Mozirju in Franc Jančekovič iz Šmarjete. Prvi si je poškodoval nogo, drugi pa ključnico. Boris Kušar iz Dobrne je padel z drevesa in dobil notranje poškodbe. Mirko Jamnikar iz Prekorja si je poškodoval oko.

RADIO CELJE

V prihodnjem tednu — torej od 13. do 19. maja — bo imela celjska lokalna radijska postaja zanimiv spored. Vsak dan ob 17 bo na vrsti celjska kronika, deset minut kasneje obvestila, ob 17.35 čestitke poslušalcev in ob 17.45 zabavna glasba in reklame. Poleg tega bo v ponedeljek, 13. maja ob 17.15 pela Katarina Valente, ob 17.25 pa bo na sporedu redni ponedeljkov športni pregled. Naslednji dan, to je v torek bosta ob 17.15 igrala trio Maksa Kovačiča in trio Eda Goršiča, v sredo ob istem času bodo na sporedu avtorji domače zabavne glasbe, v četrtek George Gershwin, v petek pa harmonikarji celjske Svobode. Oddaja »Za prijeten konec tedna« bo na vrsti v soboto ob 17.15, v nedeljo pa se bo celjska radijska postaja oglasila že ob 12. Takrat bomo lahko prisluhnili pogovoru s poslušalci, obvestilom, čestitkam, nato pa še dvajset minut zvokom violine in kitare. Nedeljski spored bodo zaključili z literarno oddajo. Pri poslušanju radijskega sporeda vam želimo veliko razvedrila!

Večer lirike IVANA MINATTIJA

Tisti, ki v ponedeljek zvečer niso zamudili večera lirike Minattija, jim bo ta prireditev gotovo ostala kot redko umetniško doživetje. Danes, ko smo sredi zanosa delovnih zmag in novih načrtov, je prav tako potrebno in za nas kot posameznike in družbo koristno, da prisluhnemo prav intimnim človeškim doživetjem.

Intervju s pesnikom je vodil Slavko Belak, glasbeno spremljavo Breda Rajhova; recitacije sta prevzela Nada Belakova in Tone Terpin, organizacijo prireditve pa Občinski odbor SZDL.

Celjski muzej ima največji lapidarij v državi

Prvega maja so v novih kletnih prostorih celjskega mestnega muzeja odprli lapidarij znamenitih rimskih spomenikov iz stare Celeie. Že pred osemdesetimi leti je takratno muzejsko društvo postavilo lapidarij na dvorišču glasbene šole. Z leti pa je ta lapidarij postal pravcato skladišče, ki je po drugi svetovni vojni dosegel takšno stopnjo, da je bil vsak ogled obiskovalcem onemogočen. Tako bo sedaj vsem obiskovalcem v ogled vso bogastvo, ki se je skozi stoletja zbiralo iz tal rimske Celeie. Gradivo se po svoji specefičnosti razlikuje od ostalega gradiva po slovenskih muzejih in to po nagrobnikih, votivnih arah in reliefih. Na vseh spomenikih je vidna tehnika celeianskih kamnosekov, ki so imeli svoje delavnice ob Savinji na Bregu.

Med najpomembnejše spomenike spada brižčas 20 žrtvenikov, ki so jih postavili celeianski beneficiari različnim božanstvom domačega in državnega kulta. Pomembni so tudi napisi, ki omenjajo najznamenitejšega moža tistega časa v celotni provinci Noriku Tita Varija Klemensa, ki je bil doma v Celei in v svoji karieri zasedel mnogo služb takratne hierarhične lestvice. Posebno lepi pa so reliefi, ki presenačajo po svoji izdelavi in kompoziciji, če pomislimo, da so bili izdelani v provinci.

Krilati genij (rimski relief v celjskem lapidariju).

In še bi lahko naštevali ... Najbolje pa je, da si vse to ogledamo, kajti znamenitosti uživajo že leta svetovni sloves in nenehno privabljajo strokovnjake iz vse Evrope.

- Sem in tja po Celju -

Štorovčani so proslavili svoj praznik

V sredo, 8. maja so prebivalci Štor in okoliških vasi proslavljali svoj krajevni praznik. Ta datum so za krajevni praznik izbrali zato, ker so 8. maja 1944. leta borci Kozjanskega odreda na Svetini nad Štorami uničili in požgali nemško postojanko.

No, v Štorah so letos svoj krajevni praznik res lepo proslavili. V torek so pripravili kegljaški in rokometni turnir, popoldne pa je bila svečana seja sveta krajevne skupnosti in odbora Združenja borcev. Zvečer je bila v prostorih prosvetnega doma v Štorah slavnostna akademija, na kateri je govoril bivši komandant kozjanskega odreda Marjan Jerin. Na akademiji so nastopili tudi recitatorji in celo pevski zbor prve osnovne šole iz Celja .

Štorčani so nadaljevali praznovanje tudi 8. maja. Dopoldne so za šolske otroke vrteli filme, popoldne pa so se pomerile streiske družine. Proslavljanje so zaključili zvečer — na kegljišču v Štorah, ko so tekmovalcem razdelili pokale in diplome.

Naša prvomajska križanka

To pot se je sreča nasmehnila naslednjim reševalcem naše prvomajske nagradne križanke.

1. Rednak Pavla, Celje, Ul. 29 Novembra 51, 3.000. 2. Kosec Marija, dijakinja, Brežice, 2.000. 3. Spraje Ida, Šoštanj Lola Ribara 12, 2.000. 4. Drstvenšek Martin, dijak, Kozje, 2.000. 5. Filipič Anica, Sevnica, Kolodvorska 39, 1.000. 6. Jenko Marija, Celje, Celovška 2, 1.000. 7. Zupanc Franc, Griže, 1.000. 8. Arnejc Karla, Celje, Partizanska 10, 1.000 Krašovec Ivan, Brestanica 32, 500. 10. Žagar Fani, Prebold — Latkova vas 132, 500. 11. Podpečan Ivan, Žalec - Galicija 51, 500. 12. Lilijan Draga, Laško 128, 500. 13. Langrehole Marjan, Sl. Konjice, 500. 14. Irena Šumec, Teharje, Bukovžlak 500.

Denar bomo poslali po pošti. Nagrajencem čestitamo!

Uredništvo

Celjski TRG

CENE SO PADLE

Na tihem smo upali, da bodo po prvomajskih praznikih cene na celjskem trgu vendarle nekoliko padle. In — pričakovanja so se uresničila! Mirno lahko zapišemo, da je na tržnici končno vendarle dovolj solate, radiča in špinače ter da tudi cene niso več tako astronomske kot so bile še pred kratkim. Kar poglejmo: solato — berivko so prodajali po 200 do 400 dinarjev, dobili pa so tudi že nekaj glavnate solate — iz Srbije — po 250 in iz Dalmacije po 300 dinarjev kilogram. Radič je po 200 do 400 dinarjev, špinača pa po 30 desetakov.

»Da, trg je v teh dneh zelo lepo preskrbljen,« je povedal tržni nadzornik tovariš Murko. »Zelenjave je veliko, pa tudi cene so kar solidne. Tako je bilo precej korenjčka po 50 do 200 dinarjev, peteršilja po 150 do 300, zelo malo pa fižola in še ta je po 200 do 280 dinarjev. Prodajamo že tudi sveže kumarice, ki so jih pripeljali iz Velenja. Stanejo 350 dinarjev kilogram. Čebula je po 70, kislo zelje po 70 do 100 dinarjev, krompir po 40 do 60, jabolka pa po 100 do 150 dinarjev.«

Jajčka so še vedno po 25 dinarjev. Razveseljivo pa je to, da je bilo v zadnjih dneh na tržnici dovolj perutnine.

In še skok v ribarnico:

»Kakšne ribe prodajate pri vas?«

»Vse mogoče. Največ Celjani pokupijo sardel in sardelic in lahko bi jih prodali, kolikor bi hoteli. V torek smo imeli v prodajalni okrog 300 kilogramov rib, pa je vse šlo že v prvih dopoldanskih urah.«

»In zakaj, mislite, da Celjani tako radi jedo ribe?«

»Veste, v zadnjem času je na trgu čutiti precejšnje pomanjkanje teletine, pa so tisti, ki se morajo dietno hraniti, prisiljeni, da kupujejo ribe. Sicer pa — zakaj pa ne bi jedli rib? Saj so vendar zelo dobre!«

Se strinjam! Globoko sem vdihnila zrak, ki diši po ribah in s prazno mrežo — kajti rib že ni bilo več — odšla po opravkih.

Gneča v Vodnikovi ulici je včasih res nemogoča. Te dni, ko so prekopavali pločnike, pa je bilo še teže kot po navadi. Takole je bilo, kadar sta se srečevala dva velika avtomobila.

LE ZAKAJ?

NERVOZEN TEDEN IN RAZBURLJIVA NEDELJA

Počasi smo se odvadili senzacij in hudo razburljivih dogodkov, ki bi prizadeli večje število ljudi. Zaradi tega so primeri, ko se to le zgodi, še toliko bolj razburljivi.

Celjani so to doživljali pretekli teden in v nedeljo. V ospredju je bilo srečanje med domačima rivaloma v republiški nogometni ligi — Kladivarjem in »Celjem«. Na tisoče nogometnih »kibicov« se nestrpno čakali nedeljo in odločitev — kdo bo koga? — je bilo veliko vprašanje! In bolj, ko se je bližal usodni dan — nazadnje še bolj ko so se bližale ure odločitve, večja je bila nervoza. Prepričanje v zmago je bilo v obeh taborih in v obeh taborih navijalcev. Stave so celo sklepali in v soboto je višje »stal« Železničar.

Bolj previdni so se odločili za čakanje in srečanje na zelenem polju, vsi pa niso bili enakega mnenja. Prepirov je bilo v soboto nič koliko.

»Kaj, Kladivar da bi zmagal? Saj nima napada!«

»Železničar je še vselej izgubil tekmo ob koncu igre, še tokrat jo bo!« je bil odločen ugovor.

— Da bi naši ne zmagali, ne pride sploh v poštev, naj ni ne »objektivnih ne subjektivnih« pogojev! — pa je bilo splošno mnenje.

To so bila pred tekmo zares »strokovna mnenja«. To je bil dogodek, ki so ga Celjani čakali in ki je tudi povzročil, da sem se v nedeljo popoldne pomešal med gledalce. Izbral sem si prostor med obema taboroma.

Čudno, tik pred tekmo ni bilo komentarjev — kot zatišje pred burjo se mi je zdelo. Šele prihod na igrišče obeh moštev je nekoliko poživel množico, toda to še ni bilo tisto pravo — nervoza in pričakovanje sta še preveč delovala. Domala ves prvi polčas je bil tak.

V drugem polčasu pa je po dveh golih, ki jih je prejel Kladivar, nastala bliskovita sprememba. Navijači »Celja« so se sprostili. Hodili so celo sem in tja, da bi se skupaj veselili.

Sedel sem v sredi in navijači zmagovitega moštva so se vse bolj bližali navijačem Kladivarja. Glasni so bili.

»Tako je prav; no fantje, kaj sem vam govoril in kaj bi vam pravil, saj sami vidite, da smo dobili. Sicer pa proti taki ekipi ni bojazni pred porazom, čeravno je žoga okrogla.«

V nasprotnem navijaškem taboru je bilo tiho. Le tu in tam se je čul tih komentar:

»Naj zmaga kdo je boljši!« »Perc je nemogoč, zakaj so ga le dali v moštvo?«

Toda prav tedaj je isti Perc prekinil neomadeževano mrežo »Celja«.

»Živio Perc!«, dežniki in klobuki pa so poleteli v zrak. Ko pa je padel še drugi zadetek, je postalo nedeljsko popoldne zares razburljivo. Tedaj mi je prijatelj, ki je bil z mano na tekmi, čisto neuko dejal: »Zakaj le tolik truščin nazadnje zakaj toliko letanja, ker je sedaj stanje kot pred tekmo — neodločeno. Ali ne bi bilo bolje, če bi sploh ne igrali in se odločili za remi — recimo kot šahisti?« Toliko, da ni dobil kar z dveh strani z dežniki po glavi.

»Sedaj se tekma šele začne!«, se mu je nekdo ogorčeno zadrl v uho. »ti lalek« (mislil je verjetno laik!).

No, oba pa sva do konca tekme lahko ugotavljala, da se je tedaj šele začelo kričanje. Med tem sva slišala tudi besede, za katere bi vsak od navijačev svojega sinka pošteno zlasal, če bi jih slišal iz otrokovih ust. — Zlasti tedaj je bilo hudo, ko je bil gol in je sodnik rekel, da ni gol ...

Odslej je prijatelj bil tiho — to sem odločno zahteval, kajti sicer bi še sam dobil kak »korc«. Škoda bi bilo klobuka.

Tekma se je nazadnje končala srečno in nek zlobnež je še pristavil, da je bila to idealna priložnost, da se možje, ki doma ne pridejo do besede, do srca zderejo!?

Vidite, tak je pač nogomet.

— — —

Oprostite, da nisem posnel prizore s tega »plemenitega« srečanja (izvzemši trenutek, ko so odnašali poškodovanega igralca iz igrišča). Bal sem se pač, da mi kdo lasten fotoaparat zažene v glavo. Priznajte, razen klobuka bi bilo tudi aparata škoda.

Bine

Šoštanjsko kulturno pismo

Pred dnevi so v Velenju gostovali člani zabavnega ansambla »Elektra« iz Šoštanja. Prijetnemu in dokaj kvalitetnemu večeru popevk in zabavne glasbe se je tokrat izneverila lahke glasbe željna velenjska publika. Samo 73 poslušalcev je bilo v dvorani. Vsekakor takšen obisk, ki kaže prejkoslej občutno posledico »televizijomanije«, ni vzpodbuden za nastopajoče, čeprav je peščica poslušalcev vendarle toplo pozdravljala posamezne odlične interpretacije solistov kot celotnega ansambla. Prijetno pa se je predstavila pevka Tanja Škraber, ki je za izvajanje Jevremovičeve pesmi »Solze v vetru« žela dolgotrajen aplauz.

To gostovanje je bilo drugo na vrsti v bogatem programu gostovanj »Elektre«. Pred kratkim so obiskali paciente v Topolšici, v maju pa imajo namen obiskati še Store in Konjice.

Zabavni ansambel »Elektra« je poleg godbe na pihala edina sekcija, ki je delovala skozi vso krizo šoštanjske Svobode, ki pa bo, vsaj vse kaže tako, letos ponovno zaživela. Nov upravni odbor Svobode v Šoštanju pod vodstvom tovariša Martin Primožiča je v prav kratkem času uspel oživeti dejavnost moških pevskih zborov in kot izgleda, da bo z novo sezono tudi dramska sekcija tista, ki jo je v režiji Milke Jarnovič in Silva Tamšeta pripravila šoštanjska Svoboda, je najzanesljivejši znak, da so delavoljni ljudje znova strnjeni v organsko celoto, ki bo znala šoštanjskemu vzdušju dodati dokajšen kanec kulturnega prizvoka. Dokaz teh prizadevanj pa je tudi lepo in okusno urejen klubski prostor v sindikalnem domu, ki bo prav tako doprinesel k estetski in kulturni vzgoji naše mladine.

Bržčas bi storili veliko napako, če ne bi omenili požrtvovalnega dela tovarišice Dominikove z našimi najmlajšimi »balerinami«. Trije do štirje nastopi letno so najlepše plačilo za celoletno delo, ki ga žanjejo mlade, gibke in spretne plesalke. Pred nedavnim so z dvema nastopoma v Šoštanju navdušile staro in mlado. In prav zanimiva je ugotovitev, da ima tudi kriza določene dejavnosti svoje dobre strani, kajti redke kulturne prireditve so v Šoštanju vedno ob prenapolnjeni dvorani.

-jo

Koncert Slovenskega okteta

Olepševalno in turistično društvo Celje zaključuje svoje letošnje prireditve s koncertom najboljšega slovenskega vokalnega ansambla, SLOVENSKEGA OKTETA iz Ljubljane, ki bo gostoval v Celju v ponedeljek, dne 13. maja ob 20. uri v veliki dvorani Narodnega doma.

Slovenski oktet je bil ustanovljen v letu 1951 in je gostoval do zdaj že v trinajstih državah; na treh kontinentih pa je trideset radijskih postaj posnelo njihove številne pesmi in ti posnetki so njihov sloves še bolj razširili. Pevci, seveda vsi z glasbeno izobrazbo, so peli že pred številnimi državniki, njihovi glasovi so popularni tako v velikih koncertnih dvoranah velemest in enako v vasicah in pri kolektivih doma. Slovenski oktet bo nastopil v Celju z novim sporedom, ki ga je pripravil za ponovno gostovanje v ZDA v letošnji jeseni. V mesecu januarju so gostovali na Koroškem, še ta mesec pa bodo peli v Gradcu in na Dunaju.

O izrednem uspehu, ki ga je imel Slovenski oktet v Celovcu, so pisali vsi tamkajšnji listi. Gotovo pa je nadvse zanimivo pisanje enega največjih listov »Kleine Zeitung«, ki je o koncertu v Celovcu pisal: »Odličen sloves, ki ga uživa »Slovenski oktet«, je bil v polni meri potrjen. To je vokalni ansambel mednarodne ravni. Presenečena njegova zvočna izravnanost. K temu akustično očarljivemu vtisu, h kateremu so prispevali tudi solistični vložki drugega tenorja, prvega in drugega basa, se pridružuje še v intonaciji čisto in muzikalično, disciplinirano in v odtenkih bogato doživeto podajanje, ki ne pusti neizpolnjene nobene želje. Tudi spretno sestavljen spored — vsaki resni je sledila živahna pesem — je prispeval k temu, da smo spoznali visoko raven okteta. Vse pesmi so bile primerno izvajane in deležne radostnega navdušenja. Tudi mi se moremo le pridružiti glasnemu priznanju, kajti to ni bil samo užitka poln, marveč tudi zanimiv večer visoke umetniške vrednosti«.

K tej najlepši oceni nimamo res ničesar dodati, kakor prepričanje, da bo koncert Slovenskega okteta v ponedeljek res doživetje in višek letošnjih kulturnih prireditev, ki jih je pripravilo Celjanom domače Olepševalno in turistično društvo.

Vstopnice so v predprodaji v Turističnem informacijskem uradu v Stanetovi ulici. Za koncert je veliko zanimanje in bodo ljubitelji vokalne glasbe gotovo napolnili dvorano Narodnega doma do zadnjega kotička.

Prof. Zoran Vudler

Celjski gledališki ustvarjalci prejeli prvomajske nagrade

Republiški odbor Združenja dramskih umetnikov Slovenije je na pobudo Saveza dramskih umetnikov Jugoslavije ob letošnjem prazniku 1. maja že petič razdelil »Prvomajske nagrade«. Letošnjega tekmovanja se ponovno in to po lastnem preudarku ni udeležila Drama SNG v Mariboru.

Posebej imenovana komisija si je ogledala 7 predstav v Celju in Trstu. Republiški odbor Združenja dramskih umetnikov Slovenije je sklenil na osnovi poročila komisije, da se nagradijo naslednji člani:

Tov. MIRAN HERZOG, režiser Drame SNG v Mariboru za režijo v Slovenskem ljudskem gledališču v Celju: Tankred Dorst »Žena pred obzidjem«.

Tov. BRANKO GOMBAČ, režiser Slovenskega ljudskega gledališča v Celju za režijo: Max Frisch »Andorra«.

Tov. MARJANCA KROŠL, igralka Slovenskega ljudskega gledališča v Celju za vlogo: Mlade ženske v »Ženi pred obzidjem« Tankreda Dorsta.

Tov. MODEST SANCIN, igralec Slovenskega ljudskega gledališča v Trstu za vlogo: Willy Loman v »Smrt trgovskega potnika« A. Millerja.

Tov. VOLODJA PEER, igralec Slovenskega ljudskega gledališča za vlogo Andria v »Andorri« Max Frischa.

Tov. JOŽKO LUKEŠ, igralec Slovenskega gledališča v Trstu za vlogo Charleya v »Smrt trgovskega potnika« A. Millerja.

Tov. SLAVKO STRNAD, igralec Slovenskega ljudskega gledališča v Celju za vlogo Vojaka v »Pikniku na bojišču« F. Rabala in za vlogo Bebca v »Andorri« Maxa Frischa pa se nagradi s pohvalo.

Prvomajske nagrade, ki jih podeljujejo tudi Združenja dramskih umetnikov v ostalih republikah, predstavljajo predvsem moralno vzpodbudo za še bolj vztrajno in požrtvovalno delo tistih gledaliških ustvarjalcev, ki delajo izven republiških središč.

M. V.

Zakaj je odpadla Občinska revija pevskih zborov v Velenju

Letošnja okrajna revija pevskih zborov je imela predstavnike iz vseh občin, le zborov iz velenjske občine ni bilo.

Toda verjemite, ni vzrok v tem, da ne bi bilo pevcev. Šaleška dolina ima več kot dva tisoč šoloobveznih otrok in prav vsi radi prepevajo. Prav tako pa niso krivi učitelji petja na šolah. Saj so neštetokrat starši godrnjali, ker so otroci zaradi nenehnih vaj in priprav za velik mladinski praznik — občinsko revijo pevskih zborov — prihajali dokaj pozno domov.

Torej vse je bilo. In znova se lahko vprašamo, kako to, da je občinska zveza Svobod lahko nekaj takšnega prezrla, ali kako je mogla določiti kar brez revije, da naj velenjsko občino zastopata na okrajni reviji dva zbora, in sicer pionirski iz I. osnovne šole in mladinski iz II. osnovne šole v Velenju. Pri tem pa je vsekakor zanimivo, da je datum revije bil določen, toda ker je sovpadal z otvoritvijo nove šole v Velenju, tako vsaj domnevamo, je revija zaradi tega odpadla. O tem pa ni bil obveščen okrajni svet Svobod, kajti dva člana žirije sta prišla zastonj v Velenje.

Bržčas je takšna brezbrižnost do dela mladine in njenega vloženega truda graje vredna.

(Ivan Napotnik: AKT — les)

Dela slovenskega kiparja Ivana Napotnika

Prejšnji ponedeljek so v likovnem salonu v Celju odprli razstavo del slovenskega kiparja Ivana Napotnika.

Ivan Napotnik se je rodil v Zavodnjah nad Šoštanjem, živel in ustvarjal pa je ves čas v Šoštanju, kjer je tudi sredi snovanja velikih del umrl pred tremi leti.

Vsa njegova dela so iz lesa. In prav v tej prvini, ki ga je obdajala že izza mladih let, je dosegal izredno lepe in pomembne uspehe he. Njegova umetniško najpopolnejša in najboljša dela so miniaturna. Spoprijel pa se je s sohami velikih mer, toda žal ga je prehitela smrt. In prav ta nedokončana dela, ki pa popolnoma jasno nakazujejo izoblikovanost ter umetniško dozorelo zamisel, so tokrat v velikem številu zbrana kot dokajšen del celote Napotnikovega ustvarjanja.

OB TEDNU SLOVENSKE DRAMATIKE V CELJU

LEPA ZAGOTOVILA . . .

Teden slovenske dramatike je za nami in ob tej skorajda preobilni kulturni hrani, ki je bila s svojo raznolikostjo pravzaprav nekakšen prikaz »bestselerjev« slovenskih teatrov, bi lahko mimogrede povedali tu, da je vsekakor zatajila propaganda, kajti obisk ni bil ravno na višini. Morda je možno več razlag, bržčas pa ima Celje toliko kulturne publike, da bi vsi večeri, ki so bili vsaj za večino z izjemo dveh del vendarle novosti, lahko imeli polno dvorano. Tudi to vprašanje spada posredno v razpravo ali bolje v razgovor, ki so ga imeli sredi tedna slovenske dramatike v Celju.

Ansambli nastopajočih so s svojimi umetniškimi vodstvi ter z vsemi, ki so več ali manj tesno povezani z gledališkim življenjem, spregovorili o bistvenih problemih: kako ustvariti najugodnejše pogoje sprostitve za dosego najvišjih umetniško kreativnih zmožnosti ansamblov; in tako je razgovor nujno segel v najbolj pereče in doslej zelo neobdelano vprašanje sprejemanja in dajanja.

Posvetovanje je začel upravnik Slovenskega ljudskega gledališča Celje tovariš Bruno Hartman, ki je poleg namena srečanja spregovoril o treh bistvenih gledaliških problemih, in to o repertoarni politiki gledališč kot umetniškem problemu ter sočasno o izbiri kulturno potrošnega blaga, ki je tesno vezan s problemom samoupravljanja in delitve osebnega dohodka po delu. Nazadnje pa je postavil vprašanje plačevanja gledaliških storitev in participacije gledališč pri Narodnem dohodku (prav primer celjskega gledališča je s prenosom obveznosti od okraja na eno samo občino postal problem finančne preobremenitve, ki je bržčas rešljiv le v financiranju skupnosti komun).

Prav na to vprašanje pa je dal lepo zagotovilo predstavnik okrajnega ljudskega odbora Celje tovariš Vojko Simončič, ki je dejal, da bo okraj v bodoče zagotovil celjski občini večjo participacijo pri proračunu in to, da bodo po preteku nekaj let prav občine tiste, ki bodo čutile in izpolnjevale dolžnost do gledališča.

V razpravi so posamezni dali največ pgudarka vprašanjem nagrajevanja po delu in večjim sredstvom, ki bi omogočili ustvaritev rezervnega sklada, katerega doslej gledališča nimajo. Tako je upravnik SNG Ljubljana tovariš Smiljan Samec dejal, da tako pogodbena kot proračunska sredstva nikakor niso zadostna za prehod na sistem nagrajevanja po delu, medtem ko je upravnik SNG Maribor tovariš Ivan Krajnčič poudaril, da ni bistvo v novem doteku sredstev, temveč v pravilni delitvi obstoječih sredstev, v odnosih v kolektivu in v odnosu gledališča do družbe. Dejal je, da vprašanje meril dela zavira uspehe novega sistema, kajti kolektivi streme po uravnilovki, kar pa nehote privede tudi v vrstah ansamblov do podcenjevanja itd. Zavzel se je za sklad pri okrajnem ali mestnem svetu, ki bi naraščal v odvisnosti od narodnega dohodka.

Kot kaže je zaenkrat to vprašanje najbolje rešilo Mestno gledališče ljubljansko, ki ima z občinskim ljudskim odborom Ljubljana Center posrečen pogodbeni odnos. Seveda je tudi tu nekaj hib, je dejal upravnik MGL tovariš Lojze Filipič, ki se odražajo v preočitni mehaničnosti pogodbe (pogoji za različno zahtevna dela so enaki).

Vsekakor pa je ta primer razveseljujoč, kajti 10,6 odstotkov proračuna, ki v občini Ljubljana-Center gre v sklad za kulturo, je dovolj svetal vzgled, kateremu bodo bržčas tudi druge občine začele slediti. In ni čudno, če je razprava dobila svoj otipljiv zaključek prav v želji po nujnosti določitve stalnega odstotka za kulturo v občinskih proračunih.

-že

ŠEMPETRSKI SVOBODAŠI GOSTUJEJO

Svobodaši iz Šempetra so že vrsto let znani po svoji aktivnosti in nedvomno so najdelavnejši v žalski občini ter brez pretiravanj bržčas tudi v celjskem okraju.

V letošnjem letu so se lotevali neštetih perečih vprašanj, katere pa so reševale na skupnih, širokih razgovorih s predstavniki vseh društev in delovnih organizacij. Plod takšnih razgovorov pa je nedvomno v širokem razumevanju potreb in hotenj kulturno-prosvetne dejavnosti, kar nikakor ni rešljivo le z dotacijami od občinske zveze Svobod, temveč predvsem od moralne in materialne podpore, ki jo požrtvovalnim amaterjem lahko nudijo krajani sami.

Prav zato je kulturno življenje v Šempetru izredno razgibano. Najbolj delavne sekcije šempetrske Svobode pa so pevski oktet, folklorna skupina, kvintet in trio. Pred nedavnim so se odločili, da bodo z dobro naštudiranim programom gostovali kar v večjih krajih. Tako bodo obiskali Škofjo vas, Griže, Vransko in Prevalje.

-že

TV kamere v CELJU

Pretekli petek je obiskala Celje TV ekipa. Studio Ljubljana je namreč imel na programu televizijski živi prenos Žmavčevega »Jubileja«. V vrvež v gledališču, kjer so dopoldne vadili posamezne prizore, smo se vmešali tudi mi in skušali vsaj deloma ujeti utrip TV ekipe.

Šlo je zares, kajti vsak detalj in vsako podrobnost je bilo potrebno vskladiti z zahtevami snemalne tehnike. Razlika med navadno uprizoritvijo in TV prenosom je za gledalca v tem, da pri televizijskem prenosu gleda odrsko uprizoritev s treh mest. To mu namreč omogočajo tri snemalne kamere, ki so različno postavljene. Tokrat je bila ena v sredini prostora za gledalce in na posebnem odru, drugi dve pa sta bili na vsaki strani odra - za posnetke iz bližine.

Janez Šenk je vodil vajo in določal zorne kote kamer, režiser dela Branko Gombač pa mu je pomagal, kajti vse spremembe in poudarek je bilo potrebno prilagoditi režiserjevi zamisli realizacije dramskega dela. A tudi avtor »Jubileja« Janez Žmavc je bil zraven in še scenarist Sveta Jovanovič, pa še nepogrešljiva tajnica režije.

Navadno imajo televizijski gledalci le bežno in posplošeno predstavo o televizijskem prenosu dogodkov ali gledališke predstave. Tokrat pa smo se lahko prepričali, da je to silno zahtevna in obsežna naloga. Kajti Janez Šenk in Branko Gombač sta samo vodila številno ekipo sodelavcev, ki so potrebni pri prenosu. Tu so najprej kamermani, nato ostalo tehnično osebje - inženirji, tehniki, potem mešalci slike, tona in podobno. Kajti pri tem zares ni vseeno, kako so kamere postavljene, od kod snemajo in kako hitro se kamere menjujejo.

»Kamera 2! - še, pozor - sedaj kamera 1! čisto blizu prosim, za izraz obraza gre. Ponovimo to še enkrat.« Tako je tov. Šenk ves dopoldan izbiral najboljše rešitve za slikovni prenos »Jubileja«. Neutrudna tajnica režije pa je ves čas v režiserjevo knjigo prenosa beležila osvojene rešitve, kajti po njej je zvečer tekel tudi prenos. Med prenosom namreč ni možno popravljanje in ponavljanje posameznih scen.

Vmes je tudi tov. Jovanovič dajal nasvete za čimboljše scenske rešitve prenosa. Zraven pa je bilo potrebno opraviti še precej drobnih tehničnih nalog, kajti kvaliteta prenosa je odvisna od sleherne podrobnosti.

Na koncu smo vprašali tov. Janeza Šenka, ki je realiziral prenos »Jubileja« iz celjskega gledališča, kako je sodelovanje s celjskimi gledališčniki pri realizaciji prenosov? »Odlično,« je odgovoril, »boljšega sodelovanja bi si le težko želel.«

Režiser dela Branko Gombač pa je na naše vprašanje odgovoril, da je posebno počaščen, da gre delo Janeza Žmavca, ki ga je režiral, po valovih do vseh televizorjev v Jugoslaviji.

Predno smo zapustili vajo, smo govorili še z direktorjem Slovenskega ljudskega gledališča v Celju tov. Brunom Hartmanom. Takole je dejal:

To je že tretji živi prenos iz našega gledališča. Vsekakor pomeni to posebno priznanje za celjsko gledališko hišo in seve tudi afirmacijo v državnem merilu. Najprej je televizija prenašala »Sodnika zalamejskega«, nato »Plešočega oslička« in sedaj še »Jubilej«. Toliko prenosov ni imelo v tako kratkem času nobeno gledališče. Tov. Hartman je še dodal, da bi morda bilo še več uprizoritev, če bi bili urejeni odnosi za avtorske pravice tujih avtorjev.

Čisto na koncu, ko smo šli mimo posebnega tovornjaka TV ekipe, v katerem so naprave za snemanje in razni instrumenti, smo tudi zvedeli, da je realizacija živega prenosa dokaj draga reč, saj na primer samo 1 minuta snemanja kamere stane 750 dinarjev. Ves čas pa delajo tri kamere, zraven pa še ostali stroški, tako da skupni stroški hitro dosežejo milijon dinarjev.

Podatki o ceni za TV prenos pa so hkrati še en dokaz, da so odrske uprizoritve v Celju kvalitetne, kajti sicer bi prav gotovo televizija ne izbrala prav Celja in celjskih uprizoritev tolikokrat za prenose v rednem programu.

Mile

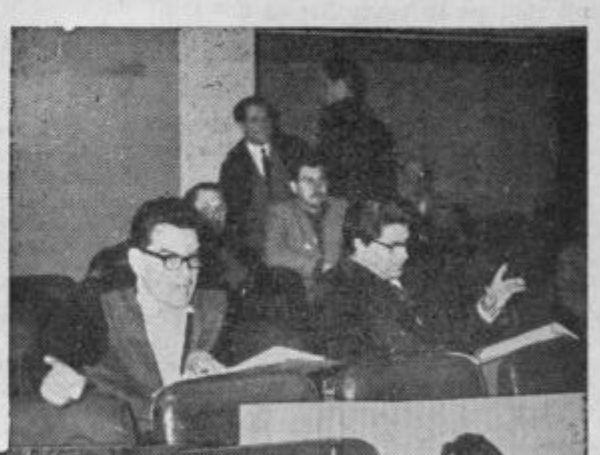

Smotrna organizacija in tehnologija dela

VIKTOR OPAKA:

sta pogoja za uspešno delovanje gospodarskih organizacij

V TOREK POPOLDNE JE ZASEDAL V ŽALCU OBČINSKI AKTIV ZA PRIPRAVO VOLITEV. RAZPRAVLJALI SO O PREDSTOJEČIH ZBORIH OBČANOV. SEJE AKTIVA SE JE UDELEŽIL TUDI TOV. VIKTOR OPAKA, KI SO GA TUDI VOLIVCI S TEGA PODROČJA PREDLAGALI ZA SVOJEGA KANDIDATA V GOSPODARSKI ZBOR ZVEZNE SKUPŠČINE. OB TEJ PRILOŽNOSTI SMO ZASTAVILI SIMPATIČNEMU ČLANU ŽELEZARSKEGA KOLEKTIVA IZ ŠTOR NEKAJ VPRAŠANJ V ZVEZI Z NAPORI TEGA KOLEKTIVA ZA IZBOLJŠANJE ORGANIZACIJE DELA. TAKOLE JE DEJAL:

V železarski stroki so za uveljavljanje dobre organizacije dela težavnejši pogoji kot v ostalih panogah industrije, in sicer predvsem zaradi raznolikosti proizvodnje. Tako proizvajamo šamot, surovo železo, več vrst litin, jekla — zraven tega pa še obdelave in podobno. Razen tega nastopajo še težave zaradi izredne izrabljenosti strojnih naprav, saj so v naši tovarni razen elektroplavža domala vsa ostala osnovna sredstva že amortizirana.

Kljub temu pa lahko trdim da smo prav z dobro organizacijo in prizadevanji, da na tem področju hitreje napredujemo, zabeležili znatne uspehe. Pri tem smo še posebno pozornost posvetili proučevanju tržišča. Z uveljavitvijo na obeh področjih smo tudi uspeli, da so danes vsi obrati polno zasedeni z delom.

Naj samo za primer navedem obrat livarne cevi. Ta obrat smo približno pred tremi leti hoteli že opustiti, ker je začela obratovati nova specialna livarna pri Sarajevu. Toda že tedaj smo se odločili drugače. S temeljito analizo tehnološkega postopka in pravilno organizacijo dela ter temeljito predpripravo smo začeli zniževati stroške proizvodnje in izboljševati kvaliteto. To nam je ob posebnem prizadevanju kolektiva livarne in obratnega delavskega sveta popolnoma uspelo, tako da je sedaj ta oddelek rentabilen, konkurenčen in popolnoma zaseden z naročili.

Podoben je primer tudi pri iskanju možnosti za oplemenitenje litin in podobno. **V vseh primerih je šlo za temeljite priprave. Pri tem pa bi hotel poudariti, je dejal tov. Opaka, da pri uresničevanju teh smotrov ni dovolj le natanko proučena tehnologija in metoda dela, temveč je potrebno da so delavci v obratu z njo tudi podrobno seznanjeni in da jo obvladajo — odločujoč činitelj pri proizvodnji je namreč človek! Zaradi tega naši uspehi razumljivo sovpadajo z intenzivnejšim delovanjem obratnih delavskih svetov.**

Zadnji dve leti pa v našem kolektivu še posebej razvijamo raziskovalno delo in ustvarjamo pogoje zanj. Tu so namreč potrebne posebne naprave, stroji in instrumenti. Vsako leto vlagamo v te namene več sredstev, in sicer predvsem zaradi praktičnih izkušenj, ki so pokazale, da se na tem področju vložena sredstva mnogotero povrnejo.

MLEKO - s problemi in brez njih

Oskrba mesta z mlekom je v zadnjih obdobjih bil eden od najbolj perečih problemov. V zadnjem času — zlasti je to bilo očitno v letošnji hudi zimi — pa vprašanje zadostne oskrbe mestnih prebivalcev z mlekom in mlečnimi proizvodi vsaj na videz ni bilo problematično.

Pri tem pa je potrebno posebej poudariti, da gre za navidezno urejenost, ki se zrcali samo v pravilni in zadostni oskrbi mesta z mlekom in mlečnimi proizvodi, kajti pri proizvodnji mleka za trg obstajajo še hude težave, nerešena razmerja in podobno.

V Celju letošnjo zimo v nasprotju z ostalimi zimami, ki so bile razmeroma blage, ni primanjkovalo mleka. Gre predvsem za zaslugo in posebno prizadevanje agrokombinata v Žalcu, ki je oskrbel trg z zadostnimi količinami mleka. Toda tudi sicer so na tem področju nastali znatni premiki.

Dokaj znano je, da je proizvodnja mleka z ozirom na neuravnovešene cene nerentabilna. To se je hitro odrazilo tudi pri upadanju zanimanja zasebnih kmetovalcev za rejo mlekaric. Preprosta računica namreč pokaže, da kmetovalci precej bolje vnovčijo živalsko krmo pri vzreji pitane živine ali za vzrejo prašičev. Tako je vsa skrb tudi spričo teh objektivnih pogojev polagoma prešla na agrokombinat, ki se je zaradi tega tudi odločil za ureditev sodobnih mlečnih farm.

S tem pa problem deficitnosti pri proizvodnji mleka ni odstranjen. Tako je na primer samo lani agrokombinat v Žalcu dal za kritje stroškov razen iztržka pri mleku še 85 milijonov dinarjev — ali trikratno vsoto bruto osebnih dohodkov kolektiva. Občinski ljudski odbor pa je pri tem v okviru zveznih predpisov skupaj z zveznimi sredstvi za ta namen dal 25 milijonov dinarjev.

Ko so na delavskem svetu agrokombinata o tem razpravljali, so bili enotni, da je naloga v sedanjih posebnih pogojih, da oskrbuje mesto z mlekom in da pokrije tudi delne izgube. Vendar so bili mnenja, da bo tudi občinski ljudski odbor v naslednjem obdobju moral izkoristiti v večji meri zvezna sredstva, ki so za kritje izgub pri mleku na razpolago, a so vezana na lastno udeležbo občine. Gre vsekakor za logično zahtevo kolektiva kmetijskega kombinata, saj končno samo ena gospodarska organizacija ne more kriti izgube, ki nastaja zaradi neuravnovešenih cen. Pri tem pa ne gre v nobenem primeru za zahtevo po povečanju cen mleka v maloprodaji, gre le za pravilno razdelitev finančega bremena. Morda je pri tem pomembno še poudariti, da je agrokombinat za Celjane lahko pri mleku prispeval 85 milijonov dinarjev samo zato, ker je uspel finančno utrditi svoje poslovanje, sicer pa bi bil problem neprimerno bolj zapleten.

Drugače je bilo v nekaterih drugih kmetijskih organizacijah, ki so, da bi se izognile finančnim težavam, preprosto prenehale s proizvodnjo mleka. To in pa dejstvo, da zasebni kmetovalci vse bolj opuščajo proizvodnjo mleka, problem še bolj zaostruje. Hkrati pa organizirana vzgoja in selekcija mlekaric tudi zagotavlja pravilno oskrbo. Gotovo je namreč, da je farmska oblika proizvodnje mleka neprimerno bolj kontinuirana in tudi cenejša. Vzemimo za primer samo šmarsko območje. Tu proizvodnja mleka pri zasebnikih niha od 8 tisoč litrov mleka dnevno do 2 tisoč litrov v zimskih mesecih. Pri farmski proizvodnji pa so tako ostre konice odstranjene. To pa je predvsem za pravilno oskrbo mesta pomembno in je zaradi tega nujno urediti doslej še nerešene probleme, ki bi znali škodovati in zavirati nemoten razvoj farmskih obratov. -le

Prijeten je počitek v dobrnskem parku

Kdaj bo most v Grižah dograjen?

Lani junija je Cestno podjetje Celje začelo z nadaljevalnimi deli pri gradnji mostu v Grižah. Računali so, da bodo most lahko dogradili do konca lanskega leta. Vendar so se dela spričo objektivnih težav (neredna dobava lesa, zapora žag, visoka voda in podobno) nekoliko zavlekla. Kljub temu pa je delo spričo posebnega prizadevanja režijskega odbora in predsednika odbora tov. Funkla zadovoljivo potekalo. Zlasti še zato, ker je spričo sistema dela bilo potrebno betonirati most po fazah.

Zelo nizke temperature v letošnji zimi pa so povzročile še dodatne težave. Delo je bilo otežkočeno v novembru, vendar je delovna ekipa uspela zabetonirati vsa tri polja mostu. Ostal je le del nad rečnima opornikoma.

Zaradi močnega deževja pa je voda 12. marca tako narasla, da je popolnoma zajezila sedanje polje mostu. Odstranitev ovire ni bilo možno brez tveganja življenj delavcev. Voda je odnesla opažni oder, srednji del konstrukcije pa je s tem izgubil oporo in se ponižal toliko, da je obvisel na armaturi.

Podjetje je takoj prosilo za pomoč strokovnjake iz Zavoda za raziskavo materiala v Ljubljani, ki so po temeljitem pregledu nastale škode izdelali tudi načrt za popravilo mostu in nadaljevanje del. Vendar v aprilu zaradi visoke vode še ni bilo možno opraviti potrebna dela. Pač so se nemoteno nadaljevala koncem aprila in v začetku maja. Spričo tega, da je ob tej delikatni delovni nalogi potrebno nenehno nadzorstvo, je tudi tempo dela nekoliko manjši. Vendar je ta ukrep potreben, kajti most mora kljub nezgodi odgovarjati predpisom in zahtevam.

Sodijo, da bodo dela za popravilo nastale škode terjala okoli dva meseca, ostala dela za dokončno izgradnjo mostu pa bodo opravljena v enem mesecu. Tako predvidevajo, da bo možno novi most v Grižah izročiti za potrebe prometa v avgustu. V. S.

Intervju

V Dobrni so se temeljito pripravili na sezono

Parki v Dobrni so že oživeli, prvi gostje so prišli v zdravilišče skoraj skupaj s pomladjo. Sicer pa je Dobrna tudi najbolj prikupna spomladi, ko drevje ozeleni, ko prvo cvetje zamenja zimsko monotonijo. Letos pa je še toliko bolj prijetno v tem zdraviliškem kraju, kajti kolektiv zdravilišča je preko zime uredil kopico stvari. Tako so opravili, nam je v razgovoru povedal direktor zdravilišča tov. Alojz Krivec, znatne adaptacije zdravstvenih objektov, uredili so bolniški oddelek, obnovili so opremo restavracije, nadalje so uredili rasvetljavo, adaptirali so kopališki objekt in nazadnje uredili tudi prikupno turistično postojanko v Hudičevem grabnu.

Razen tega so v zdravstveni kurativi vpeljali tudi črevesna in druga izpiranja, poizkuse pa delajo tudi s smrečnimi kopelmi. Istočasno pa so se odločili za temeljito analizo zmožnosti dobrnskega vrelca. S posebnimi vrtinami bodo namreč ugotovili kolika je kapaciteta termalne in zdravilne vode. Sodijo, da vse možnosti na tem področju niso izkoriščene in da bi bilo možno z večjim izkoristkom vrelca urediti tudi odprto kopališče.

Tovariš Krivec je hkrati poudaril, da so v pripravah na sezono letos posvetili precej več pozornosti propagandi. Pripravili so poseben turistični prospekt in propagandne letake v različnih jezikih (100 tisoč izvodov!). Ko smo ga vprašali, kaj so pri vsem tem obsežnem delu in načrtovanju zasledovali, je dejal, da so imeli pred seboj dvoje osnovnih smotrov.

Spričo vse večjih zahtev gostov, kar je popolnoma logično in upravičeno, smo predvsem skušali povečati kvaliteto zdravstvenih storitev ter udobnosti v zdravilišču. Hkrati pa se zavedamo, da je potrebno razen zdraviliškega turizma še bolj ojačati izletniški turizem, omogočiti prijetna letovanja in razviti tudi zimski turizem, za kar obstajajo v okolici lepi pogoji. Tako bi (seveda z okrepitvijo vrelčnih kapacitet) lahko sezona bila daljša — celo neprekinjena.

Tovariš Krivec pa je hkrati povedal, da se ob tem razvojnem načrtu Dobrne zastavljajo pred kolektiv zdravilišča in vse prebivalce Dobrne precej obsežne naloge. Potrebno bo namreč urediti še kopico drobnih objektov, ki pa so za razvit turističen kraj potrebni in celo nujni. Sem sodi ureditev igrišč in drugih objektov za razvedrilo gostov. Vse pa je odvisno od »vode«, je ob koncu pristavil tov. Krivec. Zaradi tega nam je analiza vrelčnih kapacitet za sedaj prva naloga.

M.

V znamenju praznika

Žalska občina ima lepo navado praznovati občinski praznik (2. julija) vsako leto v drugem kraju. Tako bodo praznovali letošnji praznik občine Žalec na Polzeli.

V pričakovanju praznika že nekaj mesecev Tovarna nogavic na Polzeli mrzlično doziduje, urejuje in izpolnjuje svoje obrate, lepša okolico tako, da bo velik dan dočakala dostojno v čisto novi obliki. Za njo nič ne zaostaja tovarna pohištva »Garant«, ki bo z dozidavo in remontom nekaterih objektov spremenila videz.

Proizvodni okoliš kmetijske zadruge na Polzeli je dokončal garaže, restavriral upravno zgradbo, opremil mehanično delavnico in tako delno skušal omiliti zamujeno. Urediti še nameravajo dvorišče in postaviti lastno črpalko za nafto.

Omembe vredna je tudi ureditev planinskega doma na Oljki, ki ga s pomočjo okraja, občine, obeh tovarn in proizvodnega okoliša gradi požrtvovalno planinsko društvo »Oljka« iz Polzele.

Po zaščiti in ureditvi še kliče park okrog graščine Šenek, ki ga sestavljajo izbrana domača in tuja gozdna ter okrasna drevesa, pod njimi pa je puščeno samo sebi in ljudem na voljo okrasno in zimzeleno grmovje, ki nekatero še kaže oblike nekdanje skrbne nege. Ne bi bilo napak povabiti botanika, da bi nam povedal koliko bogastvo predstavlja takšen izbor. Tako bi nas verjetno obvaroval še enega nepremišljenega dejanja, ki smo ga storili takrat, ko smo zaradi kaparja na jablanah šli posekat čudoviti log vitkih jelk okrog gradu Komende, ki je bil ponos Polzele. Grad sedaj kaže daleč naokrog svoje razdrapane zidove. V parku okrog Šeneka bi lahko z manjšimi finančnimi sredstvi uredili stezice, namestili klopi in morda dodali še kakšen grm ter tako dali Polzeli, delavnemu človeku in upokojencu, ki biva pod večer trudapolnega življenja v graščini, prijeten in miren kotiček za oddih, pomenek in razvedrilo.

Politične in množične organizacije bodo poleg ostalih nalog zbrale tudi finančna sredstva, s katerimi bo pripravljalni in gradbeni odbor v kratkem času asfaltiral cesto od odcepa v Šempetru do polzelskega mostu. S tem se bodo uresničile dolgoletne želje Polzelčanov.

Oživljena je tudi kulturnoprosvetna dejavnost. Saj sta se po kratkem oddihu zopet sestala ženski in pred leti tako popularni moški pevski zbor. Oba precej okrepljena z mladimi pevci pridno vadita. Dramska sekcija, glasbena šola in šolska folklorna skupina bodo tudi prispevali precejšen delež k temu, da bo program prireditev za občinski praznik res pester in vsebinsko bogat.

Vy

Nad 7000 volivcev razpravljalo o kandidatih

Tudi v velenjski občini so že končali z izbiro kandidatov na zborih volivcev.

Na 88 zborih volivcev je sodelovalo okrog 7.000 volivcev, kar je skorajda slaba polovica vseh vpisanih. Ta množičnost pa kaže na resnost in izredno politično razgibanost članstva Socialistične zveze v velenjski občini.

V skupno 62 volilnih enotah so za izvolitev 70 odbornikov nove občinske skupščine predlagali 91 kandidatov.

Kratek pregled v skupno listo predlaganih kaže, da bo povprečna starost nove občinske skupščine nekaj nad 30 let ter da bo prednjačila predvsem srednješolska izobrazba. Prav tako je razvidno, da je med predlaganimi kandidati največ uslužbencev in delavcev, katerim so na zborih zapuali sedemdeset kandidatur. Zanimivo in povsem opravičljivo z ozirom na odnos med gospodarstvom in negospodarskimi dejavnostmi pa je, da je 55 kandidatov iz vrst gospodarskih dejavnosti, 21 kandidatov iz prosvete, zdravstva in državne uprave ter 15 kandidatov izven. Dokaz, kako temeljito bo nova občinska skupščina spremenjena, je v podatku, da je med 91. predlaganimi kandidati le 6 takšnih, ki so že bili odborniki, ostalih 85 pa bo letos prvič prevzemalo to dolžnost nase.

O dobro premišljenih in pravilnih kandidaturah pa nam govori 23 kandidatkinj, kar vsaj delno opravičuje več kot tretjino od skupnega števila zaposlenih, ne ustreza pa še pravilnemu razmerju med volivci, kjer na področju velenjske občine z 52 odstotki vodijo žene.

Predvolilne akcije pa z zaključenimi zbori volivcev nikakor še ni konec. Te dni bodo po krajevnih odborih Socialistične zveze širši sestanki, kjer se bodo občani pogovorili o vseh problemih v proizvodnji in v negospodarski dejavnostih ter o vseh drobnih, a bistvenih komunalnih vprašanjih.

KAKO BO SESTAVLJENA OKRAJNA SKUPŠČINA

Na zadnji seji okrajnega ljudskega odbora so odborniki izglasovali tudi del odloka, ki predvideva sestav bodoče okrajne skupščine. Iz občine Brežice bo 6 odbornikov v okrajni skupščini, iz Celja 13, iz Laškega 5, iz Mozirja 4, iz sevniške občine tudi 4, iz Slovenskih Konjic 5, iz Šentjurja 4, iz šmarskega 8, iz velenjske občine 6, iz Krškega 7 in iz žalske občne 8 odbornikov. Skupaj torej 70 odbornikov.

POGOVOR škalskih volivcev

Bila je lepa, sončna nedelja. Počasi so se zbirali volivci. Število se je večalo in nihče ni bil nestrpen zaradi čakanja, kajti na kmetih je tudi ob nedeljah dovolj dela. Prav posebej sedaj spomladi, ko je treba včasih zaradi muhavosti vremena tudi ob nedeljah poprijeti za vsakršno poljsko delo.

Pogovor se je zapletal in največ so govorili o nalogah, ki jih čakajo še pri dograditvi gasilnega doma, o cestah, o težavah, ki jih ne manjka in o ječmenu, pšenici, hmelju itd.

ČITAJTE CELJSKI TEDNIK

Mladi in stari; delavci, kmetje in uslužbenci, vsi so se pomenljivo spogledovali, ko je nekdo povprašal: »Koga pa bomo izbrali?« In že se je oglasil predsednik krajevnega odbora Zveze borcev, rekoč: »Glej ga, zakaj pa nisi prišel na našo razširjeno sejo, ko smo se temeljito pogovarjali o kandidatih?«

»Saj mi je žal, a hmeljevke sem moral pripeljati, bil je že skrajni čas!« je odvrnil prvi.

In še nekaj časa so se Škalčani greli na soncu, dokler jih ni bilo toliko, da so se odpravili v šolski razred, ki jim vedno služi za sestanke, zborovanja in podobno.

Ne le, da nimajo zaenkrat drugje prostora. Na šolo so ponosni, čeprav bi bilo potreba še marsikaj urediti. Tako si na tihem želijo, da bi vendarle rešili vprašanje vodovoda in da bi letošnje leto njihovi otroci le dobili prepotrebno šolsko igrišče. Toda ta dan je bil še pomembnejši. Sestali so se, da iz svoje sredine izbero zastopnika, ki bo v novi občinski skupščini predstavljal njihov kraj.

Izbira ni bila najlažja. Škale imajo mnogo volivcev, toda naselja so raztresena po obronkih Vodemlje in nekateri imajo celo po uro in pol daleč. Zavedali so se, da je prav med kmeti izbira najtežja, zato so se na razširjeni konferenci Socialistične zveze in vseh ostalih družbenih organizacij domenili, da predlagajo za kandidata dva mlada kmeta. In tudi v nedeljskih razgovorih so slednjič po pametnem premisleku potrdili kandidaturo teh dveh, in sicer **Ivana Arliča** ter **Jožeta Krničnika.**

Naravnost brez pomislekov so se odločili za kandidaturo domačina **Ernesta Rahtena** za zvezni politični zbor in prav tako bližnjega domačina **Janka Ževarta** za republiški politični zbor.

Ko je delovni predsednik naznanil točko »razno« se jim nikamor ni mudilo in vprašanja v zvezi s kmetijskimi problemi so se nizala; in odgovori so v marsičem razjasnili kakšne posebnosti. -jo

Pet kozmetičnih nasvetov

● Če se lomijo nohti. *Lomljenje nohtov je huda nadlega. Ponavadi jo imajo tiste žene, ki imajo veliko opravka z vodo. Tako niti ni čudno, da se jim nohti cesajo in lomijo. V takih primerih je treba nohte pravilno zaščititi. Takoj po pranju, ali pomivanju posode je treba roke in nohte natreti z dobro hranljivo kremo. Tiste žene pa, ki veliko perejo, naj se navadijo na uporabo gumijastih rokavic. To je najboljše sredstvo za zaščito rok.*

● Linija v nevarnosti. *Mnoge izmed žena tožijo, da se jim telesna teža prav nič ne zmanjša, kljub temu da so uživanje kruha in testenin omejile na minimum. No, marsikdaj pa pri tem zagrešijo drugo napako. Namesto kruha in testenin pojedo več tort, pečenk in morda celo alkohola. To prav gotovo ni popolna shujševalna kura. Pri takih zadevah je potrebna doslednost!*

● Gube na čelu. *Gube nedvomno niso znak staranja. Poznamo veliko zelo mladih ljudi, z globokimi brazdami na čelu in licih. Gube, pravijo, so odvisne tudi od temperamenta. Nervozni ljudje, ki pri razgovoru čelo nabirajo, bodo gube dobili prej kot ljudje, ki jih odlikuje mirna kri. No, kljub temu pa je treba za čelo zgodaj poskrbeti. Najbolje je, da vsako jutro uporabimo dobro hranljivo kremo. Koža bo ostala ves dan elastična in mehkejša in tiste gube se bodo mnogo kasneje pojavile.*

● Nelepe noge. *Nelepe noge so prav gotovo za ženo, ki jih ima, velik problem. Vendar jih lahko dobro maskiramo. Prav je, da izberemo čevlje s srednjimi petami, da ne nosimo črtastih in preveč kratkih oblek, oprijetih kril, skratka ničesar, kar bi nekoga, ki nas srečuje ali prehiteva, opozorilo na naše noge. Predvsem pa - nikar ne bodimo nesrečne zaradi nelepih nog! Tisti, ki nas imajo radi, nam naše napake prv gotovo ne bodo šteli v zlo.*

● Vitka kot manekenka. *Mnogo žena vzdihuje, da bi bile rade vitke kot so manekenke v žurnalih. Nikar! Manekenke so v resnici veliko manj suhe kot lahko to presodimo na sliki. Pravilno težo pa imajo tiste žene, ki svoje kilograme uravnavajo po številu centimetrov, ki presegajo meter njihove višine.*

-a-

Pomlad na kotalkah v rudarskem Velenju

Zakasneli spomladanski dan se je prebudil v sivih in gostih meglah, iz katerih je narahlo rosilo. Dež je bil bolj podoben ledenim pikajočim zrncem kot blagodejni spomladanski vlagi, ki jo je vsa zemlja tako željna.

Hitim v službo. Po ulicah brnijo kotalke. Odhajajo na kotalkališče. Ne bi bilo prav, če bi trdili, da pri gradnji mladega mesta niso mislili na mladino. Podarili so jim tudi kotalkališče. Lepo in obširno betonsko ploščo.

Pri Partizanu so ustanovili kotalkarsko sekcijo. Odbor je delaven. Zagrizel se je v življenje mladih na kotalkališču. Ne dopustimo, da bi kotalke bile samo sebi namen. Spremenimo veselo in sproščeno drsanje po betonu v športno igro.

O vsem tem so se pogovorili tudi s starši. Takrat sem sedel med njimi. V dvorani jih je bilo nad petdeset. »Pomagali bomo nadzirati mladino na kotalkališču.« Strmel sem: vodstvo je obljubilo celo pomoč pri učenju tistim, ki bodo pridno vadili.

Starši so obljubili pomoč pri gradnji garderobe, ki jo kotalkališče nujno potrebuje.

Danes je že druga sobota, ko vadi z mladimi in navdušenimi kotalkarji trener iz Ljubljane.

Toda ne samo to. Že aprila bodo v Velenju povabili kotalkarje iz Ljubljane, ki so že mojstri tega športa, lahko bi zapisali, umetnostnega športa.

Velenjski kotalkarji so začetniki. Toda v njih je dovolj pripravljenosti in vneme do vadbe. »3. julija,« so rekli »bomo nastopili tudi mi. Takrat slavijo rudarji najlepši dan leta!«

Kotalke so sicer drag športni rekvizit. Toda mame, ki vedo, kako koristno in zdravo izrabijo na njih otroci svoj prosti čas, jim jih privoščijo.

Za nastope, za zahtevnejše izvedbe, je treba vaditi s specialnimi kotalkami. Na žalost jih pri nas ni. Zato jih morajo uvažati. Vodstvo jih je že preskrbelo nekaj parov. Škoda, da pri nas doma takih kotalk ne izdelujejo. Sicer pa ne bi bilo to tako zamotano. Navadnim bi bilo potrebno pridati le prepotrebne žavore, s katerimi lahko kotalkar izvede lepe figure.

Naj bo tako ali drugače! V Velenju smo veseli, da smo zaposlili sto pedeset mladincev in mladink, ki vadijo skoraj vsak dan. Sproščajo polno mladostno energijo in v onemoglem in vendar v zadovoljnem utrujenju varujejo sebe pred mnogimi negativnimi vplivi.

Jutri obetajo ponovno topel spomladanski dan. Kotalkališče bo dopoldne in popoldne polno veselih in nasmejanih obrazov. Tam komaj desetleten fant z neupogljivo voljo vadi kadeto. Pravkar mimo njega v elegantnem loku zavija postavno petnajstletno dekle. Sama mladost! Fant in dekle ne čutita ostrih sap, saj sta mlada.

In takrat 3. julija? Takrat se bo ves siv in gladek beton kopal v vročini julijskega sonca. Takrat bo velika slavnost. Najpomembnejši med vsemi bodo mladi kotalkarji, ki jim bo prvi javni nastop čudovito lepo in nepozabno doživetje.

Magda Kočarjeva

Zavedam se odgovornosti

PREDSTAVLJAMO VAM MAGDO KOČARJEVO, KANDIDATKO ZA REPUBLIŠKI ZBOR

Tovarišico Magdo Kočarjevo, ki v celjski občini kandidira za poslanca v republiški zbor, smo obiskali v Narodni banki, kjer je zaposlena kot vodja družbenega knjigovodstva. Obkrožena z gomilami listin, ki jih je treba rešiti in močno obremenjena z delom, si je vendarle vzela nekaj dragocenega časa za razgovor z nami.

Tovarišica Kočarjeva je že dolga leta aktivna družbena delavka. Od leta 1943. dalje je sodelovala v narodno osvobodilni borbi, takoj po vojni pa se je še aktivneje vključila v družbeno življenje. Opravljala je vrsto odgovornih dolžnosti — od funkcij v odborih Rdečega križa pa do članstva v občinskem odboru Zveze borcev, v upravnem odboru sklada za šolstvo itd. Opravljala jih je vestno in s polno oddgovornostjo; nedvomno so ji zdaj prav zato volivci zaupali, novo, še odgovornejšo dolžnost.

»V polni meri se zavedam zaupanja in velike odgovornosti, ki mi jo le-to nalaga,« je že v začetku razgovora dejala tovarišica Kočarjeva. »Teren, kjer kandidiram, je vaško področje, kjer je nedvomno še veliko problemov in težav. Vse to bo zahtevalo mnogo dela, pa na prihodnje dolžnosti vendarle gledam z zaupanjem, je še pristavila.

O mnogih problemih je nato govorila: o družbeni aktivnosti žena, o nalogah članov Zveze komunistov, o razvoju gospodarstva in upravljanja itd. Ko pa smo jo povprašali, kaj misli o lastnem kolektivu, je odgovorila takole:

»Služba družbenega knjigovodstva je enotna, vendar to ne pomeni, da bi morala biti centralizirana tudi delitev dohodka. Pri nas pa je tako, in to poraja nedvomno številne probleme. Sveti delovnih kolektivov prav zaradi delitve dohodka od zgoraj navzdol nimajo nobenih pravic, niti pravice razpolaganja s sredstvi skladov, niti odločati o personalni politiki. Nimajo materialne osnove niti za investicijsko vzdrževanje, niti za delitev osebnih dohodkov. Poglejte, v vseh filialah, razen v okrajnih, nastavlja sedaj uslužbence še vedno glavni direktor republiške centrale, za okrajne filiale pa je treba vse dekrete pošiljati v preverjanje republiškim centralam. To je potrebno, pravijo, zato, da se število uslužbencev ne bi po nepotrebnem povečevalo. Število zaposlenih zdaj namreč ne sme biti večje, kot je bilo na dan 31. oktobra preteklega leta ali pa 1. marca. Novega uslužbenca lahko nastavi torej filiala samo v primeru, ko nekdo drugi zapusti delovno mesto. Mi pa mislimo, da mora o nastavitvi uslužbencev odločati obseg dela, s tem pa seveda tudi ustvarjen dohodek. No, to je eden izmed problemov. Drugi je nedvomno še preveč tog pravilnik o delitvi osebnega dohodka, so pa seveda še drugi, ki jih bo treba intenzivneje reševati.

Tovarišica Magda Kočarjeva je prijeten sobesednik in kar prehitro sva se morali posloviti. Roko sem ji stisnila v prepričanju, da bo novi, odgovorni dolžnosti, ki je pred njo, v polni meri kos.

I. J.

Žene v Železarni

V železarni v Štorah je zaposlenih 233 žena. Od tega 54,5% v proizvodnji in 45,5% v administrativnih in pomožnih službah. Da bi zaposlene žene v podjetju zavzele pripadajočo jim vlogo, so pri izvršnemu odboru sindikalne podružnice podjetja ustanovili stalno komisijo za družbeno uveljavljanje žena. Komisija je v letu 1962 imela sedem zanimivih sestankov. Skrbela je za socialna vprašanja, letovanje žena, brezplačne splošne zdravniške preglede, ki so se jih udeležile vse zaposlene žene, pregledala vsa delovna mesta, kjer so zaposlene žene in predlagale ukinitev sprejemanja ženske delovne sile za težka dela. Organizirala je brezplačne izlete in razne prireditve. V kritični analizi svojega delovanja so ugotovile, da so zaposlene žene še vedno premalo zastopane v organih upravljanja in raznih komisijah, ki pa jih imajo v podjetju precej.

Nekaj *osvežujočih pijač*

Morda je zanje še nekoliko prezgodaj, bodo rekli tisti, ki se ravnajo po načelu vse ob svojem času. No, pa pokusimo!

Iz pomaranče, limone in ruma bomo pripravili takole osvežujočo pijačo: za kozarec pijače potrebujemo zdrobljen led, sok polovice limone, polovice pomaranče, čašico ruma, žlico sladkorja - nič več. Zmes vlijemo v kozarec, je zmešamo in ji dodamo kolobarček limone.

Drugo pijačo pripravimo takole: potrebujemo svež rumeniak, petino litra mleka, polno žlico sladkorja, žlico ruma in dve žlici zdrobljenega ledu. Vse vsipamo v mikser in mešamo dve minuti.

Za naslednjo pijačo potrebujemo skodelico močne kave, pol kozarca mleka, pol kozarca sladke smetane, polno žlico sladkorja. Vse močno zmešamo in serviramo.

In še zadnja pijača: pol banane, eno jabolko, dve žlici kakaoa, 2 žlici sladkorja, 50 gr mleka in in zdrobljen led. Vse vsipamo v mikser in mešamo.

NAŠI KANDIDATI

Težak problem je domska oskrba

Tovarišico Martino Čopovo iz Mozirja sem zatekel v vrtu pri okopavanju, pa sva kaj hitro spremenila vrt za dnevno sobo, kjer sva načela pogovor.

— Slišal sem od ljudi, da ste med ljudmi izredno priljubljeni in da vas cenijo?

— To je pač zaradi mojega dela. Sem poliambulantna patronažna sestra in skorajda ni hiše, kamor me ne bi zanesla moja dolžnost v skorajda 11 letih, kar prebivam v Mozirju. Včasih sem imela celotno področje Zgornje Savinjske doline. To pa je bilo le preveč. Sedaj je lažje, ko imam področje krajevnega odbora Mozirje in bolj vestneje se lahko posvečam ljudem in njihovim težavam.

— Nedvomno bi nam lahko povedali marsikaj zanimivega iz svoje delovne prakse, saj je vaše delo najtesneje povezano s tegobami ljudi.

— Marsikaj sem doživela v enajstih letih. Še danes imamo področja na našem območju, kjer so zaradi danih pogojev skorajda nerešljivi socialni problemi. Prav tako pa sem imela dokaj trd boj s starimi običaji in navadami. Prav težko sem v gorskih krajih navadila ljudi, da niso več povijali dojenčkov. Poseben problem je pač še vedno zdravstvena prosvetljenost.

— In uspehe enajstih let?

— O tem ne govorim rada. Sem pa srečna, da je umrljivost manjša kot je bila, da je manj izpahov pri novorojenčkih in podobo. Zavedam pa se, da je to delo uspešno ob še večji aktivnosti ali širši, močnejši patronažni mreži. Če sem že prej dejala, da je pomanjkanje zdravstvene prosvetljenosti še vedno občutno, menim, da marsikje še ljudje ne znajo izkoristiti svoje materialne osnove.

— In v katerih organizacijah sodelujete?

— Že ves čas sodelujem kot predavateljica na tečajih Rdečega križa, trenutno pa sem predsednik občinskega sveta za varstvo družine. Prav tu občutim enega najtežjih problemov, in sicer je to vprašanje domske oskrbe. Zavodi so prenapolnjeni in otroci čakajo po 2 ali več let na sprejem. Na ta način nešteto težkih problemov ostaja nerešenih. In za tovrstno reševanje imamo včasih kar premalo posluha. Tako imamo ravno sedaj okrog deset otrok, ki čakajo da bodo sprejeti.

Martina Čop — kandidatkinja za republiški socialno-zdravstveni zbor

UREDIMO OKOLICO NAŠEGA DOMA

Ureditev stanovanjskega okolja, v katerem živimo, nam mora biti prav tako važna, kot ureditev svojega lastnega stanovanja. Žal nekateri ljudje ne mislijo tako.

Še danes lahko vidimo okrog nekaterih stavb, ki so bile zgrajene že pred letom dni ali še več, kupe kamenja, globoke jame, skratka, sledovi gradbišča še vedno kazijo okolico, ki bi jo lahko stanovalci z malo truda in volje uredili povsem drugače. V zadnjem obdobju pa že obenem s projektom uredijo tudi urbanistični načrt okolice.

Okolica hiše, pa naj bo to zasebna, ali pa stanovanjski blok, naj bo prijetna. Zato pri urejevanju ne pozabimo na zeleno livado, drevje in grmičevje. Tudi otrokom privoščimo nekaj tega zelenega travniškega pasu, da ne bodo sužnji lepe okolice, z njimi pa tudi mi, ki moramo lepotične nasade čuvati.

Jasno je, da si otroci pri vsem tem le ne smejo privoščiti takšnih iger, ki sodijo na športna igrišča, saj s tem ne škodujejo le nasadom, temveč vznemirjajo tudi starejše in morda bolehne sostanovalce, ki si želijo — saj je tudi za njihovo zdravje nujno potrebno — življenje v mirnem okolju.

NAYLON

NA NEŽNI KOŽI

Prav gotovo ste že koga slišali, ki je tožil, da njegova koža ne prenese naylona, da je nanj občutljiv. Toda, je to točno? V zadnjem času so nekateri strokovnjaki podrobno proučili sintetična vlakna. Ugotovili so, da prihaja včasih do alergičnih reakcij kože takrat, kadar pride koža v dotik z volno, naravno svilo in drugimi naravnimi izdelki, nikdar pa v dotiku z naylonom ali perlonom. Če pa se to vendarle primeri, ni kriv naylon, temveč v večini primerov barve, s katero je tkanina obarvana.

S tem pa ne mislimo reči, da ni mogoče, da bi naylon neugodno vplival na kožo. Umetne tkanine so zelo trde, ne vpijajo znoja, vendar pa vpijajo maščobe. Primeri se celo, da naylon vpije tudi mastno kremo, s katero namažemo suhe dele telesa. Tkanina se tako impregnira, ne prepušča zraka in toplota in znoj nato kožo še bolj dražita.

Edino učinkovito sredstvo proti vsemu temu je redno pranje umetnih tkanin. Prati jih je treba v mlačni vodi, z dodatkom takih pralnih sredstev, ki hitro raztapljajo maščobe. No, redno pranje naylon in perlon tkanin pa podaljšuje tudi njihovo življensko dobo.

Mnogo neugodnejše posledice kot umetne tkanine pa imajo naylon ščetke za lase. Ugotovili so, da je izpadanje las prenehalo takoj, ko je pacient naylon ščetko za lase zamenjal za navadno. To so ugotovili tudi pri zobnih ščetkah, ki jih zdravniki ne priporočajo.

Včasih matere po nepotrebnem veliko ur premišljujejo o tem, kako bi ukrojile obleko svoji deklici. Po nepotrebnem pravimo zato, ker še vedno velja, naj obleke otrok odlikuje preprost kroj in pralno blago, ki ne bo izgubilo barve in prožnosti že ob prvem pranju. Tale model je iz zadnje številke »Manekena«.

ZAUPAJMO OTROKU

Čas, ko otrok prvič prestopi šolski prag, je zanj nedvomno velikega pomena. Dotlej so na otrokovo vzgojo vplivali predvsem starši, z vstopom v šolo pa se jim pridruži še učitelj. Mnogokrat starši in učitelji premalo sodelujejo in zato ni čudno, če se otrok v svojem novem okolju ne znajde in krene po svoji poti, ki marsikdaj ni prijetna ne za učitelja in ne za starše.

Verjetno je najpomembnejše vprašanje, ki se z otrokovim šolanjem začne, vprašanje avtoritete učitelja in staršev. Verjetno je res, da otroci spoštujejo tako ene kot druge. Vendar v mnogih primerih drži tudi to, da starše močneje ljubijo, da pa učitelja bolj spoštujejo. Mnogi so izredno ponosni na svojega učitelja. Zanje je najpametnejši, najboljši, najpravičnejši. Učitelj bi moral to mnenje upravičiti — to je najmočnejše orožje za to, da brani svojo avtoriteto. Prav je, da se tega zavedajo tudi starši. Tisti, ki pred otrokom učitelja opravljajo, govorijo slabo o njem in se mu posmehujejo, bodo škodovali ne samo učitelju, temveč nedvomno tudi otroku, kajti vzgojno delo je v takih pogojih nedvomno močno otežkočeno. Četudi se je učitelj pri podajanju snovi zmotil in so starši to opazili, ne bi bilo prav, če bi otroku dejali da njegov »tovariš« nič ne zna. S tem bi učiteljevemu ugledu nedvomno močno škodovali. Prav tako pa napačno ravnajo tudi tisti prosvetni delavci, ki po razgovoru s starši otroku zabrusijo, da so njegovi starši nemogoči. Zavoljo take žalitve se kaj lahko primeri, da šolar takoj preneha spoštovati učitelja.

Tako starši kot učitelji se mnogokrat pritožujejo nad neiskrenostjo otrok. V večini primerov pa pri tem ne pomislijo, da so jih morda sami tega naučili. Otrok prav gotovo v šoli doživlja tudi neprijetne trenutke. Takrat želi, da ga tisti, ki jih ima rad, razumejo. Če pa tega ni, bo otrok kaj hitro začutil, da je bolje, če prinaša iz šole samo najboljše novice, četudi to ni resnica. Otrok postane dvoličen in ta lastnost mu lahko ostane za vse življenje. Važno je, da tako starši, kot učitelji vedo, da le zaupanje vzbudi zaupanje. Bolje je reči: »Verjamem, da je tako, kot si ti rekel,« kot pa »Bom v šoli povpraševal, če je res, kar praviš.«

Dejstvo je tudi, da vsak učitelj ne razume vseh otrok. Mnogi jih celo sploh ne razumejo. Najdemo take, ki se kar naprej pritožujejo čez svoj razred; pravijo, da so otroci leni, malomarni in neodgovorni. Mnogokrat pa se je že primerilo, da se je tak razred pod vodstvom drugega učitelja takoj poboljšal. To dosežejo učitelji, ki učence znajo zainteresirati za delo, ki so ljubeznivi in razumevajoči. Njihova požrtvovalnost se kaj kmalu lahko prenese tudi na druge. No, marljivost učencev pa velikokrat zmanjšuje tudi pretirana obremenjenost. Predvsem v višjih razredih osnovne šole se primeri, da vsak učitelj zase nalaga učencem naloge, pa jih je potem mnogo preveč, da bi jih otrok lahko pozorno in v miru napisal. Taki »Težki« dnevi — ko je pred otrokom kopica zapletenih uporabnih nalog, pa domača naloga iz slovenskega in tujega jezika, morda še kakšna risba po vrhu — na otroka nedvomno ne vplivajo najbolje.

Mnogi otroci slabo napredujejo tudi zaradi tega, ker starši precenjujejo njihove sposobnosti. Ne morejo imeti vsi otroci enakih ocen in nesmiselno je to od njih zahtevati. Otroku je sicer treba pomagati, mu svetovati, ne pa kar naprej primerjati z nekom, ki morda živi in se uči v boljših pogojih, ki mu določen predmet bolj »leži« itd. Res pa je, šola marsikdaj še ne pozna dovolj dobro individualnih sposobnosti učencev. Učitelji ocenjujejo njihovo delo na podlagi istih kriterijev in pri tem je resnično težko upoštevati še napor posameznega učenca, pogoje, v katerih se uči, in še številne druge vplive. Tak postopek pripelje marsikdaj do hudih razočaranj. V takih primerih bi morali starši in učitelji še mnogo tesneje sodelovati.

-ia

Vaše vrstice

Tov. urednik!

KAJ JE S POTJO NA STARI GRAD

Menim, da nisem edina od številnih pešcev, ki so v prvomajskih praznikih obiskali naš celjski Stari grad in takrat ugotovili, da je pot do tja postala prava muka. Promet, ki se je v zadnjem času silno povečal, je zajel tudi ozko cestišče. Sprehajalci ne morejo več narediti niti nekaj brezskrbnih korakov; avtomobili, motorna kolesa in kolesarji jim tega ne dovolijo. Tudi srečevanje dveh avtomobilov ne more biti poseben užitek, zato bi bilo treba pomisliti na razširitev cestišča ali pa vsaj na ureditev izogibališč. Premislite samo, kakšno je bilo srečanje velikega ljubljanskega avtobusa, ki je ubral pot na Stari grad, z osebnim avtomobilom, ki ga je srečal na ovinku.

»Pelikanova pot« ni rešitev za vse sprehajalce; pomislimo na starejše ljubitelje te zanimive turistične točke in na matere z majhnimi otroki, nekatere od teh celo še z otroškimi vozički. Ti po strmi »Pelikanovi poti« prav gotovo ne morejo hoditi.

Poleg tega me zanima, zakaj je ukinjeno gostišče »Skalna klet«, saj je to že nekdaj služilo za lepo izhodno točko ljudem, ki iz kakršnihkoli razlogov ne morejo na daljšo pot. Pred vojno je bilo to gostišče dobro znano po dobrih, svežih morskih ribah, čevapčičih in ražnjičih ter dobrem dalmatinskem vinu. Menim, da ne bi bilo odveč, če bi se Turistično društvo zavzelo tudi zanj.

POSAVSKI TEDNIK...

RAZGOVOR Z NAŠIMI KANDIDATI

Komuna kot samoupravna celota

ZVONE DRAGAN, predsednik Okrajnega komiteja Zveze mladine in absolvent ekonomske fakultete je bil izbran za kandidata za zvezni organizacijsko-politični zbor na volilni enoti, ki obsega občine Brežice, Krško, Sevnica, Laško, Šentjur in Šmarje. Čeprav je s svojimi štiriindvajsetimi leti med najmlajšimi kandidati za zvezno skupščino, je to-

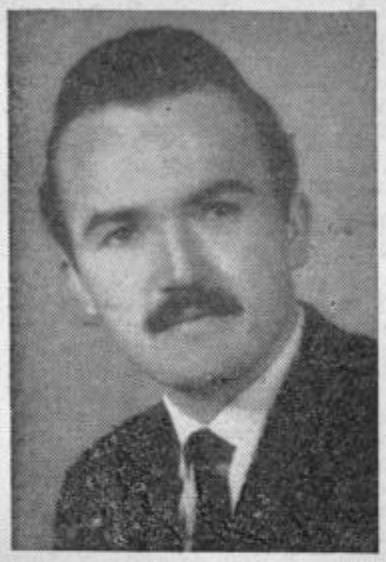

variš Zvone dolgoleten političen delavec, že iz dijaških let.

Razgovor s tov. Draganom je tekel o tem, kaj bo po njegovem mnenju vloga organizacijsko - političnega zbora, predvsem pa potek nadaljnega razvoja našega samoupravnega sistema.

O vlogi organizacijsko-političnega zbora je tovariš Dragan dejal, da bo njegova naloga nadalje utrjevati naš politični sistem, ki temelji na samoupravljanju delovnih ljudi od najelementarnejših in osnovnih samoupravnih teles pa do najvišjega v državi, do zvezne skupščine, ki je najvišje samoupravno-oblastveno telo.

Ko je razvijal svoje misli naprej, je poudaril da je treba realno ocenjevati in upoštevati izkušnje samoupravljanja, ki se razvija že trinajst let na področju gospodarstva in po letu 1953, ko je bil sprejet ustavni zakon, postopoma na vseh področjih družbenega življenja. V prvi vrsti, je dejal Zvone, je treba upoštevati, da je naš samoupravni sistem postal celovit in bi bilo napačno shematično in mehanično ločevati delavsko od družbenega upravljanja. To vraščanje pa bo zlasti najhitreje potekalo v komuni, kjer se je treba boriti za idejno in vsebinsko enotnost hotenj in akcije, za homogeno celoto, za skladno materialno rast osnov samoupravnega sistema. Da je to nujno, potrjujejo ugotovitve, da je še vedno občutno nasprotje, seveda le pojmovno, med proizvodnjo in potrošnjo - čeprav bi to dvoje moralo biti pooseblјeno v občanih, da bi se vsak občan v polni meri zavedal svoje vsestranske samoupravne vloge. Le tako bomo še uspešneje razvijali komuno kot osnovno skupnost proizvajalcev in potrošnikov.

Tovariš Dragan je v razgovoru navrgel nekaj konkretnih vprašanj. Ekonomski vidiki uveljavljanja upravljavcev niso v deklarativnosti in površinski obravnavi problemov. Nujno je osvajanje ekonomskih znanj - zakonitosti materialne proizvodnje. K temu pa je treba pristopati z družbeno-političnega in ekonomsko-analitičnega ter strokovno-tehničnega stališča.

Z razvojem ekonomskih enot se odpirajo široke možnosti za družbeno politično in strokovno delovanje upravljalcev-proizvajalcev. Pri tem odpadejo vse formalne in posredniške ovire, ki so, ponekod pa še vedno odvračajo neposredne proizvajalce od resničnega upravljanja, z vsemi sredstvi socialistične ekonomike. Strah pred atomizacijo, pred drobitvijo, je odveč. Pospešena materialna decentralizacija mora krepiti sile celotnega kolektiva, nikakor pa dopuščati spontan razvoj.

Se vedno imamo primere, zatrjuje tovariš Dragan, da v nekaterih gospodarskih organizacijah podcenjujejo vlogo ekonomskih enot in jih formalno uvajajo, da bi zadostili »višjim zahtevam« po demokratičnosti. (Kot da to ni bila vedno najelementarnejša zahteva revolucionarnega delavskega gibanja?) Taka gledanja so samo dokaz podcenjevanja delavcev, ki so osnovna gibalna sila materialne proizvodnje.

V bodoče bomo urejali vrsto problemov samoupravljanja principialno s statuti delovnih organizacij. Ne smemo pa pričakovati, da bomo z njimi »ščitili« anonimne proizvajalce in občane. Le-ti morajo biti nenehno in z vsakodnevno delovno prakso činitelji uresničevanja statutarnih določil.

V splet svojih misli o teh problemih je tovariš Zvone Dragan vnesel tudi misli o vsebini in metodah marksistične kritike. Le-ta je po njegovem mnenju ena izmed najbolj progresivnih orožij naših upravljavcev. Tega seveda ne smemo pojmovati prakticistično. Konstruktivno in objektivno kritiko je treba smatrati kot sestavni del neposredne socialistične demokracije - kot pomemben prispevek k utrjevanju samoupravnega sistema. Prepogosto kritiziramo nekvalificirano in ostajamo na površini pojavov in protislovij, premalo analiziramo vzroke teh pojavov.

Vendar konstruktivnost kritike, tako je nadaljeval tovariš Dragan, ne zavisi samo od okolnih motivov in načelnih želja. Odvisna je predvsem od poznavanja vzrokov slabosti, objektivnih in subjektivnih pogojev za njihovo odstranitev. Vsebinsko in metodično je treba kritiko usmerjati tako, da prodre v zavest upravljavcev, da jih organizira in obdrži v stalnem gibaniju.

Kritiko je treba pojmovati tako, da je njen cilj razvoj socialističnih humanih odnosov med ljudmi. Zato mora marksistična kritika postati moralna vrednota slehernega upravljalca. Če pa se kritika v praksi omeji na neke verbalne obsedbe, če ni v stanju, da konkretno nakazuje izhode iz slabosti, se kritika lahko sprevrže v svoje nasprotje, v kritizerstvo, v sejanje anarhičnih in demobilizatorskih tendenc. Nevarnost je, da se kritika vedno začne in konča tam, kjer se poraja: V glavah aktivistov in v konferenčnih ambientih.

Za zaključek še to. Razgovor s kandidatom Draganom dokazuje, da je večletna politična praksa, da je temeljit študij in poznavanje našega razvoja ter perspektiv daleč odločilnejši od let življenja, ki si jih kdo nabere.

J. Kr.

Mokriški grad v luči turizma

Na robu brežiško-krške kotline ob vznožju Gorjancev stoji grad Mokrice. Ta grad ima za seboj burno zgodovino, saj je že za časa Ramljanov stal tam stražni stolp »rimska kula« ob znameniti rimski cesti v Panonijo. Mokriški grad je eden od številnih kulturno-zgodovinskih spomenikov tega področja. Danes je gostišče, ki pa izkorišča le del graščinskih prostorov, kajti grad ni v celoti urejen.

Grad, ki ima lepo lego, ki je tik ob avtocesti in komaj 25 kilometrov oddaljen od Zagreba, bi lahko veliko bolje služil turizmu v rekreacijskem zaledju tega našega velikega mesta. Avtocesta, ki je osrednja jugoslovanska cestna magistrala, je tudi Mokricam odprla perspektive, dosti večje od nekdanje, zlasti še, ker je celotno področje brežiške občine močno usmerjeno v razvoj turizma. Tudi doslej je bil mokriški grad privlačna točka. Ne samo za Zagrebčane. Pogosto je iskalo pod njegovo streho gostoljublja mnogo tujcev, med njimi tudi tuje filmske ekipe, bolj tudi turistična podjetja, domača kot tuja. Podjetje je z malimi sredstvi uspelo izvesti štepe, ki so v okolici snemale filme. Bližina Gorjancev, bogatih z divjadjo odpira Mokricam tudi bodočnost lovske postojanke, bližnja Krka pa gradu nudi možnost, da se vključi tudi v ribolovni turizem. Toda to niso novi vidiki. Le pozabljeni so, saj je mokriški grad od nekdaj bil vse to, le da so ga izrabljali vladajoči sloji.

Mokriški grad je bil vključen v gostinstvo leta 1953 in je pod upravo občine Brežice. Pokazalo se je, da je grad vedno bolj obiskan in da se zanj zanimajo vse vilne izboljšave. Toda zaradi zastarele opreme in pomanjkanja komforta je gostišče v nizki kategoriji in za tuje turiste ni primeren. Promet v gostišču je hitro naraščal. V letu 1959 je dosegel že 30 milijonov, v letu 1960 že 38, v letu 1961 42, v letu 1962 45 in pol milijona. S tem ko promet stalno narašča, je popolnoma razumljivo, da bi se izplačalo širiti tudi kapacitete gostišča. Lani je bilo zabeleženih 4.251 domačih in 1.513 tujih nočnin. To število bi bilo lahko mnogo večje, toda velik grad ima veliko prostora, vendar premalo ležišč.

Kolektiv je pripravil investicijski načrt za ureditev gradu v gostišče »B« kategorije z več restavracijskimi prostori, sodobnimi sobami, kopalnicami itd. Zdaj je odvisno le od tega, če bo podjetje dobilo kredit, ki bi naj za dokončno ureditev znašal okoli 200 milijonov dinarjev. Ta kredit bi bilo treba zagotoviti, če ne naenkrat, pa vsaj postopoma, ker vzdrževanje gradu ob neizkoriščenosti in neurejenosti ne terja nič manj sredstev, kot bi jih poslej.

Bine

Posebnost mokriškega gradu je tudi razsežen park, ki je pravzaprav pravi botanični vrt. Prepletajo ga sprehodne steze, ponekod ga krasijo tudi stare skulpture iz kamna. Prostora je dovolj, da bi uredili športne terene, pa tudi čolnarno, saj ribnik grad že ima.

Jožica Teppey — Brežice:

Odvzemimo zaposlenim ženam vsaj del skrbi

Jožica TEPPEY, ki kandidira v republiški zbor na področju občine Brežice, je direktor občinske delavske univerze. Pred leti je na istem področju delovala na Jesenicah na Gorenjskem, še prej pa je bila novinarka pri listu »Glas Gorenjske«. Jožica Teppey je član občinskega komiteja Zveze komunistov in kot vodja izredno pomembne izobraževalne ustanove prav gotovo zelo dobro pozna vsa področja družbenega življenja v občini. Vendar se je kot žena in mati dveh otrok odločila v razgovoru obravnavati vprašanja, ki zadevajo večino delovnih žena v komuni. To je področje otroškega varstva, ki je hkrati vprašanje mnogo širših razmer, predvsem pa položaja zaposlenih žena, zlasti pa objektivnih pogojev za vsestransko uveljavljanje žena v družbenem življenju. O tem je na kratko povedala naslednje:

Zaposlene žene, ki so hkrati tudi gospodinje in matere, se brez pomoči varstveno-vzgojnih ustanov težko odločajo za družbeno udejstvovanje, ker jih številne dolžnosti v službi in družini preobremejujejo. Zato je prav, da bi se komuna, zlasti pa krajevne skupnosti še bolj lotile reševanja teh problemov, ki terjajo konkretne akcije.

V brežiški občini je za varstvo otrok poskrbljeno le v Brežicah, čeprav so delovne žene tudi drugod pred enakimi problemi. Toda tudi tu v Brežicah so težave. Najmočneje zaseden vrtec, ki sprejema 45 otrok, je v škripcih za sredstva, saj bi morali razširiti zmogljivost, zato se namreč javlja potreba, toda morali bi dokupiti opremo in zaposliti še eno vzgojiteljico. Ta vrtec je zasilno urejen. Sanitarni prostori so pozimi mrzli, shrambo imajo zasilno na stopnišču itd. Ureditev teh zadev bi premostili s pol milijona dinarjev. Pol milijona ni malo, toda tudi veliko ne, če računamo na koristi, ki jih taka ustanova daje zaposlenim ženam.

Varstvo predšolskih otrok bo treba nujno urediti tudi v Dobovi in v prihodnjosti tudi na Bizeljskem. Hkrati pa bi bilo treba v občini varstvo razširiti še na šolske otroke. To je problematično zlasti v Brežicah, kjer otroci obiskujejo pouk v treh izmenah (tu vključujemo tudi problem šolskih kapacitet). Mnogi otroci so v odsotnosti staršev in pedagogov prepuščeni ulici.

Zdaj sem naštela nekaj problemov. Toda kako rešiti ta vprašanja? Brez dvoma bo treba za te probleme zainteresirati tudi gospodarske organizacije, ki se doslej s tem niso ukvarjale. Število žensk v proizvodnji in drugih službah vedno narašča. Če hočemo, da bodo dobre delavke in upravljalke, potem jim je treba odvzeti del skrbi za vzgojo otrok.

ZAKLJUČENA JE REVIJA

kulturnih dejavnosti v Brežicah

V soboto je bila z večerom zabavne glasbe zaključena medobčinska revija kulturnih dejavnosti v Brežicah za leto 1963, ki se je začela dne 26. aprila in je trajala do 4. maja.

Na tej reviji so se zvrstile vse vrste amaterskih dejavnosti, ki jih goje naši delovni ljudje na območju dolenjskih in zasavskih občin. K sodelovanju pa so bile povabljene tudi sosedne občine in prosvetna društva Slovenčev, ki žive v Zagrebu in Karlovcu. Tako je ta revija dobila širši pomen, saj je povezala dejavnost amaterskih društev slovenskih občin s sosednimi bratskimi hrvatskimi društvi.

V okviru te velike revije sta bili odprti tudi dve razstavi, in sicer razstava foto dejavnosti pionirjev na šolah in fotoklubov. Za obe razstavi je bila obvezna tema: lepote domačega kraja. O obeh razstavah v Viteški dvorani v brežiškem gradu je bilo slišati dobre ocene. Kaže, da bo razstava otroške grafike prenesena v Celje za čas pevskega festivala. V Brežicah bo razstava podaljšana do konca meseca maja, ker bi jo tudi šole sosednih občin rade obiskale.

V devetih dneh revije smo videli na deskah novega prosvetnega doma v Brežicah enajst kvalitetnih prireditev. Prvi večer je bil koncert pevskih zborov in recitatorjev. Nastopilo je nad 600 pevcev in 7 recitatorjev, ki so zahtevno publiko takoj osvojili. Naslednjega dne je sledil večer pesmi in plesov jugoslovanskih narodov, na katerem so sodelovali tamburaški zbor iz Sambora, folklorna skupina ZMS iz Brežic ob sodelovanju pripadnikov JLA iz Cerkelj ter kulturno-umetniško društev železničarjev iz Zagreba Vinko Jedjut. Zlasti gostje iz bratske Hrvatske so poželi obilo odobravanja. V nedeljo, 28. V. je zelo navdušil Brežičane koncert mladih harmonikarjev iz Karlovca. Nad 30 mladih ljudi je čudovito skladno izvajalo tudi precej zahtevne odlomke. Zvečer istega dne so člani DPD Svoboda Bratov Milavcev iz Brežic prepričljivo odigrali Levstik-Grünovo Kastelko. V naslednjih dneh pa so sledila še naslednja dela: Draga Gervaisa Zaradi stanovanja v izvedbi PD Ivan Cankar iz Leskovca pri Krškem; Bela krajina v besedi, pesmi in plesu v izvedbi folklornih skupin prosvetnih društev iz Črnomlja in Metlike; Firnerjevo Kukavičje jajce, ki ga je zaigrala DPD Svoboda Videm-Krško; Pugetovi Dnevi naše sreče v izvedbi KUD Mirana Jarca iz Črnomlja; Ingoličevo Tajno društvo PGG v izvedbi dramske skupine osnovne šole II iz Brežic ter Millerjevi Vsi moji sinovi v izvedbi DPD Svobode Dušan Jereb iz Novega mesta.

Če hočemo oceniti pomen te velike ljudsko-prosvetne manifestacije v Brežicah, moramo reči da je zanjo značilno to, da je ponovno potrdila, da amaterizma ni konec, kot nekateri mislijo, ampak da je res nasprotno, da amaterizem živi, da vidno opravlja svojo vlogo pri vzgoji in plemenitenju našega delovnega človeka; da je na tej reviji prišla do izraza množičnost nastopajočih, saj je nastopilo nad tisoč ljudi, ki jih je gledalo in poslušalo nad 6000 obiskovalcev; večina nastopajočih je bila iz vrst mladine.

Povezava s hrvaškimi društvi in kvaliteta vseh prireditev sta nadaljnji dve značilnosti revije ki je po vsej verjetnosti bila letos v Sloveniji najširše zasnovana.

Omeniti moramo tudi organizacijo celotne prireditve. Vse od sprejemanja gostov in prehrane do ogledov zgodovinskih znamenitosti mesta, gradu in muzeja, vse je teklo brez motenj. Tak vsestranski uspeh pa je mogel biti le zato, ker je povezava med političnimi, oblastnimi, sindikalnimi in ljudsko-prosvetnimi faktorji bila pravilna.

B. J.

VZGIBI TRADICIJE

LADO SMREKAR:

Pismo iz Kostanjevice

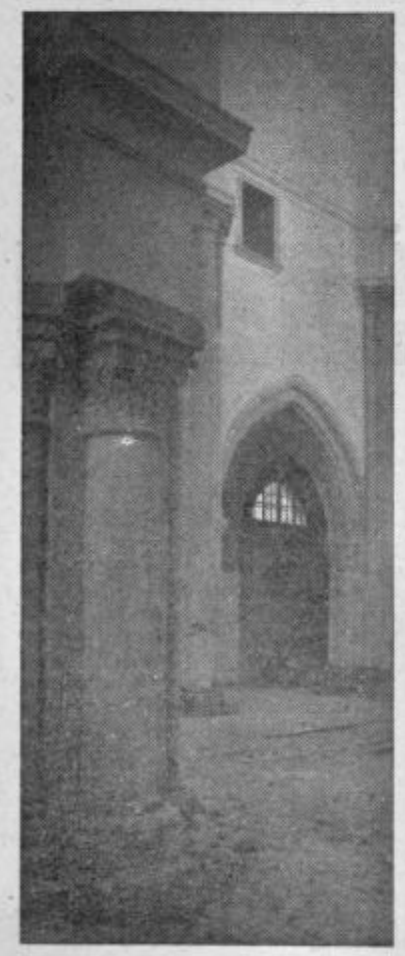

Mesto Kostanjevica na Krki je bilo ustanovljeno 1252 leta. Komaj poldrugi decenij poprej so se v njegovi neposredni okolici naselili cistercijanci, ki so jih poslali Spanheimi iz Vetrinja na Koroškem. Samostan je imel ob svojem začetku velika posestva, ki so se kasneje še širila. Bil je med največjimi imenitniki na Slovenskem. O njegovi vlogi na področju kulture nam ni mnogo znanega. Vemo le, da je v XIV. stoletju tamka] delovala latinska šola, ki je vključevala tudi laike, vendr je bil njen osnovni namen vzgajati duhovniški naraščaj. Prvotna samostanska stavba je bila grajena v romanskem slogu in je zaobjemala veliko manj prostora kot ga ima danes. Računajo, da je prvotna stavba obsegala približno četrtino današnjega obsega. Kasneje so sledile razširitve in prezidave, ki so dobivale gotsko lice. Tako je zlasti samostanska cerkev bila pozidana v žlahtnem gotskem slogu, kakršnega je leta 1934 odkril akademik prof. Stele. V času baroka je Kostanjevica doživela nov razcvet. Prav v XVIII. stoletju je samostan doživel tretjo predelavo, dobil je razkošno baročno opravo, kakršna se kljub razvalinam še dandanes razodeva v velikih spletih baročnih obokov, ki oklepajo prostrano samostansko dvorišče. Cerkev je bila prav tako barokizirana, vendar je v svojem bistvu obranila srednjeveško podobo. Tako je samostan dajal skozi zgodovinska obdobja znaten del svojega rezervnega fonda za nastajanje tega, danes evropsko pomemmembnega kulturnega spomenika. V letu 1786 je bil ob reformah Jožefa II. samostan opuščen, premoženje pa dodeljeno verskemu skladu. S tem je velikanska stavba dobila posvetno vlogo, zlasti še, ker so sakralne elemente, v kolikor so bili premični, poslali drugam. Znamenite orglje so dobile svoje mesto v župni cerkvi na Raki, leseni barocni oltar in prižnica pa na Golem v okolici Ljubljane.

Delež kostanjeviškega samostana na področju arhitekture je bil torej precejšen. Nekoliko manj so menihi dali za razvoj osnovnih vej likovne umetnosti, to je za kiparstvo in slikarstvo. Tako je leta 1737 domači mojster Jelovšek naslikal fresko nad utrjenim vhodom v samostan ter na baročni portal samostanske cerkve. Poslikani so bili tudi križni hodniki v pritličju, vendar so slednje freske povsem propadle.

Poleg samostanskega kompleksa moramo omeniti v Kostanjevici še župno cerkev, ki ima dva izredno lepa romanska portala s poslikanimi loki. Ta portala sta umetnostno-zgodovinsko tako pomembna, da ju štejemo med vzorne primere romanske arhitekture na Slovenskem. Nekaj manj veljave ima podružnična cerkev Matere božje dobrega sveta na Slinovcah, kjer gre za obsežno barocno arhitekturo. V njej sta ohranjeni dve podobi, ki ju je ustvaril slovenski baročni mojster Potočnik, medtem ko imajo stranski oltarji župne cerkve dve Metzingerjevi podobi. Ce temu dodamo še oljno podobo nekdanjega kostanjeviškega opata patra Avguština, ki ga je upodobil slovenski mojster Bergant in pa veliko fresko na zunanji steni župne cerkve, na kateri je upodobljen sv. Krištof z bizantinskimi elementi, smo z umetnostjo v Kostanjevici do razsula samostana pri kraju. Stoletje po odhodu kostanjeviških cistercijancev je bilo za Kostanjevico v tem pogledu povsem mrtvo. Izkazano je razgibano življenje v dobi taborov in čitalnic, ki so znatno vplivale na razvoj slovenskega narodnega vprašanja, ki pa so zaradi priložnostnih, dostikrat ne preveč načrtnih in površnih akcij ostale brez sledu v umetnostnem razvoju tudi v Kostanjevici. Tik pred prvo svetovno vojsko je zabeleženo v Kostanjevici gostovanje osrednjih slovenskih gledališčnikov, med katerimi so bili Hinko Nučič, mojster Julij Betetto, Danilo in še nekateri.

Po drugi svetovni vojni pa je nastopil v Kostanjevici nov val, ki ga predstavljata slikar in kipar Jože Gorjup (1907-1932) in pa pesnik Jože Cvelbar (1895-1916). Toda o tem prihodnjič.

KAJ JE Z UMETNIM GNOJEM »NITROMONKALOM«?

Kmetovalce je letošnja huda zima že itak prizadela, zmrznil jim je semenski krompir, zdaj pa še ta zapreka, umetnih gnojil ni in ni. Delo ne more tako uspešno od rok, kot bi lahko šlo sicer, če bi se nudilo vse, kar se obljubi...

KAJ NI IN KAJ JE NOVEGA V RAKI

Zakaj je žaga na Raduljah za kmetovalce še vedno nema? O tem vprašanju se že dlje časa mnogo govori, kar pa prav gotovo ni dovolj. Kmetje morajo še vedno voziti les po slabem cestišču v oddaljeni Št. Jernej. Ubogi voliči! Traktorskega prevoza si zaradi visoke cene ne more privoščiti vsak!

MALA KRONIKA BREŽICE

V času od 27. 4. do 3. 5. 1963 je bilo na področju matičnega urada Brežice rojenih 6 dečkov in 6 deklic.

Poročili so se: TRAVALJA Marijan, uslužbenec in LAPUH Marija, uslužbenka, oba iz Brežic. BRKOVIĆ Andrej, kmetovalec iz Bizeljskega in ŽERJAV Bernardka, kmetovalka iz Brezine 102.

Umrl je KUHAR Martin, kmetovalec iz Šimraki 14 Samobor, star 59 let.

KOMENTAR

Celjski derby

Zmaga za boljšega

Nedeljski derby med članoma slovenske lige Kladivarjem in Celjem je povsem zadovoljil slehernega sladokusca nogometne igre, morda ne toliko zaradi igre same, kot veliko bolj zavoljo njenega poteka. Zgodilo se je namreč to, da so se nekaj časa objemali in poljubovali igralci ŽNK Celja, na koncu pa so navzlic vsemu triumfirali člani Kladivarja. Njim na čast so zažgali tudi nešteto papirnatih bakel.

Medtem ko je prvi del tekme dvanajstega kola slovenske lige med Kladivarjem in Celjem minil brez posebnih pretresljajev, pa čeprav so imeli napadalci enega in drugega moštva nekaj lepih priložnosti za zadetek, se je v drugem zgodilo tisto, kar je poživilo ne samo igralce, marveč tudi navijače. Ko se je zdelo, da so si Celjani že v osmi minuti igre drugega polčasa zagotovili z rezultatom 2:0 zmago, se je situacija na Glaziji bistveno spremenila. Nekaj minut za tem, ko je Jager potresel lastno mrežo, je Kladivar dosegel ne samo izenačenje, marveč tudi moralno premoč. Igra se je še bolj razživela; v njej so čedalje bolj prevladovali modri. Končno so to premoč dosegli tudi z golom. Tako se je celjski derby končal z zasluženo zmago boljšega in zlasti bolj borbenega moštva — Kladivarja. Rezultat 3:2.

Velenjski rudarji so znova doživeli poraz; tokrat v igri z ljubljansko Svobodo. Rezultat pa se je glasil 3:2

Po tem zavrtljaju je Kladivar prehitel Celje in se utrdil na šestem mestu z 22. pikami ter razliko v golih 36:34. Medtem ko so Celjani na sedmi stopnici z 21. točkami ter razliko v golih 33:32, tičijo Velenjčani še kar naprej na zadnjem mestu s šestimi točkami ter razliko v golih 25:58.

V naslednjem kolo bomo velenjski nogometaši nastopili proti mariborskemu Železničarju. Lanska tekma med med njima se je končala z zmago Železničarja 2:1. Medtem ko bo Kladivar v gosteh pri trboveljskemu Rudarju katerega je lani na Glaziji premagal 3:2, se bodo Celjani skušali oddolžiti Odredu-Krimu za jesenski poraz v Ljubljani 1:0. -b

V CELJU ZANIMIV TROBOJ V ORODNI TELOVADBI

Jutri, v soboto, 11. maja ob 18. uri se bo v telovadnici gaberskega Partizana začel zanimiv troboj v orodni telovadbi moških in ženskih mladinskih reprezentanc Makedonije, Vojvodine in Slovenije. Že dejstvo, da je tako pomembno prireditev prevzelo gabersko društvo Partizan kaže, da ima tudi republiški forum v to organizacijo veliko zaupanje. Upajmo, da ga bodo Gaberčani povsem opravičili.

Po prvem delu ki se bo odvijal v gaberski telovadnici, bo drugi del troboja v nedeljo dopoldne v celjskem gledališču. Začetek je določen za 9. uro dopoldne.

Množična udeležba na sindikalnem prvenstvu

V počastitev praznika dela je bilo v nedeljo, 5. maja v Rogaški Slatini zaključeno strelsko tekmovanje sindikalnih ekip, ki se je že v aprilu začelo po sindikalnih podružnicah ter se pozneje nadaljevalo na občinskih sindikalnih prvenstvih, dokler ni tekmovanje v Rogaški Slatini dalo okrajne sindikalne prvake. Zaključnega tekmovanja v Rogaški Slatini se je udeležilo 54 sindikalnih ekip s 216 člani. Na njem so sodelovale sindikalne ekipe iz vseh občin razen iz mozirske.

Rezultati najboljših pa so bili:

EKIPE. MOŠKE: 2. Emajlirka 687, 2. Železarna Štore 663, 3. IFA 661 itd. ŽENSKE: 1. Toper 622, 2. Celuloza, Videm-Krško 560, 3. LIP Slovenske Konjice 526 itd.

POSAMEZNIKI. MOŠKI: 1. Štrajhar 181, 2. Aubreht (oba Celje) 177, 3. Smeh (Velenje) 174 itd. ŽENSKE: 1. Dobovičnik (Toper) 170, 2. Škodnik (Emajlirka) 168, 3. Komačev (Celuloza) 167 itd.

Po vsem tem je prehodni pokal okrajnega sindikalnega sveta že drugič osvojila ekipa strelcev Tovarne emajlirane posode Celje.

Po nepopolnih podatkih je na celotnem tekmovanju, ki se je začelo v sindikalnih podružnicah, nadaljevalo na občinskih in končalo na okrajnem prvenstvu, sodelovalo 19.784 strelcev in strelk, članov sindikalnih organizacij.

Mladi strelci v počastitev 1. maja

V počastitev prvega maja je okrajni strelski odbor priredil zadnjo nedeljo v aprilu strelsko tekmovanje pionirjev in mladincev obeh spolov, ki je hkrati veljalo tudi kot izbirno za republiško prvenstvo, ki bo v nedeljo, 12. maja v Škofji Loki. Na tekmovanju je sodelovalo 18 ekip oziroma 72 mladih strelcev.

Tehnični rezultati pa so bili:

EKIPNO: PIONIRKE: 1. Žalec 303, 2. Šmarje 271, itd.; PIONIRJI: 1. Žalec 480, 2. Sl. Konjice 480, 3. Žalec II 422 itd.; MLADINCI: 1. Celje 888, 2. Šentjur 823, 3. Šmarje 814.; MLADINKE: 1. Špitalič 775, 2. Učiteljišče Celje 742, 3. Žalec 739 itd.

POSAMEZNO. PIONIRKE: 1. Plevnik (Šmarje) 126, 2. Turnšek (Žalec) 101; PIONIRJI: 1. Lah 147, 2. Kolar (oba Celje) 141, 3. Iskrač (Špitalič) 137 itd.; MLADINCI: 1. Seršen (Celje) 244, 2. Zupanc 237, 3. Novak (oba Žalec) 235 itd.; MLADINKE: 1. Klokočovnik 229, 2. Šmidt (obe Špitalič) 228, 3. Ramšak 215, 4. Kosu (obe Šempeter) 212 itd.

I. P.

KOŠARKA

ELEKTRA : LJUBLJANA 62:51

Tretje kolo republiške lige v košarki je prineslo prvo zmago članom šoštanjske Elektre, ki so na domačem igrišču z dosti boljšo igro odpravili ekipo Ljubljane 62:51 (26:19).

Po tem kolu so Šoštanjčani z dvema točkama tor izenačeno razliko v koših 182:182 na petem mestu.

ROKOMET — ROKOMET — ROKOMET

Radeče:Celje 13:13

Petnajsto kolo republiške lige v rokometu (vzhodna skupina) ni ostalo brez presenečenj. Tako so celjski železničarji kljub vodstvu domačih v prvem polčasu izbojevali v Radečah remi z rezultatom 13:13, polčas 8:5 za Radeče. Z neodločenim izidom se je končal tudi dvoboj med mariborskim Kovinarjem ter ekipo iz Brežic. Igralci iz Brežic so bili boljši zlasti v prvem polčasu, v katerem so celo vodili s 4:0. Pozneje pa so dovolili, da so domačini dosegli izenačenje 6:6. Tekma med Celulozarjem in velenjskim Rudarjem je potekala v izraziti premoči domačinov iz Vidma-Krškega, ki so nazadnje zmagali z visokim rezultatom 16:8.

Po petnajstem kolu je Celulozar na petem mestu s petnajstimi točkami in razliko v golih 247:266, Celje je na šestem z dvanajstimi pikami (245:252), Brežice na sedmem z enajstimi točkami (253:295), Radeče na devetem s sedmimi pikami (211:281), velenjski Rudar pa na zadnjem ali desetem mestu s štirimi točkami ter razliko v golih 258:370.

TRETJA IN HUDINJA

Na občinskem prvenstvu Celja v rokometu so se pionirska moštva zvrstila takole: 1. III. os. šola, 2. II. os. šola, 3. I. os. šola, 4. Hudinja, 5. IV. os. šola in 6. mesto os. šola Štore. Pri pionirkah pa je zmagala ekipa s hudinjske šole pred tretjo, drugo četrto in prvo osnovno šolo.

ROKOMETNI TURNIR

V organizaciji celjskega Partizana bo v nedeljo, 12. tega meseca zanimiv rokometni turnir, na katerem bodo sodelovala moštva mariborskega Branika, Krima iz Ljubljane, železničarske ekipe Celja ter seveda moštvo prireditelja. Turnir se bo začel ob 9. dopoldne na igrišču ob Kersnikovi cesti.

TVD CELJE — OKRAJNI PRVAK V ROKOMETU

Mladi rokometaši celjskega Partizana so osvojili naslov letošnjega okrajnega prvaka v igri, ki dobiva čedalje več aktivnih simpatizerjev. V zadnji tekmi so Celjani premagali Laško 18:11, Štore pa Žalec 24:14.

V končni razvrstitvi je celjski Partizan zbral 18 točk, Kovinar iz Štor 12, Laško, Žalec in Šoštanj po 6 ter JLA 0 točk.

Tri zmage za celjske rokometaše

Vse kaže, da so odnosi med rokometaši celjskega Partizana in mariborskega Branika zelo pristni in zgledni. To govori tudi srečanje, ki so ga imeli v torek popoldne v Mariboru, na katerem so se pomerile po tri ekipe vsakega društva. Razveseljiva je ugotovitev, da so člani celjskega Partizana zmagali v vseh treh srečanjih in da so premagali celo prvo ekipo Branika.

Celjski pionirji so svojo zmago zabeležili z rezultatom 24:9. Najboljša pri zmagovalcih sta bila Dobovičnik in Jezernik, ki sta dosegla vsak po štiri gole. Mladinci iz Celja so zmagali s tesnim rezultatom 17:16. K tej zmagi je Kunej pripomogel z 8, Medved pa s 5 goli. Člani Partizana so svojo premoč izkazali z rezultatom 32:27. Največ golov so dosegli Krel in Goršič po 10, Prosen 6 itd.

ZMAGOVALEC: ČP »CELJSKI TISK«

Na rokometnem turnirju, ki ga je priredilo podjetje ČP »Celjski tisk« so tekmovale naslednje ekipe: III. osnovna šola, Ekonomska srednja šola, »Klima« in ČP »Celjski tisk«.

Rezultati: ESS:Klima 13:12, III. osn. šola : ČP »Celjski tisk« 8:17, »Klima« : III. osn. šola 31:11. V finalni tekmi pa je ČP »Celjski tisk« premagal ESS z rezultatom 19:11 in tako postal zmagovalec turnirja in prejel pokal.

Neizpolnjene obljube

Zadnji sestanek članov upravnega odbora občinske zveze za telesno kulturo v Mozirju je pokazal, da z vsemi obljubami, ki so jih dali na lanski skupščini zastopniki občinskih političnih organizacij, namreč da bodo pomagali pri delu in razširjenju telesno-vzgojne dejavnosti, ni bilo skoraj nič. Telesnovzgojne organizacije so tako vnovič ostale osamljene v prizadevanjih, da bi zboljšale in razširile svoje delo. Morda odpade nekaj krivde za to tudi nanje same, zlasti pa na občinsko zvezo za telesno kulturo, saj se je njen upravni odbor sestajal zelo redko in tako ni bilo foruma, ki bi politične organizacije opozarjal na probleme ter jih vabil k skupnemu obravnavanju in reševanju.

Neizpolnjene so ostale tudi obljube, da bodo povečali število osnovnih organizacij. Veliko pogojev za delo partizanskega društva imajo Luče, zlasti še od tedaj, ko je v ta kraj prišel mlad učitelj, ki kaže zanimanje za to dejavnost. Vendar se stvari do pred kratkim niso nikamor premaknile. Nekaj več živahnosti kažejo na Ljubnem, saj je prav društvo v tem kraju poskrbelo za delo tako imenovano »podružnice« v Radmirju. Zanimivo je, da se je na Ljubnem pripetilo nekaj, s čemer se najbrž drugje ne morejo »ponašati«. Gre namreč za to, da je moral ljubenski Partizan plačevati krajevnemu odboru po sedem tisoč dinarjev najemnine za uporabo telovadnice, torej za uporabo tistih prostorov, v katere je tudi republiški odbor Partizana vložil pred leti okoli 800.000 dinarjev. Če smo napisali, da je moral plačevati, upamo, da so predstavniki občinske zveze za telesno kulturo ta problem že rešili in povedali tako občinskim kot krajevnim organom, da je takšna praksa nevzdržna.

Zlasti ta ljubenski primer in pa dejstvo, da telesna vzgoja tudi v Šmartnem ob Dreti ne najde svojega mesta, kaže da je občinska zveza za telesno kulturo preveč odtegnjena od dogajanj na terenu in da nima pristnega stika z osnovnimi organizacijami. To je ena stran te ugotovitve; druga pa je v tem, da je tudi v mozirski občini čedalje manj telesno vzgojnih delavcev, da se le-ti, ki so, čutijo osamljene in da ne najdejo opore pri tistih, ki bi jih morali najbolj razumeti. Tako se na primer na nekaterih zborih občanov ni postavil nihče v »bran« telesne vzgoje, ko so ljudje nerazumljivo obsojali dejstvo, da se mladi vse preveč zanimajo za šport. Čudno, namesto da bi bili veseli, da se mladina ogreva za šport, so našli kritične besede za to aktivnost. Čudno, zares čudno!

Člani občinske zveze za telesno kulturo v Mozirju pa so na svoji seji še predlagali, da bi morala biti tudi politika pri nameščanju prosvetnega kadra v šole nekoliko drugačna in da bi morali na šole prihajati ljudje, ki se zanimajo za eno aktivnost, oziroma, da bi morali mladi učitelji in hkrati telesnovzgojni delavci prihajati zlasti v tiste kraje, kjer so pogoji za vsaj skromno delo partizanskega ali šolskega športnega društva. Skratka, tudi na tem polju si želijo več sodelovanja in koordinacije. -b

GRMOŠČICA : CELJE 7099:6502

Tik pred začetkom državnega prvenstva so celjski kegljači nastopili v Zagrebu ter se pomerili v prijateljskem dvoboju z ekipo Grmoščice. Zmagali so domačini z visokim rezultatom 7099:6502 keglja. Med domačini se je najbolj izkazal Hladnik, ki je podrl kar 1001 kegelj. Celjani pa so metali takole: Kohne 822, Veranič 785, Jančič 819, Blazina 808, Vanovšek 848, Šmon 750, Lubej 819 in Marinček 862.

PRVIC NA VOLITVAH

Veselim se volitev...

Velika dvorana Narodnega doma se je počasi praznila; v njej so ostali le tisti, ki so bili izvoljeni v okrajni in nadzorni odbor Socialistične zveze. Med onimi, ki so bili letos že drugič izvoljeni v okrajni odbor SZDL, je bila tudi Marjana Rakunova, doma iz Rečice ob Paki. Ko je predsednik kandidacijske komisije predlagal njeno kandidaturo, je med drugim dejal — kmečka hči.

Prva seja članov novega okrajnega in nadzornega odbora SZDL Celje je bila kmalu končana. Zdaj je prišel na vrsto intervju.

— Marjana, zdi se mi, da boste tudi vi šli letos prvič na volišče. Je to res?

— Da, res je.

— Kako gledate na ta dogodek?

— Zame bo pomemben; hkrati pa se ga tudi veselim, da bom lahko sodelovala pri izbiri odbornikov in poslancev. Svoj glas bi rada dala delavnemu kandidatu. Prepričana sem, da se bo to tudi zgodilo.

— Ali se razen v Socialistični zvezi udejstvujete še kje drugje?

— Skoraj povsod sem zraven, je odgovorila. Delam v mladinski organizaciji, nadalje pri Partizanu, prosvetnemu društvu, strelski družini, v društvu prijateljev mladine in zlasti še v prostovoljnem gasilskem društvu v Šmartnem ob Paki, kjer sem tajnica. Veste, to društvo smo po zadnjem občnem zboru v glavnem prevzeli mladi ljudje. Zdi se mi, da dobro delamo, ker se tudi dobro razumemo. Zdaj se pripravljamo na proslavo šestdesete obletnice njegovega obstoja. Kot vse kaže bo proslava meseca julija.

— V obrazložitvi vaše kandidature za članico okrajnega odbora SZDL sem slišal, da ste kmečka hči. Ali delate na domačem posestvu?

— Tako je. Od treh otrok sem le jaz ostala doma pri starših in na kmetiji. K tej odločitvi je največ pripomogla moja navezanost na starše. Samo zaradi njih sem se odločila, da ostanem doma in da v praksi preizkusim znanje, ki sem si ga pridobila na dvoletnem nadaljevalnem kmetijskem tečaju.

Naj še povem, da pridelamo največ hmelja in da v redu ter z uspehom sodelujemo s kmetijsko zadrugo.

— Pa še eno vprašanje — kako je s prostim časom, kako in kje ga preživite?

— Veliko časa mi vzame delo v družbenih organizacijah. Ne glede na to pa najdem še precej prostih ur za športno udejstvovanje. Najrajši igram namizni tenis. (Marjana pravzaprav v okraju nima konkurence v tej športni igri med ženskami. Opomba pisca). Prav dobro pa se počutim tudi na odru. Med vlogami, ki sem jih igrala v zadnjem času, mi je bila najbolj všeč Sonja v »Dežurni službi«. In ker ste že vprašali; vsako nedeljo grem v kino, pa tudi plešem rada. -mb

Republiški prvaki

Zaradi delne neresnosti, ki je bila značilna za lansko tekmovanje v republiški ligi hokeja na travi, sta bili finalni tekmi za naslov lanskoletnega republiškega prvaka odigrani šele v aprilu. Finalista sta bila HDK Celje ter moštvo ekonomske srednje šole v Murski Soboti. Medtem ko se je prva tekma v Celju končala z minimalno prednostjo za domačine 1:0, pa so bili člani celjskega hokejsko drsalnega kluba dosti boljši v povratnem srečanju, zadnjo nedeljo v aprilu, v Murski Soboti. Tam so ne samo z igro, marveč tudi z zmago 2:0 dokazali, da so si povsem upravičeno priborili najvišjo lovoriko. Oba gola na tekmi je dosegel Založnik.

V VODSTVU SO

celjski hokejisti

NA TRAVI

V nedeljo se je končal prvi del prvenstvenega tekmovanja v tako imenovani zasavsko celjski skupini republiške lige v hokeju na travi. Kot je znano nastopajo v tej skupini štiri moštva. Trenutni vrstni red je tak, da vodijo celjski hokejisti zaradi boljšega količnika med danimi in sprejetimi goli, medtem ko so si enako število točk priborili tudi igralci senovškega Partizana. Kot vse kaže bosta ti dve moštvi sodelovali tudi v finalu republiškega prvenstva, na katerem bosta igrali še dve ekipi iz murskosoboške lige.

Posamezne tekme v zasavsko celjski skupini so se končale takole: HDK Celje : Krško 7:0, Senovo : Rudar (Trbovlje) 7:0, HDK Celje : Senovo 1:1, Rudar : Krško 0:0, ter v zadnjem kolu, ki je bilo na sporedu minulo nedeljo: HDK Celje : Rudar 8:0 in Senovo : Krško 7:0.

Po enotedenskem premoru se bo drugi del prvenstva začel že v nedeljo 19. tega meseca. Takrat bodo v Celju gostovali igralci iz Krškega, medtem ko se bodo v drugi tekmi srečali igralci iz Senovega in Trbovelj.

Dosedanji potek prvenstva je pokazal, da sta ekipi HDK Celje in Partizan iz Senovega najmanj za razred boljši od ostalih tekmecev. Zdi se, da je v teh dveh moštvih treba iskati tudi bodočega republiškega prvaka.

In še nekaj — medtem ko so igralci pokazali veliko mero discipline in zavzetosti za šport, ki pri nas nima tradicije, pa bi tega ne mogli trditi za sodnike. Tako je že na tekmi v drugem kolu v Celju manjkal eden, na tekmo v tretjem kolu pa ni prišel niti eden od predvidenih sodnikov. Zato sta morala ta dvoboj voditi domačina: k sreči sta svojo nalogo odlično opravila. -b

Uspešen start v letošnji sezoni

Prvi letošnji atletski miting Klavarja je uspel ne samo zaradi precejšnjega števila nastopajočih in nekaterih odličnih rezultatov, marveč še predvsem zaradi tega, ker so se tega tekmovanja udeležili številni mladi tekmovalci iz nekaterih manjših krajev celjskega okraja. Ugotovitev, da so se na startu pojavili atleti iz Krškega, Šoštanja, Šentjurja itd., pove, da je atletika našla tudi med mladino teh krajev številne simpatizerje in da je AD Kladivar zanje hvaležna spodbuda za aktivno delo.

Med nastopajočimi se je najbolj izkazal Roman Lešek, ki je pri skoku ob palici brez težav premagal 450 cm in le za malenkost zgrešil višino novega državnega rekorda 460 cm. Razen Leška je odlično formo potrdil tudi Mirko Kolnik.

160 tekačev na krosu

Kakor lani, tako je bilo tudi letos okrajno prvenstvo v krosu v Šentjurju. Zanimivo je, da so se uveljavili zlasti mladi tekmovalci iz manjših krajev. Med 160 udeleženci so najboljše rezultate dosegli:

PIONIRKE: Vrabec (Žalec), Vrabič (Šoštanj), Klajnšek (Rog. Slatina) itd. Ekipe: 1. os. šola Žalec, 2. Partizan Šoštanj, 3. os. šola Šentjur. PIONIRJI: Oštrak (Šentjur), 2. Osek (Žalec) itd. Ekipe: 1. os. šola Šentjur, 2. os. šola Ponikva, 3. Partizan. Slovenske Konjice. MLADINKE: Razpotnik, Lešek (obe Kladivar), Dolar (Brežice) itd. Ekipe: 1. Brežice, 2. Celje, 3. Partizan Konjice. MLADINCI: Krakar, Srot (oba gimn. Celje, Sorčan (Celje) itd. Ekipe: 1. gimnazija Celje, 2. Partizan Velenje, 3. Celje. ČLANI: Potrata, Mlinarič (oba Kladivar), Klokovnik (Rog. Slatina) itd. ČLANICE: Mezgovnik, Juron, Založnik (vse Konjice).

Iz mesta so pripeljali jeklene nosilce, cement in tudi ljudi, da bi gradili. Priganjali so, kolikor so mogli, pa je le minilo teden dni, preden je bil most uporaben. Vojaki, ki so vse te dni čakali v vasi, so se dvignili, vpregli konje in se pomaknili naprej. Tisti, ki so se takrat z avtomobili pripeljali iz mesta, so ostali. —Le kaj nameravajo, so se vpraševali ljudje. Pokazalo se je, da nič dobrega. Še tisti dan so odprli cerkev in jo začeli prazniti. Klopi in lesene svetnike so zmetali za cerkovnikovo hišo. »Prav pred nos so se nam usedli,« je rekla Pavla in s skrbjo pogledovala skozi okno.

Jurček je bil sedaj v skrbeh za mamico. Lahko bi se zgodilo, da bi Nemci preiskali vse hiše v vasi, zato je sklenil, da isto noč odide k očku in mu pove o spremembah v vasi. »Kmalu se vrni, Jurček!« je naročala mamica. »Pa previden bodi!« Jurček je bil vznemirjen, ko je stopil na hišni prag. Nič več ni mogel kakor včasih zaviti po cesti skozi vas in potlej onstran mostu v hrib proti Kužni. Gotovo bi naletel na patrulje, ali vsaj na stražo pri mostu. Podnevi bi se že izmuznil mimo, ne bi bili pozorni nanj, v tem času pa so prežali na vsako senco.

Noč je bila mrzla in nebo čisto jasno. Po tleh je v debelih slojih ležalo blato, da je Jurčku glasno zacmokalo pod nogami, ko je stopil na cesto. Poslej je stopal previdneje. Plazil se je za hlevi in skednji, da bi obšel most in se približal reki spodaj pri mlinu, kjer je vodila čeznjo ozka brv. — Frančkov skedenj, je pomislil. Hotel je zaviti na desno, ko se je ob nečem spotaknil, da se je komaj obdržal na nogah. Pa menda ne... ga je prešinilo, ko je otipal streho pasje ute. V uti je nekaj zarenčalo in se mu tuleč zagnalo pod noge. Otresel se je vsiljivih pasjih zob in se zadenjski umaknil.

Občani mozirske občine v volilnem vzdušju

Nova občinska skupščina mozirske občine bo štela skupno 54 odbornikov, od tega 27 v občinskem zboru in 27 v zboru delovnih skupnosti. Zbor delovnih skupnosti pa bo imel 15 predstavnikov iz gospodarskih organizacij, 5 iz podskupine kmetijstva, 3 iz vrst kulturno-prosvetnih delavcev, 2 iz vrst socialno zdravstvenih delavcev ter 2 iz javne uprave in političnih organizacij.

Za republiški zbor kandidira v mozirski občini mlada uslužbenka **Vida Vajd** iz Gozdnega gospodarstva v Nazarju. V strokovne republiške zbore pa kandidirajo naslednji: v organizacijsko politični zbor **ing. Branko Korber** — predsednik mozirske občine, v gospodarski zbor tovariš **Dane Melavc**, direktor Zgornjo Savinjske kmetijske zadruge v Mozirju, v socialno zdravstveni zbor pa tovarišica **Martina Čop**, medicinska sestra iz Mozirja. Za kulturno prosvetni zbor pa so si izbrali tovariša **Jožeta Šturma** direktorja Višje šole za telesno kulturo v Ljubljani.

Kot kaže povsod, so bili tudi v mozirski občini zbori volivcev v delovnih skupnostih bolje obiskani kot na terenu. Tako se je v šestih volilnih enotah podjetja lesne industrije v Nazarjah zbralo 600 volivcev od sedemsto osemdesetih in iz svoje srede izbralo devet kandidatov. Lesna industrija v Nazarjah ima po vsej Zgornji Savinjski dolini obrate in tako so se člani lesnega obrata »Smreka«, žage, klavnice ter mesarije v Gornjem gradu in kovaštva iz Bočne odločili za mizarskega pomočnika tovariša **Ivana Potočnika**, ki je zaposlen v »Smreki«.

Delavci obratov LIN v Ljubnem ob Savinji pa so se odločili za dva, in sicer za tovariša **Milka Budna**, lesnega manipulanta v Nazarju in **Jožeta Naraksa**, mizarskega pomočnika v obratih v Ljubnem. Proizvajalci obratov žage, mehanične delavnice in cepike v Nazarju pa so potrdili kandidaturo sodelavca **Franca Turka**, dočim so v obratih stavbenega mizarstva, galanterije in stranske dejavnosti izvolil tovariša **Ivana Fedrana**, obratovodjo stavbenega mizarstva. V embalaži pa so se odločili za dve tovarišici, in sicer **Faniko Ermenc**, uslužbenko embalažnega obrata in **Štefko Zakrajšek**, delavko v obratu embalaže.

Delavci s skladišča žaganega lesa in uslužbenci uprave LIN pa so potrdili kandidaturo tovariša **Ferda Skoka** — lesnega tehnika in ing. **Iva Bastla**.

V štirih enotah gozdnega gospodarstva v Nazarju pa je preko 300 volivcev izbralo pet kandidatov, in sicer tovariša **Franca Trbovška** — gozdnega tehnika, **Rafaela Osojnika**, gozdnega delavca, **inž. Slavka Preložnika**- obratovodjo obrata v Lučah, **Franca Arliča**, gozdnega delavca iz Ljubna in tovariša **Petra Kozliča**, vodjo gozdnega gospodarstva v Nazarju.

Prosvetni delavci v mozirski občini so se razdelili na tri volilne enote. Tako so člani osnovnih šol v Gornjem gradu, Šmartnem ob Dreti in Novi Štifti izbrali mladega učitelja **Jožeta Miklavca** iz Gornjega grada, medtem ko so se prosvetarji Luč, Ljubna ob Savinji in Solčave odločili za učitelja **Jožeta Prislana** iz Ljubnega. V Mozirju in Rečici ob Savinji pa so potrdili kandidaturo predmetne učiteljice **Tatjane Radotič** iz Mozirja.

Trgovci in gostinci so se odločili za tovarišico **Kristo Golob**, poslovodkinjo trgovskega podjetja »Savinja« v Mozirju.

Izredno uspel zbor volivcev je bil v Solčavi, kjer se je zbora udeležilo preko 30 odstotkov volivcev, ki so poleg izbire kandidata **Jožeta Prušnika**, upravnika gostišča »Zadružnik«, spregovorili tudi o svojih željah, kot o uvedbi redne tedenske enkratne ambulantne službe. Doslej imajo prvo zdravniško pomoč šele v Ljubnem.

V Mozirju se je levi breg odločil za kandidaturo inž. **Branka Korberja**, medtem ko so na desnem bregu potrdili kandidaturo **Hinka Čopa** — slušatelja višje upravne šole.

V Nazarju so na zboru po temeljiti razpravi izvolil za kandidata tovariša **Jožeta Lenka**, gozdarja pri gozdnem gospodarstvu, medtem ko so v Šmartnem ob Dreti kandidirali dva **Brica**, in to **Jožeta** ter **Martina**, oba kmeta.

V Bočni so prav tako postavili dva kandidata. Tako bodo na volitvah izbirali med **Jožetom Čepljakom**, upravnikom mizarske delavnice v Bočni in **Alojzom Zagožnom**, kmetom iz Bočne.

V Gornjem gradu pa so se odločili za tovariša **Franca Šerpa**, direktorja lesne industrije v Nazarju.

Rečičani bodo prav tako odločali med dvema, in sicer **Jožetom Jurjevcem**, kmetijskim tehnikom in **Zdravkom Novakom**, učiteljem iz Rečice.

-že.

V sezoni bodo v Velenju trgovine odprte v soboto popoldne in nedeljo dopoldne

Že večkrat je svet za blagovni promet v velenjski občini načel vprašanje odpiralnega časa trgovskih podjetij v sobotnih popoldnevih in prav tako v nedeljskih dopoldnevih. Vendar pa je do realizacije te sugestije prišlo šele na nedavnem sestanku zastopnikov trgovine in turizma. Večina trgovskih podjetij se je obvezala, da bo razširjenem odpiralnega časa v sezoni dala svoj prispevek k razvoju turizma in obenem seveda prispevala tudi k boljši preskrbi potrošnikov.

Že z jutrišnji mdnem bodo začeli uvajati to novost, ki bo trajala vse do 1. septembra.

Sobotni delovni čas trgovin Bazenta — to je tržnice z oddelkom zelenjave ter delikatese in ostalih specializiranih poslovalnic konfekcije »Varteks« in »Osijek«, Mladinske knjige, »Borovo« ter veleblagovnice »Velma« bo enak ostalim delovnim dnem.

Razgovori s »Tobakom« v Šmartnem ob Paki in »Avtomotorjem« ter »Mesnino« iz Celja pa so v teku.

Nedeljski delovni čas pa bo od 9. do 12. ure. Tudi v tem času bodo odprte vse prej naštete trgovine, samo v veleblagovnici »Velme« bo ta dan odprt samo galanterijski oddelek.

Razumevanje, ki so ga pokazali trgovski delavci, bo vsekakor imelo močan odraz na boljšo preskrbljenost, obenem pa bo zadovoljevalo domače in tuje obiskovalce, ki doslej niso imeli prave možnosti, da vekend v Velenju preživi po svoji želji.

Po vsej verjetnosti bodo temu vzgledu sčasoma sledila tudi nekatera trgovska podjetja v Šoštanju, ki je zaradi bližnjih planinskih postojank prav tako turistično privlačen.

Prvomajske proslave v Velenju

V Velenju so praznik dela proslavili izredno svečano. Na predvečer praznika je rudarska godba izvedla promenadni koncert v parku. Po vseh vrhovih pa so zagoreli kresovi, z velenjskega gradu pa se je pozno v noč zlival ognjemet nad mesto. Zveza borcev pa je prav posebej proslavila praznik ustanovitve Osvobodilne fronte s tem, da so člani skupaj odšli na Paški Kozjak, kjer so ob tabornem ognju oživljali spomine. Priredili pa so tudi pester kulturni program. Ob petju partizanskih pesmi in recitiranju partizanske lirike so borci pripovedovali svoje osebne spomine na najsvetlejši čas našega naroda.

Na sam praznik pa je kolektiv rudnika lignita Velenje oskrbel brezplačen prevoz vsakomur, kdor je želel na izlet na Paški Kozjak. Kljub dežju se je tega izleta udeležilo veliko Velenjčanov.

Kolektiv rudnika lignita je v teh dneh pokazal izredno humanost tudi s tem, da so člani sindikata obiskali vse svoje bolne sotovariše v bolnicah, sanatorijih in po domovih ter jih obdarili s skromnimi, a lepimi darili.

Velenjska Svoboda pa je v kulturnem domu pripravila akademijo, na kateri so nastopali recitatorji, pevci in godba na pihala.

-že

Mladina se pripravlja na štafeto

Mladina velenjske občine se te dni pripravlja, da čim svečaneje počasti svojo najljubšo dolžnost — nošenje štafetne palice, s katero pošiljajo najtoplejše pozdrave svojemu dragemu voditelju tovarišu Titu.

Več kot 1500 mladincev bo v torek, 14. maja teklo na lokalnih in na glavni progi republiške štafete. Medtem ko bodo dijaki okoliških šol oddali svoje pozdrave v Velenju in Šoštanju, bodo šolarji iz Šentilja prevzeli štafetno palico od Polzelčanov, velenjski in šoštanjski dijaki ter športniki in dijaki industrijsko rudarske šole pa bodo štafetno palico ponesli po poti mimo Šostanja pa vse do Šentvida, kjer jo bodo predali tekačem Mežiške doline.

V Šoštanju in Velenju pa bodo tudi svečani sprejemi s kulturnim programom. Tako se obe Svobodi že sedaj pripravljata, da ta pomembni dogodek čim lepše proslavita.

-ik

MALA KRONIKA • MALA KRONIKA

Mozirje

Poročilo o gibanju prebivalstvu na območju občine Mozirje v času od 29. 4. do 5. 5. 1963.

ROJSTVA:

Rodile so: SKORNŠEK Ljudmila iz Mozirja 22, gospodinja, deklico — Mileno. IRNAR Marija iz Radmirja 38, gospodinja, sina — Mirana.

Rodila je SOLAR Pavla, gospodinja, Primož pri Ljubnem št. 61, sina — Stankota.

POROKE:

Poročili so se: v Ljubnem PODKRIŽNIK Franc iz Juvanja 23 in BENDA Elizabeta iz Radmirja 29. SEDOVŠEK Anton iz Goričice 16 in ČERNIVSEK Ana iz Okonine 3.

Poročila sta se: v Gornjem gradu KLEMSE Jože, kmetovalec iz Spodnje Rečice 26 in PREK Marija, kmetovalka iz Lenarta pri Gornjem gradu.

SMRTI:

Umrli so: FORSTNER Mihael, otrok iz Brezja 1, star 8 mesecev. NEDOMLEL Frančiška, dr. upokoj. iz. Spodnje Rečice 40, stara 61 let. JEROVČNIK Jera, oseb. upokoj. iz Luč 8, stara 74 let. KLEMENŠEK Jože, kmet. iz Podolševe 10, star 80 let.

Žalec

V času od 22. aprila do 4. maja 1963 se je na območju občine Žalec rodila ena deklica.

ZAKONSKO ZVEZO SO SKLENILI:

DIVJAK Ivan, strojni mehanik iz Velenja, Slandrova 15 in SELČAN Matilda, poljedelka iz Latkove vasi št. 95. GROBELNIK Jožef, mizarski pomočnik iz Železnega št. 14 in MERNIK Marija, delavka iz Galicije št. 18. TSIGARIDAS Hristos, uslužbenec iz Lamia — Grčija in OMERSO Olga, študentka iz Petrovč št. 97. TERČAK Jožef, ključavničar iz Polzele št. 20 in CERAR Gertruda iz Dolenje vasi št. 49. GOLAVŠEK Peter, tkalski podmojster iz Šešč pri Preboldu št. 55 in SVET Ivana, tovarniška delavka iz Latkove vasi št. 15. OGLAJNER Anton, vrtnar iz Celja, Ljubljanska 93 in UŽMAH Zofija, vrtnarka iz Migojnic št. 29. LANDEKER Leopold, uslužbenec iz Dola pri Mirni in RAZGORŠEK Martina, tovarniška delavka iz Babnega št. 25. ZMRZLAK Jožef, traktorist iz Grajske vasi št. 51 in KACJAN Viktorija, poljedelka iz Trnave št. 19. DEBELAK Ivan, kmetijski tehnik iz Žalca n. bl. in PIRS Ivanka, uslužbenka iz Žalca št. 151. BIZJAK Jakob, invalidski upokojenec iz Žalca št. 156 in JURAJA Frančiška, poljedelka iz Žalca št. 156.

UMRLI:

ŠELIH Frančiška, gospodinja iz Polzele št. 18, stara 81 let. POTEKO Stanislav, vodovodni inštalater iz Griž št. 95, star 25 let. DOLINŠEK Olga, brez poklica iz Migojnic št. 59, stara 17 let. ROJNIK Ana, invalidska upokojenka iz Žalca št. 64, stara 46 let. JOVAN Frančiška, posestnica iz Lipja št. 34, stara 50 let. MARKO Marija, upokojenka iz Pondorja št. 6, stara 78 let. FELICIJAN Zdravko, gozdni delavec iz Lok št. 30, star 26 let. BEG Marija, upokojenka iz Vranskega št. 90, stara 76 let.

Šentjur pri Celju

V času od 20. do 27. 4. 1963 se je na območju občine Šentjur pri Celju rodil samo en deček.

POROČILI SO SE:

SKUTELJ Anton, delavec in LONČAR Marija, poljedelka, oba iz Vodic pri Kalobju 25. SENIČAR Janez, poljedelec iz Loke pri Žusmu 76 in DRAME Matilda, poljedelka iz Dobrine št. 18. KOLMAN Rajmund, poljedelec iz Visoč 17 in OBREZ Julijana, poljedelka iz Visoč 18. TERŽAN Stanislav iz Straške gorce 33, poljedelec in MAČEK Bernarda, poljedelka iz Krivice št. 27. MALOVRH Maksimiljan, šofer iz Podgrada št. 38 in GARAFOLJ Jožefa, uslužbenka iz Šentjurja pri Celju 95 b. POTOČNIK Jožef, poljedelec iz Bistrice št. 15 in PAVLIČ Jožefa, poljedelka iz Podpeči pri Šentvidu 20. DROVENIK Franc, kretnik iz Grobelnega št. 57 in ČUJEŠ Marija, poljedelka iz Grobelnega 40.

Kantužer Franc prostorni delavec iz Voduc št. 29 in Lončar Kristina poljedelka iz Škarnic št. 31. Debeljak Karl jamski delavec iz Trnovca pri Dramljah 28 in Lešek Frančiška delavka iz Prožinske vasi 77. Leskovšek Jožef delavec iz Javorja št. 29 in Knez Ana delavka iz Botričnice št. 8. Šibal Alojz poljedelec iz Slatine pri Ponikvi 8 in Bračič Amalija poljedelka iz Slatine pri Ponikvi 25. Ocvirk Konrad poljedelec iz Planince št. 19 in Kovač Marija poljedelka iz Planince št. 8. Jazbec Janez, upokojenec iz Kozja št. 92 in Kramer Ljudmila kmetovalka iz Kozja št. 20.

UMRLI:

LUBEJ Ivan, preužitkar iz Goričice 10, star 75 let.

Jošt Franc občinski podpiranec iz Razborja št. 31 star 54 let.

Rojstnega primera ni bilo.

Laško

Pretekli teden so se na področju občine Laško poročili:

Tratenšek Franc, mizar, stanujoč Debro št. 20 in Golob Marija, gospodinjska pomočnica, stanujoča Laško št. 224. Oberžan Alojz, delavec, stanujoč Kompole št. 89 in Fajdiga Anica, tkalka, stanujoča Laško št. 38. Plahuta Alojz, strojni ključavničar, stanujoč Šmarjeta št. 42-b in Lipušček Ferdinanda, delavka, stanujoča Trbovlje-Opekarna št. 29. Marković Dimitrije, aktivni podoficir JLA iz Celja in Žibert Hedvika, servirka, stanujoča Rimske Toplice št. 14 a.

KRAJNC Franc, rudar iz Hrastnika št. 315 in KLADNIK Silva, delavka iz Lokavca št. 17. BALON Franc, poštar iz Zidanega mosta št. 31 in PODBREZNIK Alojzija, servirka iz Smarjete št. 43. VRANOVIĆ Antun, gozdni delavec iz Podturna št. 113 in KLEPEJ Frančiška, gozdna delavka iz Marijine vasi št. 33.

UMRLI SO:

Tovornik Štefan, star 79 let, upokojenec iz Velikih Gorelc št. 20. Podkoritnik Franc, star 16 let, poljedelec iz Rečice št. 136. Slič Terezija roj. Zibret, stara 63 let, iz Malih Grahovš št. 20.

TERŠEK Franc, upokojenec iz Lahomška št. 12, star 80 let. HORJAK Neža roj. Bršnar, preužitkarica iz Polana št. 35, stara 77 let.

Rojstev v preteklem tednu ni bilo.

Velenje

Poročilo o gibaniju prebivalstva v občini Velenje v času od 1. do 30. aprila.

ROJSTVA: 2 delici in 1 deček.

POROKE:

MARTINC Anton, finomehanik iz Mislinja in ČANČ Elza, uslužbenka iz Plešivca. PAVLINC Martin, mizar iz Škal in MIKLAVŽINA Jožefa, šiviljska pom. iz Hrastovca. KRUŠNIK Ivan, rudar iz Bevč in VERDEV Marija, uslužbenka iz Velenja. KURNIK Mirko, električar iz Velenja in GOLČMAN Stefanija, gospodinjska pomočnica iz Velenja. FERARIČ Stanko, strojni ključavničar iz Velenja in KOZLEVČAR Olga, gospodinjska pomočnica iz Velenja. PIRTOVŠEK Franc, rudar iz Velenja in KRT Pavlina, delavka iz Velenja. JURKO Stefan, rudar iz Velenja in REDNJAK Stanislava, gospodinjska pomočnica iz Paškega Kozjaka. GABERŠEK Marjan, krojaški mojster iz Migojnic in OŠTIR Margareta, uslužbenka iz Velenja. AVBERŠEK Ivan, rudar iz Lopatnika in KLINC Cecilija, poljedelka iz Pake. MRAMOR Ivan, rudar iz Velenja in GROBELNIK Alma, delavka iz Škal. HOSTNIK Jože, posestnik iz Podkraja in ŠKRUBA Marija, kmečka hči iz Podkraja pri Velenju. BRINOVEC Franc, strojni tehnik iz Letuša in TAUŠIČ Ivana, uslužbenka iz Šaleka. BECOVNIK Bogomir, uslužbenec iz Letuša 43 in REBERŠAK Nada, delavka iz Rečice ob Paki 24. RADOVANOVIĆ Zlatomir, ortopedski mehanik iz Celja, Jenkova 34 in MILOŠEVIĆ Spomenka, učiteljica iz Velenja, Tomšičeva 4. SEVČNIKAR Janez, traktorist iz Podkraja 34 in BOROVŠEK Hermina, frizerka iz Gaberk št. 25.

UMRLI:

KRULEC Anton, upokojenec iz Lokovice 18, star 67 let. POZNIČ Matevž, prevžitkar iz Šentvida 5, star 85 let. MACUN Marija, gospodinja iz Topolšice, stara 58 let. BUBIK Ludvik, gradbeni tehnik iz Šoštanja, star 40 let. TOPLAK Hinko, upokojenec iz Črneč 52, star 66 let. JAMNIKAR Jože, vratar iz Gorica 14, star 48 let. ŠOLINC Franc, kmet iz Žepina 6, star 64 let. RAVNAK Ana, družinska upokojenka iz Skofje vasi 10, stara 53 let. LAMPRET Miha, upokojenec iz Pake 72, star 82 let. POVH Marija, upokojenka iz Velenja, Celjska 36, stara 83 let.

Boštanj

BOŠTANJ

Na področju krajevnega urada Boštanj (občina Sevnica) se je v aprilu rodila ena deklica.

POROKE:

Jerina Jožef, skladiščnik iz Ljubljane Vič, Goričica 22 in Podlipnik Marija delavka iz Ljubljane Zaloška 43.

SMRTI:

Gošek Anton, kmet iz Jablance 5, star 44 let. Bregar Jože upokojenec iz Jablance 35, star 57 let. Lisec Neža, poljedel. iz Lukovca 24, stara 21 let. Gregorič Ana, upokoj. iz Loga 9, stara 89 let.

KORISTNE SPREMEMBE

Konjiška kmetijska zadruga je pred dnevi izločila iz svoje dejavnosti odkup lesa in nego gozdov privatnih gozdnih lastnikov. Ti dve dejavnosti je sedaj prevzelo gozdno gospodarstvo, ki bo na ta način lahko enotno reševalo in urejalo vse naloge te izredno važne gospodarske panoge konjiške občine.

S tem v zvezi se je pri zadrugi tudi znižalo število zaposlenih in to za okrog 50 delavcev iz Zreč, Vitanja in deloma Slovenskih Konjic. Zadruga sama se bo sedaj v vse večji meri lahko posvetila izključno vprašanjem kmetijstva in skrbi za pravilni razvoj in napredek le-tega. Takšna ločitev je bila nujna, kajti dvotirnost je vsekakor bila preje škodljiva kot koristna.

V. L.

TUDI V KONJICAH ZBOROVANJA SZDL

Tudi v konjiški občini bodo te dni zborovanja, na katerih bodo sodelovali predlagani kandidati za zvezne in republiške zbore. V vseh krajevnih odborih Socialistične zveze pa bodo še posebej sestanki občanov, na katerih bodo obravnavali dosedanji in perspektivni razvoj občine in skušali s podrobno analizo ugotoviti uspehe ter slabosti, ki so se vrinile v delo. Namen teh zborovanj je, da občani kritično spregovore o skupnem delu, kajti le zdrava kritičnost je tista, ki pripomore k vse boljšemu.

POSTAVILI BODO BIFE

Gostinsko podjetje »Pod gradom« bo že letošnje poletje uredilo na železniški postaji v Velenju manjši bife za prodajo hladnih jedil, sendvičev in raznovrstnih pijač. To je skorajda pravcata nujnost, kajti vsi vlaki imajo v Velenju postanek deset minut in vsekakor bo s tem ustreženo želji večine potnikov na relaciji Dravograd—Celje. Vsekakor bo to velika pridobitev. Zanimivo pa je, da podjetje opravlja tako adaptacijo svojih lokalov kot gradnjo bifeja z lastnimi sredstvi. V načrtu pa imajo tudi ureditev bifeja na velenjskem gradu, kajti že sedaj se kaže, da se domačini kot turisti izredno zanimajo za muzejsko zbirko, ki jo urejujejo na gradu.

-že

V NAZARJU IMAJO BOGATO

knjižnico. Že vrsto let jo vodi tovarišica **Heda Herman**, ki kljub tesno odmerjenim sredstvom vendarle z dobrim gospodarjenjem uspeva, da vsako leto nabavi nekaj desetin novih knjig. Knjižnica spada med srednje, saj ima preko 2000 zvezkov. Zanimivo pa je tudi to, da ima knjižnica okrog 200 stalnih bralcev, kar je vsekakor izredno razveseljivo. Res je, da je večina bralcev vezana na knjižnico bolj v zimskem kot ostalih letnih časih, vendar pa je nepogrešljiva in to prav posebej za mladino.

-že

Komunalna banka v Celju

Z EKSPOZITURAMI IN PODRUŽNICO CELJSKO MESTNO HRANILNICO OBRESTUJE HRANILNE VLOGE PO NAJUGODNEJŠI OBRESTNI MERI.

Maturanti gimnazij in absolventi drugih popolnih srednjih šol!

Železniško transportno podjetje Maribor sprejme v službo določeno število maturantov gimnazij in absolventov drugih popolnih srednjih šol, za vlakovne odpravnike.

Poklic VLAKOVNI ODPRAVNIK pomeni zanesljivo in stalno zaposlitev, hitro napredovanje v službi in soliden osebni dohodek.

Delo vlakovnega odpravnika obsega urejanje prometa vlakov ter samostojno odločanje in vodenje tehnološkega delovnega procesa na postaji.

Razen solidnega osebnega dohodka si pridobi vsak kandidat še druge pravice in ugodnosti:

— brezplačne vožnje z vsemi vlaki po Jugoslaviji;

— vsako leto eno potovanje zastonj v inozemstvo v katerokoli državo zahodne, severne ali južne Evrope;

— po pridobljeni strokovni usposobljenosti in potrebni praksi so dane velike možnosti za nadaljnje šolanje v višjih in visokih šolah (železniških ali splošnih). Vse stroške šolanja nosi podjetje, čas šolanja pa se prizna v delovno dobo;

— kandidat, ki se bo odločil za poklic vlakovnega odpravnika in se bo zaposlil že letos po končani srednji šoli, bo prejel primerno štipendijo za čas od 1. 1. 1963 do 30. 6. 1963;

— za opravljanje dela prejme vlakovni odpravnik službeno obleko (letno in zimsko), druge potrebne službene in učne pripomočke in zaščitna sredstva;

— določenih ugodnosti so deležni tudi njegovi družinski člani

Prizadevni in solidni kandidati, ki se bodo odločili za poklic vlakovnega odpravnika, bodo usposobljeni za samostojno opravljanje službe prej kot v enem letu, ker ima železniško transportno podjetje v ta namen prirejen sodoben sistem strokovnega izobraževanja.

Za sprejem v službo pridejo v poštev postaje Železniškega transportnega podjetja Maribor (severovzhodno od Zidanega mosta).

Na željo, vendar izjemoma, lahko sprejme kandidata v službo tudi najbližja postaja njegovega stalnega prebivališča.

Natančnejša obvestila dobite in prošnjo oddajte pri šefu najbližje železniške postaje, ali neposredno pri upravi ŽTP Maribor, splošni sektor.

RAZGLAS

Občinska volilna komisija za volitve poslancev v Skupščino SR Slovenije v Celju je na podlagi 69. člena ter 1. odstavka 73. člena Zakona o volitvah poslancev Skupščine SR Slovenije potrdila kandidaturo kandidatov:

I. Potrdila je kandidaturo kandidatov:

1. Iva Jeršič, novinar, Celje, Gregorčičeva 5, za volilno enoto 3. Celje I.
2. Mitja Ribičič, pravnik, Ljubljana, Valvazorjeva 7, za volilno enoto 4. Celje II.
3. Jože Lončarič, ključavničar, Store 78, za volilno enoto 5. Celje III.
4. Magda Kočar, uslužbenka NB Celje, Slomškov trg 7, za volilno enoto 6. Celje IV.

za volitve v republiški zbor Skupščine SR Slovenije, ki bodo 3. in 16. junija 1963.

Kandidaturo so predlagali volivci na kandidacijskih zborih volivcev.

Kandidature so prve po vrsti kandidatur zborov volivcev.

II. Potrdila je kandidaturo kandidatov:

1. Ema Kruhar, tekstilni tehnik, Celje — Trnovlje 150, za volilno enoto 2. Celje I. in
2. Jože Naraks, asist. obratovodje, Celje, Trubarjeva 14, za volilno enoto 3. Celje II

za volitve v Gospodarski zbor Skupščine SR Slovenije, ki bodo 3. VI. 1963.

Kandidaturo so predlagali zbori delovnih ljudi v delovnih organizacijah.

Kandidatura je prva po vrsti kandidatur zborov delovnih ljudi.

III. Potrdila je kandidaturo kandidatov:

1. Ing. Dane Tovornik, strojni inženir, Celje, M. Kranjca ul., n. h., za volilno enoto 2. Celje I. in
2. Viktorija Janžekovič, učiteljica, Celje, Mariborska cesta 176, za volilno enoto 3. Celje II

za volitve v Prosvetno-kulturni zbor Skupščine SR Slovenije, ki bodo 3. 6. 1963.

Kandidaturo so predlagali zbori delovnih ljudi v delovnih organizacijah.

Kandidatura je prva po vrsti kandidatur zborov delovnih ljudi.

IV. Potrdila je kandidaturo kandidatov:

1. Dr. Milica Gajšek-Zima, zdravnik, Celje, Ipavčeva 10, za volilno enoto 2. Celje I. in
2. Stane Ocvirk, strojni tehnik, Store 131, za volilno enoto 3. Celje II.,

za volitve v Socialno-zdravstveni zbor skupščine SR Slovenije, ki bodo 3. 6. 1963.

Kandidaturo so predlagali zbori delovnih ljudi v delovnih organizacijah.

Kandidatura je prva po vrsti kandidatur zborov delovnih ljudi.

V. Potrdila je kandidaturo kandidatov:

1. Marjana Železnik, dipl. ekonomist, Celje, Ul. 29. novembra št. 22, za volilno enoto 2. Celje I. in
2. Stane Divjak, gradbeni tehnik, Celje, Prežihova 5, za volilno enoto 3. Celje II

za volitve v Organizacijsko-politični zbor skupščine SR Slovenije, ki bodo dne 3. 6. 1963.

Kandidaturo so predlagali zbori delovnih ljudi v delovnih organizacijah in delovnih skupnostih.

Kandidatura je prva po vrsti kandidatur zborov delovnih ljudi.

Občinska volilna komisija za volitve poslancev v Skupščino SR Slovenije v Celju.

V Celju, 8. maja 1963.
Opr. št. 013-83/1963.

Tajnik:
Stane Polajnar, l. r.
Član:
Anica Kukovič, l. r.
Predsednik:
Zdenko Pavlina, l. r.

RAZGLAS

Občinska volilna komisija za volitve odbornikov v občinsko skupščino v Celju je na podlagi 60. člena zakona o volitvah odbornikov občinskih in okrajnih skupščin potrdila kandidature za volitve odbornikov v zbor delovnih skupnosti občinske skupščine v Celju, in sicer naslednjih kandidatov:

I. SKUPINA GOSPODARSTVA

a) prva podskupina

1. Franc ROZMAN, laborant Celje — Rankova 12 a, za volilno enoto 1.
2. Jože KRAGELJ, strugar, Štore — Laška vas 25, za volilno enoto 2.
3. Anton SUHAR, uslužbenec NS, Celje — Titov trg 6, za volilno enoto 3.
4. Drago ing. ČEH, ing. Celje — Teharska 28, za volilno enoto 4.
5. Franc GRABAR, delavec, Celje — Malgajeva 12, za volilno enoto 5.
6. Nuša FLEŽAR, met. tehnik, Celje — Kajuhova 10, za volilno enoto 6.
7. Zmago HERMAN, električar, Celje — Mariborska 150, za vol. enoto 10.
8. Viljem KOROŠEC, kovinotiskovalec, Celje — Mariborska 68, za vol. enoto 7.
9. Slavka PODPEČAN, delavka, Celje — Nova vas 27, za vol. enoto 8.
10. Srečko JAMNIŠEK, vodja izvoz. odd. Celje — Mariborska 76 a, za vol. enoto 9.
11. Amalija ŠEŠKO, delavka, Celje — Tomšičev trg, za vol. enoto 11.
12. Anka GOLOB, tekst. tehnik, Celje — Bernekarjeva 10, za vol. enoto 12.
13. Vida SIVKA, tkalka, Smarjeta 9, za volilno enoto 13.
14. Marjan JOVAN, vlagalec, Celje — Dečkova 26 a, za vol. enoto 14.
15. Ladislav ZEME, obratovodja, Pečovnik, za volilno enoto 15.
16. Tomo SIMON, zidar, Celje — Ul. 29. nov., za vol. enoto 16.
17. Drago ing. ZLAJPAH, gradb. ing. Celje — Na Otoku 13, za vol. enoto 17.
18. Albert PRAPROTNIK, gradb. teh. Celje — Ljubljanska c. za vol. enoto 18.
19. Slavko MARINC, ref. za invest. Celje Ul. XIV. divizije 2/a za vol. enoto 19.
20. Janko BUH, gl. mehanik ATgC, Celje — Otok 5, za volilno enoto 20.
21. Franc VODOPIVEC, ključavničar, Celje — Čuprijska 3, za vol. enoto 21.
22. Rudi ing. STROHMAJER, gozdni ing. Celje — Ljubljanska 15, za vol. enoto 22.
23. Jurij KLAJNŠEK, direktor, Celje — za volilno enoto 23.
24. Stanislava PERME, pers. ref., Celje — Pečovnik 66, za vol. enoto 24.
25. Adolf LIPNIK, komercialist, Trnovlje 233, za volilno enoto 25.
26. Vinko MEDVEŠEK, natakar, Celje — Vrunčeva, blok II. za volilno enoto 26.
27. Milan FIŠER, ing. elektroinženir, Celje — za volilno enoto 27.
28. Štefan VIPOTNIK, skladiščnik, Celje — Zadobrova 27, za volilno enoto 28.
29. Danijel ŠKODNIK, varnostni tehnik, Celje — Trnovlje, za volilno enoto 29.

b) druga podskupina

30. Jože ŠABJAN, kmetijski tehnik, Celje — Ul. 29. nov. 40, za volilno enoto 30.

II. SKUPINA PROSVETE IN KULTURE

31. Drago ŠPENDL, upravitelj šole, Celje — Kersnikova 52, za volilno enoto 31.
32. Ivan GROBELNIK, profesor, Celje — Otok 2, za volilno enoto 32.

III. SKUPINA ZDRAVSTVA IN SOCIALNEGA VARSTVA

33. Ivan dr. VERDEL, zdravnik, Celje — Ul. 29. nov. 34, za vol. enoto 33.
34. Franc dr. FAZARINC, zdravnik, Celje — Oblakova 28, za vol. enoto 34.
35. Julija DVORŠAK, medicinska sestra, Celje — Na Otoku n. bl. za vol. enoto 35.
36. Alojz KRIVEC, ravnatelj zdravilišča, Dobrna, 50, za vol. enoto 36.

IV. SKUPINA DELOVNIH LJUDI V DRŽAVNIH ORGANIH, DRUŽBENIH ORGANIZACIJAH IN DRUŠTVIH

37. Boris STROHSACK, sodnik, Celje — Tkalska stolpič I. za vol. enoto 37.
38. Slavko VERDEL, direktor Celje — Gregorčičeva 2, za vol. enoto 38.
39. Milan PAVLOVIČ, oficir JLA, Celje — Trg. okt. revolucije 1, za vol. enoto 39.
40. Majda TROGAR, uslužbenka, Celje — Otok, za volilno enoto 40.

Zgoraj navedene kandidature so prve po vrsti kandidatur zborov delovnih ljudi v delovnih organizacijah in delovnih skupnostih občine Celje.

Omenjene kandidature so za zgoraj navedene volilne enote za volitve v zbor delovnih skupnosti občinske skupščine v Celju, ki bodo za volilne enote od št. 1 do 29 in od 31 do 40 dne 24. 5. 1963 in za volilno enoto 30 dne 26. 5. 1963.

Kandidature so predlagali zbori delovnih ljudi v zgoraj navedenih volilnih enotah.

Občinska volilna komisija za volitve odbornikov v občinsko skupščino v Celju.

V Celju, dne 7. 5. 1963
Številka: 013-1/1963

Tajnik:
Stane Polajnar
Član:
Anica Kukovič
Predsednik:
Zdenko Pavlina

RAZGLAS

Občinska volilna komisija za volitve odbornikov v Občinsko skupščino v Celju je na podlagi 60. člena zakona o volitvah odbornikov občinskih in okrajnih skupščin potrdila kandidature naslednjih kandidatov:

1. Janez KOVAČIČ, Celje — Mariborska c. 13, za volilno enoto 1.
2. Ivan COKAN, Celje — Prežihova ul. 5, za volilno enoto 2.
3. Jožica MAKAROVIČ, Celje — Čopova 11, za volilno enoto 3.
4. Peter ŠPRAJC, Celje — Trubarjeva ul., za volilno enoto 4.
5. Vilma ŠTUCIN, Celje — Malgajeva 20, za volilno enoto 5.
6. ing. Nada JUG, Celje — Na Otoku 2, za volilno enoto 6.
7. Milena VRŠNIK, Celje — Hribarjeva 1, za volilno enoto 7.
8. Marko FINK, Celje — Kosova 9, za volilno enoto 8.
9. Marjan UČAKAR, Celje — Gregorčičeva 2, za volilno enoto 9.
10. Mirko TANJŠEK, Celje — Okopi 11, za volilno enoto 10.
11. Cveto PELKO, Celje — Aljažev hrib, za volilno enoto 11.
12. Marjan FAJN, Celje — Linhartova 7, za volilno enoto 12.
13. Franc ROJŠEK, Celje — Oblakova 8, za volilno enoto 13.
14. Dagmar ŠUŠTAR, Vojnik 38, za volilno enoto 14.
15. Vera TURK, Celje — Mariborska 76, za volilno enoto 15.
16. Franjo KRIVEC, Celje — Kidričeva 4, za volilno enoto 16.
17. Pavla BELTRAM, Celje — Sernečeva 8, za volilno enoto 17.
18. Avgust LAVRENČIČ, Celje — Aljažev hrib, za volilno enoto 18.
19. Franc KNAFELC, Trnovlje 251, za volilno enoto 19.
20. Marjan RAVNIKAR, Celje — Kersnikova ul., za volilno enoto 20.
21. Jože GLAVAN, Celje — Ulica 29. nov. št. 27, za volilno enoto 21.
22. Jure KRAŠOVEC, Celje — Kersnikova 52, za volilno enoto 22.
23. Angelca RADIŠEK, Celje — Jenkova 23, za volilno enoto 23.
24. Slava FALETIČ, Celje — Smrekarjeva, za volilno enoto 24.
25. Bernard KRIVEC, Celje — Čopova 9, za volilno enoto 25.
26. Angela HABJAN, Celje — Pot na Lavo, za volilno enoto 26.
27. Alojz MOHORKO, Teharje, za volilno enoto 27.
28. Anton KLINAR, Store — Lipa, za volilno enoto 28.
29. Jože GAJŠEK, Store 78, za volilno enoto 29.
30. Andrej VIDIC, Kanjuce, za volilno enoto 30.
31. Ivan POPIT, Vojnik 30, za volilno enoto 31.
32. Martin NOVAK, Vojnik, za volilno enoto 32.
33. Jože JOŠT, Arclin 78, za volilno enoto 33.
34. Franc BELAK, Zadobrova, za volilno enoto 34.
35. Hedvika CIZEJ, Leskovec, za volilno enoto 35.
36. Tine LORGER, Šmartno v Rožni dolini, za volilno enoto 36.
37. Jože SENIČAR, Lokovina, za volilno enoto 37.
38. Karl ŽEROVNIK, Frankolovo, za volilno enoto 38.
39. Srečko SLUGA, Strmec, za volilno enoto 39.
40. Avgust GOLOB, Socka, za volilno enoto 40.

Zgoraj navedene kandidature so prve po vrsti kandidatur zborov volilcev. Poleg tega pa je še potrdila kandidature naslednjih kandidatov:

1. Rudi KRAJNC, Šmartno v Rožni dolini, za volilno enoto 36.

Ta kandidatura je druga po vrsti kandidatur zborov volivcev.

Omenjene kandidature so za zgoraj navedene volilne enote za volitve v občinski zbor občinske skupščine Celje, ki bodo 26. 5. 1963.

Kandidature so predlagali zbori volivcev v zgoraj navedenih volilnih enotah.

Občinska volilna komisija za volitve odbornikov v občinsko skupščino v Celju.

V Celju, dne 6. 5. 1963 — Član:
Številka: 013-1/1963 — Anica Kukovič
Tajnik: — Predsednik:
Stane Polajnar — Zdenko Pavlina

ČASOPISNO PODJETJE »CELJSKI TISK« CELJE, Trg V. kongresa št. 5

razpisuje v šolskem letu 1963-64 naslednja prosta učna mesta:

4 mesta stavcev grafične stroke

2 mesti knjigotiskarjev grafične stroke

1 mesto jedkarja grafične stroke

Pogoje za sklenitev učne pogodbe imajo kandidati, ki so z uspehom končali popolno osemletko, so zdravstveno primerni in stanujejo v ožjem mestnem območju. Prednost imajo ponudniki, ki bodo končali osnovno šolo z odličnim ali prav dobrim uspehom, in ki bodo uspešno ocenjeni na praktičnem preiskusu znanja, potrebnega za navedene poklice.

Prijave sprejemamo posredno preko Zavoda za zaposlovanje delavcev v Celju. Za dekleta poklici niso primerni.

Vodna skupnost Savinja, Celje, Ljubljanska c. 36

sprejme

1. socialno kadrovskega referenta
2. gradbenega tehnika — za nizke gradnje

Pogoj: pod 1. odgovarjajoča šolska izobrazba ali 10 let prakse, pod 2. absolvent Tehniške šole.

Nastop službe mogoč takoj ali po dogovoru. Dohodki urejeni s pravilnikom. Razpis velja do zasedbe delovnih mest.

»Polzela, tovarna nogavic« razpisuje delovno mesto

vodje obrata družbene prehrane v podjetju

Pogoj: Ustrezna strokovna izobrazba z nekaj let prakse na odgovornem delovnem mestu.

Prošnje sprejema kadrovska služba podjetja.

OBJAVE IN OGLASI

KOMPAS

TRST — BENETKE — stalni dvodnevni izleti z avtobusi. Sprejemamo kolektivne in individualne prijave.

TRST ALI V GORICO — stalni enodnevni izleti z avtobusi. Sprejemamo kolektivne in individualne prijave.

LASTNIKI OSEBNIH AVTOMOBILOV! Za vas smo pripravili 4 dnevno potovanje po Dolomitih, 3-dnevno potovanje na Grossglockner, 4-dnevno v Budimpešto. Prijave lastnikov osebnih avtomobilov sprejemamo do dokončnega števila prijavljencev.

KOLEKTIVI! Pripravimo eno in večdnevne izlete preko Plitviških jezer v Opatiju, nadalje preko Vršiča — Mangarta ter ostale po Vaši želji izbrane turistične kraje naše domovine. Prijave sprejema Kompas — Celje — tel. 25-50.

Za vse objavljene izlete vam po želji brezplačno dostavimo programe.

Pred vsakim izletom obiščite turistično podjetje Kompas — Celje. Organiziramo kolektivna potovanja in izlete po Jugoslaviji in v inozemstvo z modernimi turističnimi avtobusi, z rednimi in posebnimi vlaki, ladjami obalne in rečne plovbe in posebnimi letali. Kompas — Celje posreduje prodajo vseh vrst vozovnic za železniški, pomorski in letalski promet. Kompas posreduje v najkrajšem času nabavo potnih listov, vizumov ter menja tuja plačilna sredstva in sprejema depozite.

Kompas — Celje daje brezplačno vse prometne in turistične informacije, prodaja razglednice, zemljevide, spominke, filatelistične znamke itd. Pred vsakim potovanjem se posvetujte v poslovalnici

Kompas — Celje
Telefon 25-50

GLEDALIŠČE

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE

Sobota, 11. maja 1963 ob 20: Janez Žmavc: JUBILEJ. Nastop na Sterijinem pozorju v Novem Sadu.

Nedelja, 12. maja 1963 ob 9: Troboj v orodni telovadbi mladinskih reprezentanc Slovenije, Makedonije in Vojvodine. Organizator TVD Partizan Gaberje. Vstopnice so v prodaji pri blagajni SLG Celje v soboto 11. 5. od 17.30 do 19.30 in v nedeljo 12. 5. od 8 dalje.

Torek, 14. maja 1963 ob 19.30: Pero Budak: METEŽ. Torkov abonma in izven. Vstopnice so v prodaji.

Sreda, 15. maja 1963 ob 20: Max Frisch: ANDORRA. Gostovanje v Mozirju. Dvojica Andri-Barblin: Volodja Peer in Zora Hudalesova, zdravnik: Marjan Breznik.

Četrtek, 16. maja 1963 ob 19: Pero Budak: METEŽ. III. šolski abonma. Nekaj stojišč je še na razpolago.

Petek, 17. maja 1963 ob 20: Max Frisch: ANDORRA. Gostovanje v Šentjurju. Dvojica Andri-Barblin: Stanko Potisk in Marjana Krošlova, zdravnik Sandi Krošl.

Sobota, 18. maja 1963 ob 19.30: Janez Žmavc: JUBILEJ. Gostovanje v Brestanici.

KINO

KINO »SVOBODA« Šempeter v Savinjski dolini

11. in 12. 5. 1963 »Gusar« amer. barvni CS film
15. in 16. 5. 1963 »Karmen iz Granade« španski barvni film

ZAVOD ZA RAZVOJ KULTURE IN PROSVETE BREŽICE

10. in 11. 5. 1963 »V ritmu twista« nemški film
12. in 13. 5. 1963 »Ugrabitev Sabink« franc italj. film
15. in 16. 5. 1963 »Ono je močnejše od mene« ital.-franc.-nemški film

»PARTIZAN« društvo za telesno vzgojo KINO ODSEK ŠEVNICA

11. in 12. 5. 1963 »Dvojni obrat« franc. film
15. 5. 1963 »Srečanje na paralelah« jugoslov. film

SLUŽBE

Grem v pomoč v gospodinjstvo. Fani Brečko, poštnoležeče Celje.

UPOKOJENKA s stanovanjem išče za pomoč v gospodinjstvu mlajšo upokojenko. Naslov v upravi lista.

TRGOVSKI POMOČNIK vešč tudi materialnega knjigovodstva išče kakršnokoli honorarno zaposlitev v dopoldanskem ali popoldanskem času. Ponudbe na upravo lista pod »marljiv in pošten«.

Podjetje Javne naprave Celje sprejme v službo
Uslužbenca za blagajniška in administrativna dela
Pogoj: Srednja strokovna izobrazba ali administrativna šola in obvladanje strojepisja.
Nastop službe 1. junija ali po dogovoru.
Ponudbe z opisom dosedanjih zaposlitev predati v upravi podjetja.

OBVESTILA

»ZDRAVSTVENI DOM CELJE — otroški dispanzer obvešča starše da bo cepljenje (revakcinacija) proti otroški paralizi za vse otroke, rojene od 1. 1. 1956 do 31. 12. 1960, ki so bili doslej že trikrat kompletno cepljeni.

CEPLJENJE BO

V Celju v prostorih zdravstvenega doma v dvorani I. nadstropje za otroke roj. 1959—1960 dne 20. 5. 1963 od 8. do 18. ure, za otroke roj. 1956, 1957, 1958 — 21. 5. 1963 od 8. do 18. ure.

V Šmartnem v Rožni dolini — v prostorih Osnovne šole za vse letnike dne 22. 5. 1963 ob 14. uri.

V Škofji vasi v prostorih Otroške posvetovalnice za vse letnike dne 22. maja 1963 ob 16. uri.

Ponovno enkratno cepljenje (z žličko) je nujno potrebno za popolno zaščito proti Poliomyelitisu (otroški paralizi). Prispevek staršev znaša 250 din.

Cepljenje za opravičene zamudnike bo dne 27.—29. 5. 1963 od 9. do 17. ure v prostorih Otroškega dispanzerja Zdravstvenega doma Celje.«

OBJAVE

Podjetje »POSREDNIK« CELJE, Tomšičev trg 16.
nujno rabi za komisijsko prodajo ženska in moška dvokolesa, mopede, motorna kolesa vseh znamk, šivalne stroje, razni tehnični material, ter moške, ženske in otroške obleke.

V posredništvu nujno rabimo več vseljivih hiš in stanovanj v Celju in bližnji okolici.

Za družbeni sektor nudimo za nakup avtomobile »Opel Rekord« 1961/62, Opel Karavan 1962, Mercedes 220 — 1957, ter razne tovorne in osebne avtomobile vseh znamk in letnikov.

Priporoča se kolektiv »Posrednika« Celje, Telefon 25-90.

Olepševalno in turistično društvo Celje sporoča, da zaključuje svoje letošnje prireditve s koncertom našega najboljšega vokalnega ansambla — SLOVENSKEGA OKTETA. Koncert bo v ponedeljek, dne 13. maja ob 20. uri v veliki dvorani Narodnega doma. Vstopnice so v predprodaji v Turističnem informacijskem uradu v Stanetovi ulici, poleg kina Metropol.

LICITACIJA

Tehniška srednja šola Videm-Krško proda osebni avtomobil Opel Karavan v voznem stanju za najnižjo izklicno ceno 450.000 din. Licitacija bo dne 17. maja 1963 ob 8. uri v delavnici šole za socialistični sektor. V kolikor tega dne ne bo interesentov, se ob isti uri naslednjega dne vrši ponovna licitacija za privatni sektor.

PRODAM

PRODAM »TOMOS GALEB« 150 ccm, Cesta na grad, 10, Celje

PRODAMO dobro ohranjen levoročni čevljarski stroj »VESTA«. Jernejšek, Rogatec 33.

PRODAM skoraj novo otroško postelico. Naslov v upravi lista.

UGODNO PRODAM otroško postelico. Naslov v upravi lista.

OTOMAN (divan) dobro narejen, po ugodni ceni prodam. Naslov v upravi lista.

NUJNO PRODAM motorno kolo »Panonia« 60, 125 ccm, prevoženih 6.000 km. Naslov v upravi lista.

PRODAM nov radio »Melodija«, mizo s stoli (ultrapas) in nov polkavč. Petrovič Štefan, Celje, Nazorjeva 14.

PRODAM stoječe zidane svinjake 8 × 4 m, uporabni za enostanovanjsko hišo, ter zidan štedilnik (desni). Šempeter v Sav. dol. 27.

PRODAM KLAVIR — Kovač Danica, Žalec 227.

PRODAM lepo posestvo (sadovnjak, vinograd, njive, travnik, gozd) v izmeri 9 ha, hišo in gospodarsko poslopje z električno napeljavo v Lesičnem št. 35. Muha Cilka, posestnica, Pilštanj 51, Lesično.

PRODAM nov šivalni stroj »Singer« cik-cak. Naslov v upravi lista.

PRODAM dvosedežni moped T-12. Plačilo na ček. Gosposvetska 6.

PRODAM POSESTVO s hišo, gospodarskim poslopjem (zemlje je 1 ha in 13 arov) tričetrt ure od postaje Laško. Električna napeljava. Naslov v upravi lista.

PRODAM čistokrvnega nemškega ovčarja, starega 14 mesecev z rodovnikom (delno izšolan). Čepin Zvonko, Žalec 240.

PO UGODNI CENI PRODAMO novo takoj vseljivo enodružinsko hišo (kopalnica, vrt, garaža, lastni vodovod). Baica Roko, Lopata 59 n. h.

PRODAMO dobro ohranjeno kuhinjsko opremo. Štiherl, Čopova 7.

VSELJIVO HIŠO z gospodarskim poslopjem, vinsko kletjo (zidanico), sadovnjakom 1 ha, 3 min. od železniške postaje v Savinjski dolini ugodno prodam. Naslov v upravi lista.

KLAVIRSKO HARMONIKO 80 basno z dvema registroma v dobrem stanju ugodno prodam. Naslov v upravi lista.

PRODAM »PUCH« moped. V račun vzamem UKW radio. Naslov v upravi lista.

Zaradi bolezni prodam podkleteno hišo ali zamenjam, četrt ure od železniške postaje. Grem tudi iz Celja. Naslov v upravi lista.

Zaradi bolezni prodam posestvo 5 ha, hišo in gospodarsko poslopje, blizu Vojnika. Takoj vseljivo. Informacije Jevšinek, Store 44.

UGODNO PRODAM kompletno spalnico trdi les, furnir, divan, kredenco za dnevno sobo in drugo. Naslov v upravi lista.

NUJNO PRODAM odlično ohranjeno motorno kolo NSU PRIMO — nemško. Jurkošek, Stanetova 19, Ogled od 15. ure dalje.

PRODAM manjše posestvo z gospodarskim poslopjem s 127 ari zemljišča, nekaj gozda in dva sadovnjaka v bližini Laškega. Naslov v upravi lista.

Prvovrstni mošančkov jabolčnik 1962 od 100 l naprej ali večjo količino skupaj prodam. Naslov v upravi lista.

LEPO VELIKO SOBO prodam proti zamenjavi dvosobnega stanovanja s pritiklinami. Naslov v upravi lista.

PRODAM dobro ohranjeno kuhinjsko pohištvo. Naslov v upravi lista.

PRODAM motorno kolo NSU PRIMO 175. Vprašati pri vratarju »MERX, Tomšičev trg 3, od 6.—14. ure.

PRODAM šivalni stroj »Čepel«. Naslov v upravi lista.

KUPIM

ENODRUŽINSKO HIŠO novo, komfortno z 10 ari zemlje kupim. Ponudbe pod »Gotovina 3 milijone«.

KUPIMO ZA dobro ceno knjigo, ki opisuje zgodovino Jurkloštra. Ponudbe na upravo lista.

KUPIM PREPROGO 2,5 krat 3,5 ali večjo. Ponudbe pod »ohranjena«.

STANOVANJA

IŠČEM PRAZNO SOBO v Celju. Plačam najemnino za eno leto vnaprej. Naslov v upravi lista.

ZAMENJAM stanovanje — dve sobi, kuhinja s posebnim vhodom za večje izven centra. Naslov oddati v upravi lista.

ODDAM lepo opremljeno sobo nameščencu s souporabo kopalnice. Naslov v upravi lista.

ENOSOBNO STANOVANJE v Celju želim menjati za dvosobno pravtako v centru mesta. Naslov v upravi lista.

OPREMLJENO SOBO oddam. Prednost starejša ženska. Naslov v upravi lista.

ODDAM dve opremljeni sobi. Solidni tovariši imajo prednost. Naslov v upravi lista.

IŠČEM SOBO v mestu ali okolici. Naslov v upravi lista.

ZAMENJAM enosobno komfortno stanovanje s kabinetom v centru mesta za enako, lahko tudi brez kabineta, najrajši v bloku. Naslov v upravi lista.

RAZNO

Dne 26. 4. sem izgubil rjavo aktovko s šolskimi potrebščinami od Kidričeve do Ljubljanske ceste. Poštenega najditelja prosim, da jo vrne proti nagradi na naslov: Kreče Ivan, Transformatorska postaja Podlog—Šempeter v Sav. dol.

TOVARIŠIČA večje postave, v družbi temnolase kolegice, s katero sem v nedeljo 21. 4. ob 10. uri v Celju stal nasproti, prosim, da odda svoj naslov v upravi lista pod »zaupno«.

IŠČEM INSTRUKTORJA za matematiko višjih razredov gimnazije. Ponudbe na oglasni oddelek pod »Instruktor«.

Zdravilišče Laško proda avtomatsko telefonsko centralo ISKRA na 10 priključkov. — Licitacija bo 25. 5. 1963 ob 10. uri v prostorih zavoda.

Namesto venca na grob pok. Ivanki Zupančič, šolski upraviteljici v pokoju je bivša koleginja Tilčka Aničič darovala Občinskemu odboru Rdečega križa v Celju znesek 2.000 din. Lepa hvala!

Celjska turistična zveza sporoča, da so odprta vsa izletišča v celjski okolici, interesente pa opozarja, da so v predsezoni znižane cene v vseh naših turističnih in zdraviliških krajih. Predvsem priporoča Planinski dom v Logarski dolini, Hotel Paka Velenje, Zdravilišče Dobrna, Zdraviliško — gostinsko podjetje v Rogaški Slatini ter hotel Savinja v Laškem. Odprt je tudi že kopalni bazen v Rimskih Toplicah, ki je polnjen s termalno vodo.

RAZPISI

Komisija za uslužbenske zadeve Zavoda za zaposlovanje delavcev Celje

razpisuje

delovno mesto

VODJE GLAVNE PISARNE

in sicer z naslednjimi pogoji:
— srednja strokovna izobrazba;
— 5 letna praksa v glavni pisarni ali vložišču z popolnim znanjem strojepisja;
— v poštev pridejo samo moški kandidati;
— plača po pravilniku o razdeljevanju osebnih dohodkov;
— nastop službe takoj.

Kandidati naj vložijo pismene vloge - kolkovane z din 30 na naslov.

Razpisni rok poteče 15. maja 1963.

ITA IZLETNIK

ZAHTEVAJTE PROGRAME V NAŠI POSLOVALNICI!

Za vse INOZEMSKE IZLETE, ki jih organizira Putnik Beograd, sprejemamo prijave v naši poslovalnici:

14-dnevno potovanje z avionom, vlakom in v spalnem vagonu v ZSSR z ogledom BUDIMPEŠTE, KIJEVA, LENINGRADA in MOSKVE, v mesecu juliju. Prijave sprejemamo do 22. junija 1963.

8-dnevno potovanje z vlakom na DANSKO in ŠVEDSKO z ogledom MÜNCHENA, KOBENHAVNA in MALMOJA, v dneh od 12. do 19. junija 1963. Prijave sprejemamo do vključno 4. maja 1963.

3-dnevni izlet z avtobusom v AVSTRIJO in ITALIJO. — GROSSGLOCKNER — CORTINA D'AMPEZZO — BENETKE — TRST, v mesecu juniju. Prijave do 30. aprila.

2-dnevni izlet z avtobusom v TRST in BENETKE meseca julija. Prijave do 15. junija.

9-dnevni izlet z vlakom v Pariz, Nico, Monte Carlo, Benetke. Prijave sprejemamo do 10. maja.

IZLETNIK, turistična agencija, poslovalnica CELJE, Titov trg 3, telefon 28-41.

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Dežurni veterinar od 10. 5. do 17. 5. 1963 KOŽELJ Bojan, veterinar, Celje, Kocenova 2/II (pri hotel »Evropa«) telef. 25-67.

CELJSKI tednik

Uredništvo in uprava Celjskega tednika Celje, Trg V. kongresa 5, poštni predal 152. Telefoni 23-75 in 24-23.

Tekoči račun pri Narodni banki Celje: 603-11-1-656. Izhaja ob petkih — letna naročnina 800, polletna — 400, četrtletna 200 din — inozemstvo 2400 — posamezna številka 20 dinarjev. Rokopisov ne vračamo — sprejem oglasov, razpisov in objav do vsake srede do 12. ure.

Z računalom na potepu

po krški občini

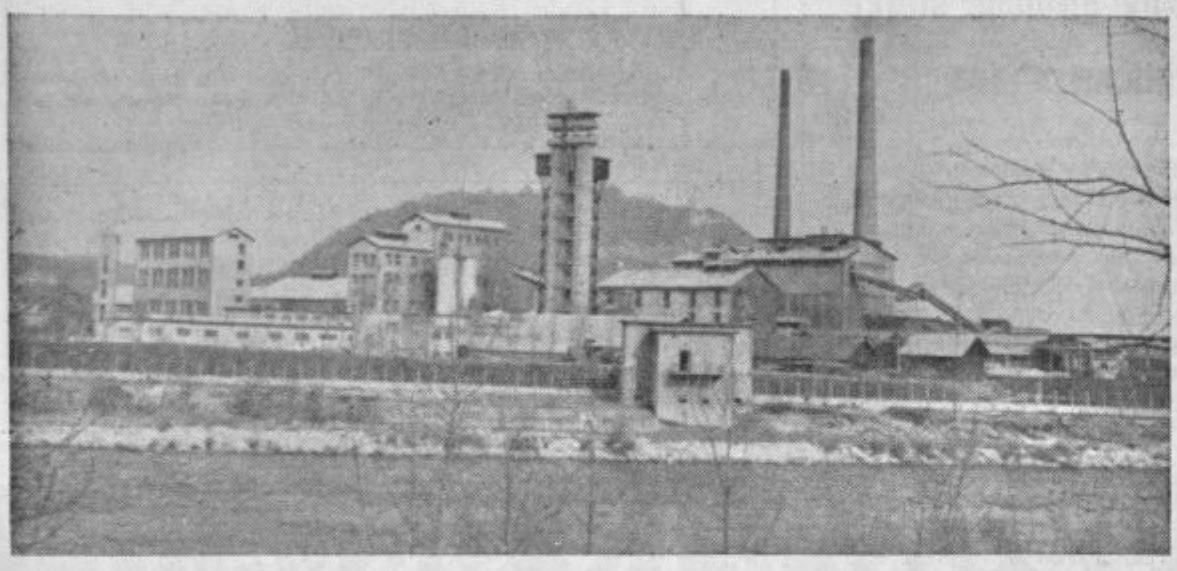

Tovarna roto papirja »Djuro Salaj« v Krškem ustvarja levji delež narodnega dohodka, zaposluje veliko občanov in prispeva k mnogim komunalnim rešitvam svoj izdaten del.

Pravijo, da so številke suha in mrtva reč. Morda, če šteješ suhe treske in mrtve majske hrošče. Drugače pa številke govorijo zgovoren jezik, so lahko silno nadležne, pa tudi take, ki zbujajo ponos.

Odpravil sem se z računalom med številke po videm-krški občini. Veliko se jih je nabralo v zadnjih petih letih in še več povedo.

Odkar Sava obliva oba bregova, štajerskega in dolenjskega, se še ni primerilo, da bi v petih letih zrasla vrednost proizvodnje za enkrat. Številke pravijo: Ob koncu leta 1956 je vrednost industrijske proizvodnje znašala 5 milijard 590 milijonov dinarjev. In na koncu leta 1962? Tokrat že 10 milijard in 630 milijonov dinarjev. Kaj vse je vplivalo na to povečanje? Nov ali drugi agregat termoelektrarne v Brestanici. Novoustanovljen obrat nekovin v Ravnah pri Smedliku, novi stroji v tovarni čokolade, ustanovitev obrata konfekcije v Kostanjevici, rekonstrukcija v največjem objektu v občini — Tovarni roto papirja in še mnogo tega. Povečanje proizvodnje sicer ni povečalo v enaki meri zaposlenosti predvsem je bila povečana proizvodnost in z njo vred dohodek, toda kljub temu so nove kapacitete dale zaslužek enajstim izmed stotih ljudi. Da se razumemo, pet in pol milijard iz leta 1956 je brez dvoma skoraj izključena zasluga tovarne papirja in rudnika Senovo.

Še večji skok je storila v teh letih obrt. Od 176 in pol milijona bruto proizvoda se je do konca lanskega leta povečala stopnja rasti za 80 %, tako da je lani bilo doseženih 2 milijarde in pol vrednosti proizvodnje. Število zaposlenih v obrti se je v petih letih povečalo od 121 na 806 delavcev, narodni dohodek na zaposlenega pa od 78 milijonov na 882 milijona ali za 1000 % več. Koliko tega je v tem času zraslo, bi težko našteli na vse prste rok in nog, drži pa, da se bo v kratkem največje izmed teh obrtnih podjetij — kovinska zadruga — prelevila v industrijsko podjetje, ki si že gradi nove prostore.

Ne smemo prezreti investicij, ki so v petih letih nanesle 7 milijard in 275 milijonov dinarjev, ali letno 1 milijardo in 199 milijonov.

Omenimo malo še družbeni standard: Stanovanj je bilo leta 1956 zgrajenih 5, lani že 35. Skupaj vsa leta 186, 70 pa jih je v izgradnji.

V komunalno izgradnjo, brez elektrifikacije, je bilo vloženih 318 in pol milijona dinarjev.

Elektrifikacija je zajela malone sleherno hišo v občini. Zgrajeno je bilo 27 transformatorskih postaj, daljnovodi visoke napetosti so se razširili s skupno dolžino za 43 kilometrov, nizke napetosti pa za 144 kilometrov.

Socialno skrbstvo je vzelo pod skrbstveno varstvo 52 odraslih in 38 mladoletnih oseb.

Leta 1956 sta bila na področju samo dva zdravnika in prav tako malo ostalih zdravstvenih delavcev. Danes je tu sedem splošnih zdravnikov, skupaj pa 50 srednje, višje in visoko kvalificiranih zdravstvenih delavcev. Zdravstvena služba je razširjena po vsej občini, v vsako večje naselje.

Dalo bi se naštevati še in še. Stevilke bi skupaj zadonele v himno ustvarjalnosti in rasti, ki je potegnila s seboj tudi ljudi, tako, da v vsakdanjem življenju teh ogromnih premikov niti ne »registrirajo« več. In vse to v petih letih, v času, ko otrok preraste komaj trojne hlače.

c. k.

MISLI

— Najsrečnejši je tisti, ki sreče ne pričakuje.

— Največja žrtev je: odpovedati se vsemu.

— Najbolj žalostno je, če v sreči pozabiš na tiste, ki so ti pomagali v nesreči.

— Najbolj veselo je, če veselje deliš z drugimi.

— Najvec gorja je tam, kjer ne poznajo ljubezni.

— Najglobokejšo ljubezen premore samo mati, vse druge ljubezni je ne dosežejo.

— Najbridkeje je v lastni bolečini tolažiti druge.

— Najmočnejši je, kdor premaga svoje lastne napake.

— Najrevnejši je, kdor ni okusil dobrote in ljubezni.

— Najbogatejši je, kdor se lahko pohvali, da je vse življenje delal dobro.

— Največja prevara je varati samega sebe, da si boljši ,kot si v resnici.

— Največ krivic je mogoče odpustiti, a pozabiti nikdar.

— Najtežje je ljubiti nekoga, ki je v tebi ubil ljubezen.

— Najhuje je, če nekomu vse daš, pa te udari v obraz.

— Najmanjše trpljenje je delo.

Učenje v snu

V italijanskem mestu Bergamu je znan hipnozer prepričal šolske oblasti, da so mu izročili na milost in nemilost razred učencev pred zaključnimi izpiti. Hipnozer uspava dijake in jim namesti na ušesa slušalke, povezane z magnetofonom. Na magnetofonskem traku so posnete lekcije in učno gradivo. Tako se učenci učijo med snom. Hipnotizer zatrjuje, da bo ta razred bolje opravil izpite kot razredi vrstnikov, ki se »gulijo« na običajen način. Toda to še ni zanesljivo...

NAGRAJENI PODPIS

Najbolj duhovit podpis se nam je zdel tisti, ki ga je temu prizoru poslal tovariš France Bolka iz Ljubljane, ki dobi zanj 1.000 dinarjev.

— Zaposlitev bi rad pri nas? Ali ne vidite, da še sam nimam nič dela?!

Mi pa ne gremo dam...

Prizori s piknika. Deževalo je, pa se je tudi hitro posušilo, da so ljudje posedli. Takole in še huje, kot vidite na sliki desno, se je ves dan drenjala množica pred paviljoni. Spodaj potegavščina, ki so si jo privoščili s »pečenim volom«. Vol na ražnju bi prehitro zgorel. Bil je »zgrajen« iz lesenega ogrodja in platna.

Prvomajski piknik kolektiva tovarne emajlirane posode je v nedeljo pred prazniki zmamil v gozd pri Lokrovcu malone pol Celja. Streljaj od kraja, kjer je pred leti bila na Ostrožnem velika partizanska proslava, se je tokrat odvijala miniaturna repriza. Prodajni paviljoni v senci komaj ozelenelih dreves in večno zelenih borovcev, tabor gabrskih taborníkov, plesni odri in pa improviziran gledališki oder, vse to je že nekaj dni poprej terjalo trdega dela od celega štaba ljudi.

Prvomajska nedelja je bila bučna. Godba na pihala je navsezgodaj metala zaspance na noge. Reke kolesarjev, fičkarjev, pešcev in uporabnikov komunalnih prometnih sredstev so se že zgodaj zgrnile v kraj, ki je nenadoma postal ljudsko mravljišče.

Umetniki celjskega gledališča so imeli srečo, da so z »Lahkoživko« nastopili v času, ko se dobra volja še ni preveč razlezla. Tako kolikor bolj se je dan nagibal na polovico, tem več ljudi je bilo, tem bolj toplo je bilo in toliko večja žeja je zavladala. Čeprav je bilo že dopoldan na pikniškem prostoru veliko ljudi, so vendar Celjani ponovno dokazali, da so za popoldanski pohod v naravo. Glavnina »evakuirancev« iz Celja je krenila po kosilu. Potlej je bilo vse zaman, če si se še tako trudil, da bi prišel do steklenice, do pečenke, kranjske ali čevapčičev. Ali pa... Moral si biti atlet, stopati levo in desno po prstih, brbljati opravičila in kleti skozi zobe, če si se hotel izkazati ter boljši polovici ali izvoljenki poskrbeti kaj za pod zob. Naj mi organizatorji ne zamerijo, toda piknik je bil tisto, kar bi ne smel biti, tisto pred čemer bežimo na piknike — pred »gužvo«. Toda Slovenci ravno nismo hudi nasprotniki gneče, zlasti še, če je »kombinirana, če se lahko takole mimogrede izgubiš in kam iz obupa »osamljenosti« prisloniš.

Dež, ki je v ranih popoldanskih urah osvežil izletnike, je bil v stilu. Zmočeni izven in znotraj se ljudje niso premaknili iz območja veselja. »Mi pa ne gremo dam, če preklje padajo.« Tako so minile plohe vode in očitkov, prizorišče na prostoru pa je zapored menjalo in bruhalo serije nastopajočih. Od pevcev, prek humoristov do nadebudnih tvistarjev.

Zvečer, oh kako čas mine, so amaterski dramatiki razdrli veseloigro Vlada SMEHA, ki se je pošalil iz nekaterih aktualnosti antagonizma borbe za prestiž. Čeprav postavljena v nekonkretno okolje je vendar pogosto zadišala (igra namreč) po zelo konkretnih stvareh iz bližnje preteklosti.

Oprostite dragi organizatorji. Žejen, lačen in z boni v žepu za spomin sem z mrakom mrknil. Bojda so potem vrteli še filme, se vrteli v dvoje in skupaj vsi še pozno v noč. Bil je to piknik, ki je sprostil ljudi, piknik prirejen po štajersko. Sicer pa piknik ni zato, da bi se pustili voditi celo v zabavi. Vsak po svoje in za vse je bilo kaj.

C. K.

MITOLOŠKE RAZGLEDNICE IZ ŠEMPETRA

Ganimed - *ljubljenec bogov*

V grški mitologiji točaj in Zevsov miljenec. Po Homerju so ga bogovi zaradi izredne lepote vzeli k sebi na Olimp. Pri božanskih pojedinah naj bi Zeusu nalival čašo. Po drugih virih ga je ugrabil sam Zeus ali v lastni podobi ali pa spremenjen v orla, po neki drugi verziji ga je dvignil na Olimp Zeusov sveti orel. Kot kraj ugrabitve omenjajo gorovje Ida na Kreti.

V antični likovni umetnosti je motiv zelo priljubljen. Najčešče ga srečamo v taki obliki kot na šempetrskem reliefu.

Reliefna plošča je, kakor ugrabitev Evrope, sestavni del grobne skrinje Ennijcev. Najverjetneje se nanaša na sina Vitula, ki je umrl komaj tridesetleten. Družina je bila nesrečna, saj sta oba otroka umrla zelo mlada. Če pa bogovi jemljejo staršem otroke, da jih morajo ti pokopavati potem jih naj vzamejo k sebi... Ta misel je najbrž narekovala prav ta dva motiva na omenjenem nagrobniku.

Relief prikazuje trenutek, ko je orel dvignil Ganimeda s tal; njegov psiček se žalostno ozira za njim...

S FRAČO NAD ORLA

V Benkovcu, blizu Zadra, so že dolog časa opazovali jato orlov, ki so prežali in plenili med kokošmi. Nekaj so jih pobili lovci s puškami, toda enega je spravil ob življenje sedemnajstletni Savo Kresovič. Pri tem je dokazal, da frača ni samo za razbijanje oken, temveč lahko ubije tudi roparico. S fračo je namreč orla pobil.

ČLANARINA V »NATURI«

Na jadranskem otoku Morteru so leta 1866 ustanovili čitalnico in prosvetno društvo, ki je nosilo ime »Društvo vaške izobrazbe«. V praviilh društva, ki so se ohranjena, je posebna zanimivost. Ljudje niso plačevali članarine z denarjem, temveč z oljčnimi sadeži.

BIŠKA ALI GOLF

V okolici Gostivarja so turisti postali pozorni na igro, ki je po travnikih igrajo pastirji. Pastirji jo imenujejo »Biška« in je za las podobna igri angleških višjih slojev — golfu. Toda prepričali so se, da dečki o golfu niso še nikoli nič slišali, da pa je igra prastara in se prenaša z generacije na generacijo. Ali niso morda angleški lordi »ukradli« to igro makedonskim pastirjem in izumili golf?

CIVILNA ZAŠČITA

TRI VPRAŠANJA IN ODGOVORI

(Nadaljevanje)

Sedmo vprašanje, na katerega odgovarja strokovnjak za civilno zaščito tovariš Polde ŠTUKELJ, obravnava problem, kako bi se izvršil umik iz mest in naselij?

Umik prebivalstva iz mest bi bilo treba izvršiti čim hitreje, tudi takrat, če bi se umik lahko začel pravočasno. Na prvi pogled kaže, da bi to najlaže izvedli z vsemi prometnimi sredstvi od železnice do kamionov, toda to ni tako lahko. Kar zamislimo koliko teh sredstev bi bilo treba, zlasti ob dejstvu, da bi selili ljudi iz večine mest hkrati? Torej bi morali ravnati po etapah. To pa ni smotrno, niti učinkovito. Razumeti moramo, da bi pred ali tik po izbruhu sovražnosti prometna sredstva bila zasedena za vojaške potrebe. Umik bi morali usmeriti po vidnih (glavnih) prometnih žilah, ki bi bile cilj napadov. V takem primeru bi namesto pospešene evakuacije dosegli zastoje, zmešnjave in paniko.

Zato pride uporaba transportnih sredstev v poštev predvsem v primerih pravočasnega začetka zaščitnih mer. To je takrat, ko bi imeli dovolj časa do izbruha sovražnosti. V vseh drugih primerih pa bi izvedli umik peš, po številnih poteh bi razredčili tok evakuirancev. To bi bil tudi najhitrejši in najbolj varen umik. Za tiste, ki bi ne mogli peš, bi bilo treba poskrbeti ustrezna vozila, za starce, za bolnike in matere z otroki.

Osmo je vprašanje, na kaj vse bi bilo treba misliti že pred umikom?

Disperzija ali umik zahteva skrb ne priprave že v miru, predvsem pa dobro organizacijo in disciplíniranost prebivalstva. Vsaki družini je treba povedati kam in po kateri poti bi se umaknila. Tako bi se ljudje lahko primerno pripravili in opremili za pot, da bi bila čim manj naporna, da bi vzeli potrebne predmete, predvsem hrano. Seveda bi vzeli s seboj toliko, kolikor bi lahko nosili, predvsem pa odeje, toplo perilo in po možnosti tranzistorski sprejemnik.

Vsako skupino bi bilo treba oskrbeti z vodičem, ki bi skrbel za najlažjo in najbolj varno potovanje in v izogib potikanju in neredu. Bilo bi tudi prav, če bi si meščani že v miru lahko ogledali kraje, kamor bi prišli, ter stopili v stik z družinami, kjer bi se nastanili.

Deveto vprašanje zadeva probleme, ki bi jih morali poznati ljudje, ki bi se našli na področjih vojaških operacij?

Tovariš Štukelj v prvi vrsti priporoča, da bi se prebivalstvo moralo začasno umakniti tudi iz področij, kjer bi se odvijale vojaške operacije. Napačno bi bilo, če bi se umikali globoko v zaledje države, ker nikjer, kakor smo ugotovili, ni popolno mirnega zaledja. Tako iskanje bi zavedlo evakuirance k tavanju, naporom, paniki in žrtvam. Prebivalstvo bi se moralo umakniti le v varnejšo oddaljenost od cest, prometnih žil, iz dolin, kjer bi sovražnik prodiral ali skušal prodirati. Pa tudi za obrambo bi morale take prometne žile biti proste. V odmaknjenih krajih bi prebivalstvo počakalo tako dolgo, da bi boji prenehali.

(Konec prihodnjič)